BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

DINARCHVS

ORATIONES

EDIDIT

FR. BLASS

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

DINARCHI ORATIONES

ADIECTIS DEMADIS QVI FERTVR FRAGMENTIS
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ

ITERVM EDIDIT

FRIDERICVS BLASS

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
ALTERIVS (MDCCCLXXXVIII)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXVII

Printed in Germany
Druck: Julius Beltz, Weinheim a. d. B.

PRAEFATIO.

Satis miro casu factum est, ut et antiquissimi inter oratores Atticos et novissimi ea quae supersunt opera iisdem codicibus nobis tradita sint: quorum codicum inter se non alia in Dinarcho atque in Antiphonte condicio atque ratio est. Quare cum ad ea quae in praefatione Antiphontis editioni praemissa de hac re exposui fortasse ablegare possim, satius tamen videtur hic quoque eam rem paucis exponere.

Eorum vitiorum quibus Aldina editio princeps orationes Dinarchi confoedatas praebet, magna pars omnium sex codicum N A B L Z M consensu sublata est; alia multa tribus codicibus N A B convicta; sunt etiam loci non pauci quibus soli N A (vel A pr.) veram lectionem servaverint; denique persaepe unus Oxoniensis N vitium ceteris omnibus commune sustulit. Verum, sicut in aliis quoque scriptoribus accidit, accuratius re investigata apparuit et L Z M codices cum Aldina ex B pendere et ipsum B ex A; itaque quattuor his codicibus iam nihil indigemus, et id scire solum interest, quid in Oxoniensi et in Crippsiano A vel nunc legatur vel primo fuerit. Horum enim neutrum ex altero descriptum esse plane est manifestum, quamquam ita sunt fueruntve inter se vel in minimis rebus plerumque similes, ut ad idem exemplum redire liquido perspiciatur. Quod autem de Oxoniensi tanta inter viros doctos contentio fuit, cum

alteri affirmarent alteri negarent eius lectiones prae Crippsiani quatenus fieri posset sequendas esse, ea contentio haud scio an numquam exstitura fuerit, si Crippsiani prima manus ab initio melius cognita fuisset. Hac enim diligentius explorata numerus earum lectionum, de quibus ambigebatur, et in Antiphonte et in Dinarcho valde deminutus est, neque negari amplius potuit quin eius varietatis quae restabat non parva pars ex archetypo ipso repetenda esset, qui non aliter atque nunc Crippsianus multis locis correctus variaque lectione auctus fuit. In universum in dies magis edocemur, interpolatas lectiones illas quibus et oratores et alii scriptores conflictantur, non XIII^{mo} demum saeculo neque X^{mo} exortas esse, sed in antiquiora tempora plerasque recedere, quibus et studium horum auctorum magis florebat et melius graece homines vel sciebant vel scire sibi videbantur, ut etiam corrupta sanare se posse confiderent. Quam immerito nostros codices culpare facile quis possit, uno exemplo luculentissimo docebo. Apud Dinarchum (1, 74) de Thebis eversis haec in Oxoniensi scripta sunt: *τότε — ἅπασα ἡ πόλις μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπώλετο καὶ συνδιεφθάρη.* E Crippsiano enotatum erat *τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων* pro *τῶν ἄλλων Ἑλλ.* et *διεφθάρη* pro *συνδιεφθάρη.* De altiore corruptela nemini suspicio oborta est, donec Thalheimii sollertia patefactum est *ἐκ τῶν Ἑ. ἀπώλετο* in A primo fuisse. Iam si compares § 24 de eisdem Thebis: *πόλις — ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται,* reputesque veritati rerum plane contrarium esse quod in N A corr. legitur, nullus dubites quin et *μετὰ* et *ἄλλων* et *ἁπάντων* et *συν* foedissima interpolatione invecta sint. Fac igitur nihil correctum esse in A: clamarent omnes, librarium Oxoniensis in manifesta interpolatione teneri.

Et vide quam difficilis foret defensio iniustissimi criminis. Nunc autem videmus in ipso archetypo
μετὰ ἄλλων ἁπάντων συν
fuisse *ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀπώλετο καὶ διεφθάρη*, sive ex antiquiore exemplo utraque lectio translata erat sive ex alius collatione altera adscripta.

Itaque si recte in his oratoribus artem criticam exercere velis, neutri testium neque diffidendum nimis neque vero confidendum est. Penuria testium maxime laboramus: qui si plures essent, et variae lectionis plus et in ea farragine saepius vera quoque lectio servata esset. At est, inquies, ubi necessario ex auctoritate alterius testium res diiudicanda sit, cum in neutram partem ratio inclinet. Audio et concedo; verum prudentis critici est quam minima quamque paucissima ea ratione iudicare, quae ut est expeditissima et in promptu maxime, ita incertissima et errori maxime obnoxia. Qua in re gaudeo mihi cum viro doctissimo Theodoro Thalheim prorsus convenire, qui ante hos duos annos de Dinarchi codicibus luculentam commentationem scripsit, superiore anno ipsas has orationes edidit.

Ceterum cum uterque liber correctorum manus expertus sit, saepe A, rarius N, ex simpliciore res aliquanto intricatior facta est. Propter N sane nulla est difficultas; nam et antiquus eius codicis corrector (N^1, N corr.^{1}) idem est qui scripsit librum et recentes correctores (N^2) adeo sunt recentes, ut auctoritas eorum plane nulla sit. Id tantum cavendum, ne inventis eorum ludificari nos patiamur, id quod in or. I § 7 sq. et mihi et aliis accidit, ubi quae evanuerant initia versuum homo mediocriter doctus ex arbitrio refinxit. In A sunt qui tres manus correctrices agnoverint, antiquas scilicet duas, unam recentiorem, sunt qui inter illas non distinguant et A^1 tantum ab A^2 separent. A priore

correctore, qui si unus fuit librarius ipse fuit, non solum vitia sublata, sed etiam diversae lectiones, nimirum ex archetypo ipso, passim illatae sunt. Recentiori correctori (A², A corr.²), qui non totum codicem sed partes tantum eius tractavit, fidem non habendam esse inter omnes convenit; unde sumpserit correctiones suas ambigitur. Mihi ad eam rem haud parvi momenti esse videtur locus Dinarchi I, 2, quem ita exhibent N A a primis manibus: *οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ὀργίζησθε* (*ὀργ. μᾶλλον* A) *παροξύνωμεν* (*παροξύνομεν* A), *δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν.* Vitium quod inest apertum corrector recens codicis N tollere sibi visus est scribendo *ὀργίζησθε* (nempe *η* oblitus est mutare), contra A² *παροξυνόμενοι* correxit. In archetypo *ἵνα* $\overset{\text{ὀργίζησθε}}{\text{μᾶλλον}}$ *παροξύν*$\overset{\text{ο}}{\text{ω}}$*μεν* fuisse putes; vera autem lectio est, ut mihi quidem quam maxime est persuasum, *ἵνα μᾶλλον παροξύνωμεν.* Unde igitur illud *ὀργίζησθε*? Non satis est probabile, ut interpretamentum verbi *παροξύνωμεν* id adscriptum fuisse; sed eo potius inclino, ut antiquam fuisse corruptelam suspicer *παροξυνόμενοι*, et cum desideraretur verbum finitum, adiectum esse *ὀργίζησθε.* Itaque A² corruptam lectionem restituit, ex archetypo scilicet ipso, in quo putandum erit ipsum *παροξυν*$\overset{\text{ο}}{\text{ω}}$*μεν*^{οι} infuisse. Nam quod ego olim finxi C librum ex A descriptum, deinde a grammatico correctum, quem iam lacunis multis decurtatum ad emendandum ipsum A corrector quidam adhibuerit, eam coniecturam iam non teneo. Simplicius utique Carolus Cucuel*) archetypum codicum nostrorum, quem *α* vocamus, temporis

*) Charles Cucuel, Essai sur la langue et le style de l'orateur Antiphon, thèse de doctorat Paris 1886, p. 7 sqq.

decursu iam male habitum isti correctori ad manum fuisse statuit. Nam magnam vim variae lectionis in α vel inter versus vel ad marginem adscriptam fuisse nihil impedit quominus credamus. Verum quum idem corrector etiam spiritus accentusque passim correxerit, profecto etiam suo ingenio usus est, et fortasse ita rem gesserit, ut ubi offenderet neque ipse quicquam inveniret vetustum codicem inspiceret, non singula huius verba cum singulis apographi conferret. Hoc enim si fecisset, futurum erat ut saepius veras lectiones ab Oxoniensi servatas in Crippsiano restitueret.

Peculiarem sibi disputationem flagitare videntur traiectiones verborum, quae in Oxoniensi, si Crippsianum conferas, non paucae reperiuntur. Andr. enim Weidnerus eas paene omnes eo modo explicandas esse putavit, ut interpolata verba et inter versus in α adscripta diversis locis recepta esse statueret.*) Primum igitur non est veri simile, vitium hoc traiectionis omnibus locis eadem de causa provenisse, cum plures cogitari possint. Nam et casu atque errore in transcribendo facillime ordo intervertebatur, et interpretandi gratia ordo naturalis (τὸ ἑξῆς) adscribi solebat, quem non raro videmus pro artificioso oratorum in ipsa eorum verba se insinuasse. Deinde etiamsi verbum aliquod superscriptum in causa fuit, minime necesse id interpolatum fuisse; nam etiam quae male omissa erant eadem plane ratione addebantur. Itaque quamvis varium ordinem pro interpolationis quodam indicio non immerito habere soleamus, minime tamen certum id indicium est. Apud Dinarchum adiuvante eo eicienda puto I, 2 ὀργίζησθε, (ἁπάντων et

*) Andreae Weidneri Parerga Dinarchea et Thucydidea, progr. schol. Gissae 1875.

ἄλλων 74), καλοὺς καὶ 109; de aliis locis ambigo, concedens hanc etiam pluries causam varii ordinis apparituram esse, si quando nova nobis auxilia codicum venerint. Sed delere οἰκτρῶς I, 24, quia sedes eius vocabuli variat in libris, est scriptorem mutilare, et delere εἶναι I, 9 ad δοκεῖν appositum violare est constantem usum, quo ad δοκεῖν infinitivus requiritur. Quid autem singulis locis faciendum sit, quos in hoc scriptore XLV numero, singillatim primum exputandum, deinde, ubi vera lectio non sit in propatulo, Oxoniensis ut dux minus infidus sequendus. Namque in collocatione verborum hunc in universum potiora praebere et in Antiphonte dudum intellectum est et in Dinarcho Lycurgoque vel inde colligitur, quod ordine eo qui est in N multo saepius hiatus tollitur quam infertur.*)

Ad hiatus autem fugam quod attinet, cura quidem eius rei non mediocris in hoc scriptore conspicitur, et mirari subit quam raro etiam leves hiatus, qui elidendo statim tollantur, apud eum appareant. Itaque profecto gravis hiatus semper suspectus videri debet, et ego ex exemplis paullo plus sexaginta quae consensu librorum tradita sunt aliquot coniectura sustuli. Neque difficile est pro ὦ Ἀθηναῖοι insequente vocali reponere ὦ ἄνδρες, et recte, credo, fiat. Sed cum exstent loci qualis est I, 20: καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν Ἀστύλου ὠνίου ὄντος, cum tribus hiatibus continuis, nimis audax videtur omnes tollere velle; ne ipsi inferamus diligenter cavendum.

Multa sine dubio vulnera huic scriptori illata sunt; nam et lacunosa habemus multifariam eius

*) V. me in praef. Antiph.² p. XXIII sq. — Loco Din. II, 16 ex lectione A pr. cognoscitur κατὰ τῶν πονηρῶν supra v. in archetypo additum fuisse.

verba et traiectionibus immutata et interpretamentis vel aucta vel adulterata. Nam de litteris commutatis omissis additis, quod est genus maxime coniectura sanabile, nunc non dico. Interpolationum audacissimus indagator exstitit Kleynius Batavus; ipse id tenui, ne quod verbum ideo delerem, quia abesse potest vel posse videtur. Nimis facile est in quovis scriptore invenire quae recidere possis; sed non est oratoris qualis hic est quam paucissimis ubique verbis uti. Miretur aliquis, quod retinui 1, 111 *ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορμίωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν*, quae verba identidem dixi delenda esse; verum nonne similiter dictum est § 4 *σοῦ καὶ ἑτέρων πολλῶν*, et 38 *ὑπὸ Κεφάλου καὶ Θράσωνος . . καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν*? Interpres, credo, scripsisset *οἷον ὑπὲρ Κτησίππου καὶ (πάλιν) Φορμίωνος*. Neque hercle propter huius scriptoris testimonium credendum erit Demosthenem re vera illas vetustas causas ipsum orasse.

Formas vocabulorum eas restitui quas Atticorum illa aetate fuisse compertum habemus. Etiam *γίγνεσθαι γιγνώσκειν* scripsi, quamvis saepe *γίνεσθαι γινώσκειν* sit in utroque codice. Ubi libera optio erat, velut inter *σεαυτοῦ* et *σαυτοῦ*, *ἑαυτοῦ* et *αὑτοῦ*, *ἐάν* et *ἄν*, *ἔλεγεν* et *ἔλεγε*, Oxoniensem tacite secutus sum; neque enim intererat ut apparatus criticus his minutiis oneraretur.

Adieci autem eis quae dixi detractis integram varietatem NA codicum, praeterquam sicubi in accentu vel spiritu vel *ι* adscripto vel denique interpunctione ab iis peccatum erat. Etiam consensum codicum NA contra ceteros et vulgatam antiquam notandum putavi, ut appareret quantopere Bekkerus collationibus suis Dinarcho profuisset. Ceterum in conferendo Crippsiano ille non pauca neglexerat; Oxoniensis ei nondum innotuerat. Post Bekkerum

Crippsianum excussit Dobsonus editor Britannus, Oxoniensem in editorum Turicensium usum Fr. Thurlandus, alia eius collatio Maetznero praesto fuit. Ipse quoque utrumque codicem manibus versavi, et sunt quae in adnotatione critica mea fide nitantur; sed quo minus omnia accurate excuterem temporis angustiis prohibebar. Sed exstitit qui laudabili opera hanc provinciam administraverit Theod. Thalheim, per quem de plurimis rebus minutis maioribusve et maxime de eis quae a pr. m. in his codicibus fuerunt plene edocti sumus.

Editiones quae ante Bekkerum prodierunt praeter Aldinam Stephani, Hieron. Wolfii, Reiskii (R.) commemorandae sunt, post eum qui Dinarchum ederent exstiterunt Dobsonus, Car. Ern. Aug. Schmidtius, Turicenses editores Baiterus et Sauppius (Turr., Bait., S.), Maetznerus (Mr.), Thalheimius (Th.). Emendandis pluribus paucioribusve locis de Dinarcho bene meruerunt recentiore tempore Wurmius (Commentationes in Dinarch., Norimb. 1828), Dobreus, quorum utriusque copiis iam priores editores usi sunt, praeterea Emperius, Frankius (Fr., N. Jen. Litteraturztg. 1842 nr. 249 sqq.; Jahn. Annal. XXVIII p. 67); M. H. E. Meierus (Allg. Litteraturztg. 1843 p. 465 sqq.), Cobetus (Cb.), Hirschigius (Hi.; Philol. 1850 p. 326 sqq.), Kleynius (Dinarchea, Mnemos. VIII p. 81), Bakius (ibid. p. 109), Arn. Hug et Aem. Rosenberg (Rs.), qui censores editionis meae prioris (1871) benevolentissimos egerunt (Philol. Anz. IV, 120 sq.; Fleck. Ann. 1873, 97), Finke (Quaest. Din., Gryphisw. 1873), Andr. Weidner (Wd.) in Parergis Dinarcheis et Thucydideis (progr. Gissae 1875), Wachendorf (Coniect. in or. Att., progr. Vratisl. 1875), Hertlein (Herm. XII, 184; XIII, 13), Vogel (In Din., Lips. 1877), W. Troebst (Qu. Hyperid. et Dinarch., p. 1 Hamel.

1881, p. 2 Jen. 1882), Graffunder (De Cripps. et Oxon., Berol. 1882), denique Th. Thalheim (De Din. codd., progr. Vratisl. 1886; Zu Deinarchos, Herm. XXII, 178).*)

In universum Dinarchus, nostro certe tempore, studia hominum doctorum minus excitavit, neque id cuiquam mirum videri potest. Senescentis haec eloquentiae Atticae monumenta habemus, retinentis etiamnum antiquam formam neque in aliam abeuntis, sed vigore pristino nativoque robore magna ex parte destitutae. Figuris quibusdam oratoriis, velut *ἐπαναλήψει*, *ἀποστάσει* (qua absque coniunctione et dirempta ab eis quae proxime praecedunt sententia infertur) ultra modum orator abutitur, quippe quas traditas a prioribus acceperit, non ipse sponte sua inveniat, et expilat Aeschinem, Demosthenem, Isocratem**), excidiique Thebarum mentione facta confert ea quae a quoquam de ea re egregie dicta videbantur.***) Accedunt alia magis etiam vitio vertenda: quod neque certum aliquem in enarrando probandoque ordinem sequitur et licenter errat et omnia contingens admodum pauca conficit, et quod calumniatur potius quam accusat neque probat magis quam acerba convicia ingerit. Confer Hyperidis in Demosthenem fragmenta: hominem conspicies prudentem rerum publicarum, moderati nescio quid et humani invenies. Quae dum omnia reputant quidam in eam sententiam ablati sunt ut sophistae

*) Accesserunt nuper J. Kohm (Ztschr. f. oesterr. GW. 1883, 31) et Car. Fuhr (D. L Ztg. 1888 nr. 17 p. 627), quorum uterque editionis Thalheimianae censor exstitit. A Fuhrio admonefactus addo Maur. Hauptium, qui in Hermae vol. VII p. 37 coniecturam ad D. I, 24 proposuit (*κόλαξ ἦλθε* pro *πολλάκις ἦλθε*).

**) Cf. Westermann. Quaest. Demosth. III, 80 n. 118 sqq.

***) § 24.

cuiusdam recentioris opera haec nos habere arbitrarentur: adiuti illi quidem Demetrii Magnetis auctoritate, qui orationem in Demosthenem a Dinarcho abiudicavit.*) Equidem praestare non ausim, quod probare nequeo, Dinarchi potius orationes esse quam alius cuiusdam ex istius aetatis oratoribus; sed cum antiquitus illius nomine insignitae fuerint et Demetrii iudicium ceterorum omnium maximeque Dionysii contraria sententia elevetur, Dinarchi esse credo; nam confictas a sophista non esse certum mihi indubitatumque est.

Ea autem quorundam dubitatio mihi vel maxime causae fuit, cur adicerem Demadis personati fragmentum istud *περὶ δωδεκαετίας*, quo luculento exemplo appareret quaenam sit indoles talium orationum, quas sophistae recentioris aevi ex antiquorum oratorum personis confingere solebant. Quod fragmentum et ipsum multis fraudem fecit, ut eius oratoris ingenii monumentum se habere crederent, quem antiquitus satis constabat scripti nihil reliquisse; at post Sauppii expositionem (Orat. Att. II p. 312) dubitandi materia nulla relicta est. Admodum longam autem hanc orationem fuisse nunc perspeximus, postquam excerptas ex ea sententias Herm. Haupt in codice Palatino inventas publici iuris fecit (Herm. XIII p. 489 sqq.); longe enim maior pars earum in hoc fragmento non reperitur.

*) Demetr. ap. Dionys. Din. 1. Recentiorum qui de origine orationum dubitarent praecipui fuerunt Westermannus (Quaest. Dem. l. c.) et Funkhaenelius (Annal. Jahn. 1837 XIX p. 177 sqq.); Westermanno oblocuti sunt Eysellus (Demosth. a suspicione acceptae ab Harp. pecuniae liberat., Marburg. 1836), Sauppius O. A. II p. 321, Maetznerus p. 86 sqq. Arn. Schaeferus, qui primum Westermanno assensus erat, postea sententiam mutavit (Demosth. u. seine Zeit III, p. 309).

Prodiit porro e codice Florentino, quem excerpsit R. Schoell (Herm. III p. 277 sqq.), index XIV Demadearum orationum, quae nobis omnes hac una excepta, quae primo loco in eo indice commemoratur, temporis beneficio ablatae sunt. Fuerunt autem pleraeque omnes singulae singulis Demosthenicis orationibus oppositae: si Demosthenes *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ* scripsit, hic Demades *πρὸς Χερρονησίτας*, si Demosthenes vel verus vel creditus de Halonneso, pro Olynthiis, adversus Philippi epistulam, hic homo (*λόγον*) *ἐναντίον Ἁλοννησίταις, κατὰ τῆς εἰς Ὄλυνθον βοηθείας, ὑπὲρ τῆς Φιλίππου ἐπιστολῆς.**) Eandem igitur fabricam facile agnoscimus, putandumque pariter ubique istum hominem vel istos homines ingeniose et exquisite loquendo ea quae de Demadis indole oratoria fando acceperant exprimere annisos esse. Quae cum ita sint, veniam facile me impetraturum spero quod non nimis in hoc scriptore perpoliendo elaboravi. Codicibus traditus est satis multis, eisdem fere atque Antisthenis orationes et Alcidamantis altera; sed ceterorum fontem esse Palatinum X cum liquido perspectum sit, huius unius ratio habenda erat. Excerpta tamen Hauptii ex alio exemplo desumpta sunt; nam in Palatino numquam plus hoc fragmento exstitit. Lectiones eius post Bekkerum diligenter enotaverunt Lambros (Herm. X p. 257) et Rud. Schoell (ibd. XI p. 202).

Scrib. Kiliae a. MDCCCLXXXVIII.

Fridericus Blass.

*) Cf. Schoell. l. c. p. 280 sqq.

VITAE DINARCHI.

1. DIONYSII HALICARNASSENSIS.

Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος. ἀφικόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἤνθουν αἵ τε τῶν φιλοσόφων καὶ ῥητόρων διατριβαί, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο
2 *καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ. εὐφυὴς δὲ περὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους γενόμενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην ἤρξατο λόγους γράφειν καὶ προῄει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δ' ἤκμασε μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων φυγαῖς ἀϊδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων, οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου. καὶ διετέλεσεν ἐτῶν πεντεκαίδεκα χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βου-*
3 *λομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατεῖχεν· ἐπὶ*

Dionys. Dinarch. c. 2 sq. — Innititur Dionysius, quemadmodum ipse exponit c. 3, Dinarchi contra Proxenum oratione et praeterea Philochori scriptis, in quibus tamen nominatim Dinarchi mentio facta non erat; ipse autem omnia collegit, quoniam priorum nemo de Dinarchi vita orationibusque quicquam accuratius scripserat (c. 1), id quod eis quae apud Demetrium Magnetem de illo legebantur appositis demonstrat. — 1. *Σωστράτου κτἑ.*] cf. c. 3 *γραφὴν* orat. contra Proxenum additam. — 2. *μετὰ τοὺς ἄνδρας* Sylb. R.: *μ. τοῦ ἀνδρὸς.* — *κατεῖχεν* scripsi: *κατέσχεν.* — 3. *ἐπὶ δ' Ἀναξικρ.*] ol. 118, 2. —

δ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνυχίᾳ φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων, καίτοι ξένος αὐτὸς ὤν, καταλῦσαι τὸν δῆμον, ὁρῶν ἠρεθισμένους τοὺς Ἀθηναίους καὶ μάλιστα τῷ πλουτεῖν ἑαυτὸν ὑφορώμενος, μὴ διὰ τοῦτο πάθῃ τι δεινόν, εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ 4
ὑπέμεινεν, ἐξελθὼν δὲ τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ' Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαιδεκαετῆ γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἴ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος. (c. 3) *Συγχωρή-* 5
σαντος δὲ τοῦ βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κἀκείνῳ κατελθεῖν, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἑνὶ τῶν φίλων Προξένῳ καταχθεὶς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντος τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθών.

2. E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Δείναρχος Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μέν τινες ἐγχώριος, ὡς δέ τισι δοκεῖ Κορίνθιος, ἀφι-

ὑπὸ Κασσάνδρου Sylb.: *ἀπὸ Κασσάνδρου.* — 4. *Φιλίππου*] ol. 122, 1. — *πεντεκαιδεκαετῆ* B et cum Sylb. R.: *πεντεκαίδεκα ἔτη.* Praeterea R. ante hoc v. *καὶ αὐτὸν* addi mal. — In cap. 4 Dion. aetatem oratoris ita constituit, ut cum redux Chalcide fieret septuagenarium eum fuisse ponat; itaque natum esse circiter ol. 104, 4 a. Chr. 361/0. De morte Dinarchi nihil omnino dicit.

2. Plutarchus. Haec vita ex eis quae Dionysius con-

κόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέ-
ξανδρος ἐπὶ τὴν Ἀσίαν (διέβαινε), κατοικήσας αὐ-
τόθι ἀκροατὴς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ δια-
δεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβήν, ὡμίλησε
2 δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ. μάλιστα δὲ . . . .
τῷ πολιτεύεσθαι μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν,
τῶν μὲν ἀνῃρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγότων.
φίλος δὲ Κασσάνδρῳ γενόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον
προέκοψε χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὓς
3 τοῖς δεομένοις συνέγραφεν. — ἀντετάξατο δὲ πρὸς
τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον
παριών — οὐ γὰρ οἷός τ' ἦν —, ἀλλὰ τοῖς ἐναν-
τιουμένοις λόγους συγγράφων. καὶ ἐπειδὴ Ἅρπα-
λος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραψε κατὰ τῶν
αἰτίαν ἐχόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κα-
4 τηγόροις ἐξέδωκεν. — χρόνῳ δ' ὕστερον αἰτιαθεὶς
εἰς λόγους παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασσάν-
δρῳ παρὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μουνυχίας, ἡνίκα

gessit maximam partem contexta est, additis paucis quae Caecilio fortasse debentur. Sed quae apud illos dilucide exposita erant, hic scriptor male corrupit et obscuravit. E Plutarcho rursus Photius (cod. 267) sua deprompsit. — 1. *ἐπὶ τὴν Ἀσ. διέβαινε (διέβη* R.) ex Photio Wyttenbach.: *ἐπήει τὴν Ἀσίαν* X Westerm.; *ἐπὶ τὴν Ἀσίαν* v. — 2. *μάλιστα δὲ προσῄει τῷ πολ.* Wyttenb. Westerm. Dionys. habet *μάλιστα δὲ ἤκμασε*, Photius *ἐδείχθη πολιτευόμενος*. — *Ἀλεξάνδρου* Westerm. cum Dionysio: *Ἀντιπάτρου* v. et Photius. — *ὡς ἐπὶ πλεῖστον προέκοψεν] ἐπὶ πλεῖστον εὐδαιμονίας ἀφίκετο* Phot. — 3. Haec ex alio auctore male scriptor interposuit. — *πλείους] πλείστους* Phot. — *συνέγραψε* scripsi: *συνέ-γραφε*. — 4. *Ἀντιπάτρῳ καὶ* om. Photius. cf. ad § 2. — *παρὰ] περὶ* cum P Westerm., *διὰ* ci. R. Haec autem omnia usque ad *ἄρχοντος* om. Phot., credo quia sensu carere videbat. —

*ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀνα-
ξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος τὰ πλεῖστα
τῆς οὐσίας ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' ἐπὶ
τῆς φυγῆς ὡς ιε' ἔτη καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος
κατῆλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ
Θεόφραστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάσι. καταλύσας* 5
*δὲ παρὰ Προξένῳ ἑταίρῳ αὐτοῦ καὶ τὸ χρυσίον
ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς ὁράσεις ἀσθενής,
(οὐ) βουλομένου τοῦ Προξένου ἀναζητεῖν, λαγχάνει
αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ.
σῴζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. — φέρονται δ' αὐτοῦ* 6
*καὶ λόγοι γνήσιοι ἑξήκοντα τέσσαρες· τούτων ἔνιοι
παραλαμβάνονται ὡς Ἀριστογείτονος. ζηλωτὴς δ'
ἐγένετο Ὑπερείδου ἢ ὥς τινες Δημοσθένους διὰ
τὸ παθητικὸν καὶ σφοδρόν· (καὶ) τῶν σχημάτων δ'
αὐτοῦ μιμητὴς ὑπάρχει.*

3. SUIDAE.

Δείναρχος Κορίνθιος, ῥήτωρ, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων εἷς — υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἱστόρηται —, γράψας κατὰ μέν τινας λόγους τοὺς

5. *τὸ χρυσίον* etiam Phot. — *οὐ* add. Xyl. — 6. *καὶ* ante *λόγοι* del. mal. R. — *ἑξήκοντα τέσσαρες*] LX enumerat Dionysius Din. c. 10. 12; eundem genuinarum numerum orationum etiam Suidas habet. Spurias Dionys. plus XXVII enumeravit; Demetrius Magnes (ap. Dionys. c. 1, cf. Suid.) plus CLX orationes Dinarcho tribuit, quo de numero, ut ait Dionys., ceterorum auctorum nemo cum eo consentiebat. Auctor indicis a Studemundio restituti (Herm. II, 434) de CCCCX orationibus Dinarcheis loquitur. — *Δημοσθένους διὰ τὸ παθητ.* ci. R.: *διὰ τὸ παθ. Δημ.* Cf. autem Dionys. c. 5. 8, ad quem propius etiam accedit Photius.

3. Suidas. Vv. *υἱὸς — ἱστόρηται* bene om. V. — *κατὰ μέν τινας*] h. e. Demetrium Magnetem, v. infra. —

πάντας ρξ΄, κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους ξ΄, τοὺς πάντας δικανικούς, ὧν οἱ μέν εἰσι δημόσιοι, οἱ δὲ ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δ' οὗτος, ἐπιμελητὴς Πελοποννήσου καταστὰς ὑπ' Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευτῆσαι Ἀντίπατρον, Πολυσπέρχονος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

DE DINARCHI ELOQUENTIA IUDICIA VETERUM.

1. DEMETRII MAGNETIS.

Ἔστι τοίνυν οὗτος, κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν, οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥστ' εἰπεῖν 'καί νύ κεν ἢ παρέλασσεν'. ἐνθύμημα γὰρ φέρει πειστικόν, καὶ σχῆμα παντοδαπόν· πιθανότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἥκει, ὥστε παριστάνειν τοῖς ἀκούουσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα, ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ νομίσειεν ἄν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ χαρακτῆρος· ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους, σχεδόν που ὑπὲρ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν

ἐτελεύτησε κτέ.] hic alius est Dinarchus, v. Plut. Phoc. 33 (West.).

Iud. Vet. 1. Demetrius Magn. *περὶ ὁμωνύμων* ap. Dionys. Din. c. 1, qui suo iure de eo dicit (c. 2): *ὀνόματα μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα ἐσπούδασε.* — *καί νύ κεν κτέ.*] Iliad. 23, 382; cf. Dionys. de compos. p. 117 R. — *πειστικὸν* Kruegerus: *πιστικόν.* — *γε μὴν* Sylb. R.: *τε μὴν.* — *τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπ.* R.: *τοσούτους σκοποὺς ἐπιπεπόληκεν.* — *ὑπὲρ ἑξήκ. καὶ ἑκ.*] Dionys. c. 2: *πλῆθος λόγων εἶπεν*

ὄντας, ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφένθ' ὑπ' ἐκείνου μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου κυρίως ἠθική, ... πάθος κινοῦσα, σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον καὶ τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος λειπομένη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.

2. DIONYSII HALICARNASSENSIS.

(c. 5) — — *οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιον ἔσχεν, οὔτ' ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς οὔτ' ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς Λυσίου παραπλήσιος ἔστιν ὅπου γίνεται καὶ τοῖς Ὑπερείδου καὶ τοῖς Δημοσθένους λόγοις. καὶ τούτων πόλλ' ἄν τις ἔχοι παραδείγματ' ἐκθέσθαι· τοῦ μὲν Λυσιακοῦ χαρακτῆρος*

οὐδενὶ τῶν (ἄλλων) σύμφωνον. — *ἀγνοεῖσθαι* Sylb. — interpunxi post *κινοῦσα*, lacunam simul significans ante *πάθος* (excidit velut *ἀλλὰ καί*): v. post *μόνον* interpungebatur. — *κυρίου*] *καιρίου* ci. R.

2. Dionysius. Cf. etiam initium libelli: *Περὶ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκὼς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσιν, διὰ τὸ μήτε εὑρετὴν ἰδίου γεγονέναι χαρακτῆρος τὸν ἄνδρα, ὥσπερ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν εὑρημένων ἑτέροις τελειωτήν, ὥσπερ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ Ὑπερείδην ἡμεῖς κρίνομεν· ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἠξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων κτἑ.*, et iudicia de singulis orationibus quas a Din. abiudicat (c. 11), qualia sunt haec: *ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος εὕροι τις ἂν οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου· ὑδαρής τε γὰρ καὶ ἀσθενὴς καὶ ψυχρός ἐστι.* — *οὐδ' οὗτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὸν Δεινάρχου χαρακτῆρα. εἰ γὰρ καὶ μηδὲν ἄλλο, τὸ γοῦν ἠλίθιον καὶ σοφιστικὸν εὕροι τις ἂν ἐν αὐτῷ πολύ, τὸ πλεῖστον ἀπέχον τοῦ Δεινάρχου χαρακτῆρος.*

οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιον] cf. c. 6 extr.: *ὁ δὲ Δείν. οὔτε ὅμοιος ἐν ἅπασίν ἐστιν, οὔτ' ἰδίου τινὸς εὑρετής.* — *ἰδιωτικοῖς* Sadée: *ἰδίοις.* — *πόλλ' ἄν τις ἔχοι* scr. (item Sadée; *ἔχοι*

ἔν τε τῷ περὶ Μνησικλέους (κλήρου) λόγῳ καὶ ἐν τῷ κατὰ Λυσικράτους ὑπὲρ Νικομάχου καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· τοῦ δ' Ὑπερείδου, ταῖς τ' οἰκονομίαις ἀκριβεστέρου καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναιοτέρου πως ὄντος τῶν Λυσιακῶν, ἐν πλείοσι μὲν ἢ τριάκοντα Δεινάρχου λόγοις παραδείγμαθ' εὑρεῖν ἔστιν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀγάθωνος διαμαρτυρίας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος, ὃν μάλιστ' ἐμιμήσατο, πολὺ πλείω δύναιτ' ἄν τις εἰπεῖν, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· προοιμιάζεταί (τε) γὰρ ὁμοίως ἐκείνῳ, καὶ δι' ὅλου τοῦ λόγου παραπλήσιος μεμένηκεν. — — — (c. 8) — — *οἱ δὲ Δημοσθένην προχειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώκοντες τῆς μὲν προαιρέσεως ἕνεκ' ἐπῃνέθησαν, οὐ μὴν ἴσχυσαν τὰ κράτιστα τῶν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἔργων λαβεῖν. τούτων ἄριστον ἄν τις θείη τὸν Δείναρχον γενέσθαι· λείπεται δὲ Δημοσθένους κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τῇ δεινότητι, κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ· κατὰ δὲ τὴν εὕρεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῷ μὴ καινὰ καὶ παράδοξα λαμβάνειν, ἀλλὰ φανερὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα· κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν τῇ τάξει καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ταῖς προκατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐφόδοις καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν, ἃ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ἰδέαν. μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῇ συμμετρίᾳ καὶ τῷ εὐκαίρῳ (καὶ) πρέ-*

etiam R. ci.). — *κλήρου* post *Μνησ.* coll. c. 12 add. S. — *δύναιτ' ἄν τις εὑρεῖν* mal. S. — (c. 8). *καὶ τῷ εὐκαίρῳ καὶ πρέποντι* scripsi coll. de Dem. c. 34: *καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι.* —

ποντι. λέγω δὲ ταῦτ' οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, ὡς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοτέρῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένην (αὐτὸν) ἔφασαν εἶναι, κατὰ τὸ ἐλλιπὲς τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες· τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος οὐ μορφῇ, κατασκευῇ δὲ καὶ διαθέσει τινὶ τῆς μορφῆς διήνεγκεν.

3. HERMOGENIS.

Ὁ δὲ Δείναρχος πολιτικὸς ὢν οἷα σαφὴς καὶ ἀληθὴς καὶ πιθανός, πολὺ τὸ σφοδρὸν ἔχει καὶ τὸ τραχὺ κατά τε τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν μέθοδον. κατὰ δ' αὐτὴν τὴν λέξιν ἧττόν ἐστι σφοδρός· κατὰ μέντοι τὰ περὶ τὴν λέξιν, οἷον σχήματα κῶλα συνθήκας ἀναπαύσεις ῥυθμούς, καὶ πάνυ σφοδρός τε καὶ τραχύς ἐστι. διὸ καὶ ἧττον ἐπιμελὴς ὁ λόγος αὐτῷ, γοργὸς μέντοι καὶ δεινὸς οὐ μετρίως. μᾶλλον δ' εἶναι δοκεῖ ἢ ἔστι δεινὸς διὰ τὸ τῆς τοιαύτης μᾶλλον μετέχειν δεινότητος. καθόλου τε ὁ ἀνὴρ ἐμφαινόμενον ἔχει πολὺ τὸ Δημοσθενικὸν διὰ τὸ τραχὺ καὶ

πολιτικός urbanus.

3. Hermogenes *περὶ ἰδεῶν B*, p. 384 W. (Sp. Rh. Gr. II, p. 413), qui sexto loco inter X oratores Dinarchi mentionem facit. — *τὸ τραχὺ*] cf. *A* p. 236 W. (299 Sp.): *παραδείγματα δὲ τῆς ἀπαραμυθήτου τραχύτητος παρὰ μὲν τῷ ῥήτορι καὶ πάνυ ἐστὶν ὅπερ ἔφην σπάνια, ὁ δὲ Ἀριστογείτων σοι ἄφθονα παρέξεται νὴ Δία — — πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ παρὰ τῷ Δεινάρχῳ.* — V. etiam Ioann. Sicel. in Herm. VI, 101 W.: *ὁ μὲν γὰρ Ἰσοκρατικὸς (λόγος) εὔρυθμος ὢν καὶ συγκεκροτημένος ποιήσει ἔοικεν ἄντικρυς, ὁ δὲ Δειναρχικός τε καὶ Θουκυδίδειος σκληρὸς ὢν καὶ τραχὺς ἀποκναίει τὴν αἴσθησιν.*

γοργὸν καὶ σφοδρόν, ὥστ' ἤδη τινὲς καὶ προσπαίζοντες αὐτὸν οὐκ ἀχαρίτως κρίθινον Δημοσθένην εἰρήκασι.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or I in Demosthenem. Ex eis civibus qui ab Areopago munerum ab Harpalo acceptorum apud populum delati et ex populiscito rei facti erant, quinque ab Dinarcho orationibus accusatorum alicui compositis impugnati sunt: Philocles Hagnonides Aristonicus Demosthenes Aristogiton, inter quas orationes tres hae aetatem tulerunt. Demosthenis causa prima in iudicium venit: XX talentum nomine scriptus erat, mille quingenti sedebant iudices, accusabant decem oratores a populo constituti. Inter quos Stratocles primo loco verba fecit, altero is cui Dinarchus hanc orationem composuit, qui quisnam fuerit ignoratur.*) Ex accusatoribus unus etiam Hyperides fuit, cuius exstant fragmenta illa lacera in Aegypto reperta; Pytheae quoque fuit oratio. Reus cum frustra defensionem tentavisset L talentum multa damnatus est, quam nisi statim solvisset, in vincula ut coniceretur sententiae additum. Atque ita factum est, sed paucis diebus post Demosthenes ex carcere evasit et in exilium voluntarium abiit.

Or. II in Aristogitonem. Perditus civis Aristogiton et identidem iudicum sententiis damna-

*) De Himeraeo, Demetrii Phalerei fratre, non sine causa cogitari potest.

tus Harpalicae quoque causae implicatus est: viginti minis ab Harpalo eum corruptum esse Areopagus arguebat. Reus post Demosthenem et Demadem in iudicium venit, iracundia populi illorum poena iam magnam partem expleta; quo factum est ut iudicio absolveretur.*) Oratio, quam mutilam nos habere dudum perspectum est, Maetznero et ipsa *δευτερολογία* fuisse videtur, mihi principe loco habitam esse magis probatur. Etenim una erat causa omnium eorum quorum nomina Areopagus detulerat; itaque qui ex his non primo loco in iudicium arcessiti sunt, in eos eodem fere modo perorandum erat quem in *δευτερολογίαις* videmus. Ea igitur huius quoque orationis forma est; sed praeterea quaedam inesse videntur quae principali magis accusatori primaeque orationi conveniant.**)

Or. III in Philoclem. Philocles praetor Piraeeo praefectus cum populo recepisset se Harpali classem portum intrare prohibiturum esse, postea illum una triremi advectum intromisit. Quod cum eum pecunia corruptum fecisse vulgo arguerent, ipse de se quaestionem Areopago mandavit, qui inter ceteros illius quoque nomen apud populum detulit. Itaque populiscito primo loco Philocles reus factus***) post damnatos complures alios in iudicium venit. Neque illum vel priora merita vel innocentia

*) Teste Demosthene in epistula tertia (§ 37. 41).

**) § 5 *μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε κτἕ.* — 7 *ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν βραχέα εἰπὼν καταβῇ*: quid igitur prior ille orator, si fuit, fecerat? omniane copiose explicaverat? cur igitur hic noster id non urget? an breviter perstrinxerat? at id si sumimus, omnem nobis ipsi causam eripimus cur hanc orationem *δευτερολογίαν* putemus. Cf. etiam 8 sqq.

***) Cf. § 14 cum explicatione Meieri (Allg. Litteraturztg. 1843 p. 465 sq.).

vitae tutari potuerunt, quominus iudicum sententiis damnatus in exilium abire cogeretur.*) Oratio Dinarchi a Maetznero et ipsa *δευτερολογία* putatur: id quod ut minime certum, ita aliquanto quam in altera oratione probabilius est. In fine pauca deesse videntur.

*) Teste eadem epistula Demosthenica tertia (§ 32).

1.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. pag. Steph. 90

Ὁ μὲν δημαγωγὸς ὑμῖν ὦ Ἀθηναῖοι καὶ θανά-
του τετιμημένος ἑαυτῷ, ἐὰν ἐξελεγχθῇ ὁτιοῦν εἰλη-
φὼς παρ' Ἁρπάλου, οὗτος φανερῶς ἐξελήλεγκται
δῶρ' εἰληφὼς παρὰ τούτων, οἷς ἐναντία πράττειν
ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον. πολλῶν δ' ὑπὸ Στρατοκλέους
εἰρημένων, καὶ τῶν πλείστων προκατειλημμένων κα-
τηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως
τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς δικαίας καὶ ἀληθεῖς
ἀποδείξεις εἰρηκυίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολούθων τού-
τοις Στρατοκλέους εἰρηκότος καὶ τὰ ψηφίσματ' ἀνε-
γνωκότος ἤδη τὰ περὶ τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν ὦ 2
Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτ' ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα τηλικοῦτον,
ἡλίκος οὐδὲ πώποτε γέγονεν (ἐν) τῇ πόλει, κοινῇ πᾶσιν
ὑμῖν παρακελεύεσθαι, πρῶτον μὲν τοῖς λοιποῖς ἡμῖν
συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις περιπίπτωμεν
— οὐ γὰρ ἵν' ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον

ΔΗΜ.ΝΟΥΣ A pr. corr.[2]

1. Verba *ὁ μὲν δημ. ὑμῖν* ut initium orationis affert Dionys. Dinarch. c. 10. — *ὑμῶν* Taylor, sed cf. § 53; Aesch. 3, 73 (Mr.). — *καὶ θανάτου*] *ὁ θαν.* Kl, § 31 confert Th. — *ἐὰν* rec. N (ci. Wolf. Tayl.): *ἵνα* (*ἣν* cum Steph. R.). — *τἀναντία* N[2]. — *καὶ* ante *περὶ* del. ci. Th.

2. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* A pr. corr.[1] — *οὐδὲ*] *οὐδεὶς* Wd., cf. II, 15. — *γέγονεν (ἐν) τῇ πόλει* Hi. — *τοῖς λοιποῖς ἡμῖν*

[ὀργίζησθε] παροξύνωμεν, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦ-
μεν —, ἔπειτα μὴ προΐεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως
ἁπάσης δίκαια, μηδὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικα-
3 ταλλάξασθαι τῶν τοῦ κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γὰρ
ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὑτοσὶ
κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς· οἳ σκοποῦσι
τίνα ποτὲ γνώμην ἕξετε περὶ τῶν τῇ πατρίδι συμφε-
ρόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας
καὶ πονηρίας ἀναδέξεσθ' εἰς ὑμᾶς αὐτούς, ἢ φανε-
ρὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, διότι μισεῖτε τοὺς
κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας, καὶ οὐχ ἵν'
ἀφῆτε ζητεῖν προσετάξατε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλῇ, ἀλλ' ἵν' ἀποφηνάντων τούτων ὑμεῖς τιμωρή-
4 σησθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. νυνὶ τοίνυν τοῦθ'
ἐφ' ὑμῖν ἐστι. ψηφισαμένου γὰρ τοῦ δήμου δίκαιον
ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων
εὑρεῖν, τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ
διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα παρ'
Ἁρπάλου λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις (ἐν) ψηφίσματι
γράψαντος ὦ Δημόσθενες σοῦ καὶ ἑτέρων πολλῶν, ζη-
τεῖν τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν,

N Mr.: ἡμῖν τοῖς λοιποῖς. — secl. ὀργίζησθε (-σθαι N^2), quod post μᾶλλον est in N, ante μᾶλλον in A, scripsique παροξύνωμεν cum N: παροξύνομεν pr. A, παροξυνόμενοι A^2 v.; ἵνα ὀργίζεσθαι μᾶλλον παροξύνωμεν Thalh.; παροξ. del. Finke; ὀργίζησθε μ. παροξύνοντες Rs. — ἁπάσης del. Kl., def. Rs. p. 105.

3. ἀναδέξεσθε ci. Steph.: ἀναδέχεσθε.

4. δήμου] δήμου τὸ N^2. — ἐν ψηφίσματι scr. sec. 3, 5; Hyper. I, 2, 20: ψήφισμά τι A^1 (ψηφίσματι pr.) v., ψή . . . . . . pr. N, ψήφισμα N^2 in exitu versus spatio largo, ut suspiceris τι quoque in N fuisse (Thalh.); ψηφίσματα Dobr.; secl. Th. — καὶ ἑτέρων] velut Philocles (3, 2. 5. 16).

εἴ τινες εἰλήφασι παρ' Ἁρπάλου χρυσίον, ζητεῖ ἡ 5
βουλή, οὐκ ἐκ τῶν (σῶν) προκλήσεων μαθοῦσα τὸ
δίκαιον, οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν πα-
τρίαν αὑτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη, ἀλλ' ὅπερ
καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον, προορῶσα (μὲν) ἡ
βουλὴ ὦ ἄνδρες τὴν τούτων ἰσχὺν καὶ τὴν ἐν τῷ
λέγειν καὶ πράττειν δύναμιν, οὐκ οἰομένη δὲ δεῖν
οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ αὑτῆς ἐσομένων
βλασφημιῶν, εἰ [τις] μέλλει τῇ πατρίδι τις αἰτία
μοχθηρὰ καὶ κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων, ὡς ἐδόκει 6
τῷ δήμῳ, καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραγμένων, αἰ-
τίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρὰ Δη-
μοσθένους ἥκουσιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀποπέφανται εἴκοσι
τάλαντ' ἔχων χρυσίου· καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φό-
νων ἀξιόπιστος οὖσα βουλὴ τὸ δίκαιον καὶ τἀληθὲς
εὑρεῖν, καὶ κυρία δικάσαι τε περὶ τοῦ | σώματος καὶ 91
τῆς ψυχῆς ἑκάστου τῶν πολιτῶν, καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ
θανάτῳ τετελευτηκόσι βοηθῆσαι, τοὺς δὲ παράνομόν
τι τῶν ἐν τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν ἢ
θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθέ-
νους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ
δικαίου;

Ναί· κατέψευσται γὰρ ἡ βουλὴ Δημοσθένους· 7

5. ἐζήτει susp. Bait. — ἐκ τῶν (σῶν) προκλ.] cf. 6 et Hyp. I, fr. II. — πατρίαν scripsi: περὶ (προτέραν Rs.). — αὑτῆς Bk.: αὐτῆς. — μὲν addi iubet R. — βουλὴ. erasa una litt. A; ceterum ἡ βουλὴ abesse malim. — περὶ αὑτῆς Bk.: περὶ αὐτῆς. — μέλει N pr. A corr.[1] — τις scr., secludens simul τις post εἰ: αὐτῆς (αὐτοῖς cum B L Bk. Mr. Th., αὐτῇ Bait.). Cf. ad § 25.

6. τἀληθὲς scripsi coll. § 11. 54: ἀληθὲς. — ψυχῆς om. N. — ἐκβάλλειν N pr. A (corr.[2]). — τοῦ δικαίου del. Rs.

τουτὶ γάρ ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέ-
ψευσται καὶ Δημάδου; καθ' ὧν οὐδὲ τἀληθὲς εἰ-
πεῖν ὡς ἔοικεν ἀσφαλές ἐστιν; οἷ πολλὰ πρότερον
τῶν κοινῶν ἐκείνῃ ζητεῖν προσετάξατε καὶ διὰ τὰς
γενομένας ζητήσεις ἐπῃνέσατε; οὓς δ' ἡ πόλις ἅπασ'
οὐ δύναται ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν, κατὰ τού-
των ἡ βουλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὦ Ἡρά-
8 κλεις. διὰ τί οὖν ἐν τῷ δήμῳ συνεχώρεις ὦ Δημό-
σθενες, ἐὰν ἀποφήνῃ σ' ἡ βουλή, θάνατον ἑαυτῷ
τὴν ζημίαν; καὶ διὰ τί πολλοὺς ἀνῄρηκας σὺ ταῖς
τῆς βουλῆς ἰσχυριζόμενος ἀποφάσεσιν; ἢ ποῖ νῦν
ἐλθὼν ὁ δῆμος ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν περὶ τῶν
ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων εὕρῃ τὴν ἀλή-
9 θειαν; τὸ μὲν γὰρ συνέδριον τὸ πρότερον εἶναι δο-
κοῦν πιστὸν σὺ καταλύεις ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων,
ᾧ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακατα-
θήκην ἔδωκεν, ᾧ τὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν
πολλάκις ἐγκεχείρικεν, ὃ διαπεφύλαχε τὸ σὸν
σῶμα τοῦ βλασφημεῖν περὶ αὐτοῦ μέλλοντος πολ-
λάκις, ὡς σὺ φῄς, ἐπιβουλευθέν, ὃ φυλάττει τὰς

7. *τουτί γ' ἐ.* mal. Th. — *ζητεῖν*] *σφαλερῶς* N². — *ἐπῃνέσατε*] *ἀπηλλάξατε* N² (*ἀπηλλάξα* a corr.). — *ἀναγκάζειν* N² Mr. (*ζειν τ* vel sec. Thalh. *ζειν τὰ δ* a corr.). — *τὰς* ante *ἀποφάσεις* add. N² Mr.

8. *ἐν τῷ δήμῳ*] *ἐν τῷ τότε* N² (*ἐν τῷ δήμῳ τότε* susp. Mr.). — *σ'* scr.: *σου* codd.; (*κατὰ*) *σοῦ* ci. Wolf. Emp.; *σοῦ τι* Th. Cf. 61. — *σαυτῷ* Kl. — *ποῖ* R.: *ποῦ* (quod retin. Mr.).

9. *εἶναι δοκοῦν* N Mr.: *δοκοῦν εἶναι*. — *ἐγκεχείρικεν* A corr. (ras.): *ἐγκεχείρηκεν*. — *καὶ δημοκρατίαν* del. Kl. Rs.; hic *ἅπασαν* loco eorum ins. coll. 62. — ὃ *διαπεφύλαχε* cum Wolf. R.: ὃ *διαπεφύλακε* N, ᾧ *διαπεφύλακε* v. — *φ.ς* N pr., *φῄς* N². — ὃ *φυλάττει* N A pr. Wolf. R.: ᾧ

ἀπορρήτους θήκας, ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κεῖται.

Δίκαια μὲν οὖν δίκαια τρόπον γέ τινα πάσχει 10
τὸ συνέδριον· εἰρήσεται γὰρ ἃ γιγνώσκω. δυοῖν γὰρ
θάτερον ἐχρῆν αὐτούς, ἢ καὶ τὴν προτέραν ζήτησιν
τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τοῦ
Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συν-
έταξεν ὁ δῆμος, ἵνα τότε δόντος δίκην τοῦ θηρίου
τούτου, καὶ τῶν μερισαμένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα φα-
νερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας
ἐξελεγχθείσης ἣν οὗτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα
τούτου τοῦ δημαγωγοῦ δίκην ἀξίαν δόντος· ἢ εἰ 11
ταῦθ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε Δημοσθένει συγχωρεῖν καὶ
πολλοὺς ἐν τῇ πόλει τοὺς καθ' ὑμῶν δωροδοκήσον-
τας εἶναι, τὴν περὶ τῶν νῦν ἀποπεφασμένων ζήτησιν
χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι, πεῖραν ὑμῶν ἐν τοῖς
πρότερον εἰληφότας· ὅπου γ' οὕτω καλῶς καὶ δι-
καίως τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τούτου καὶ τῶν ἄλ-
λων νυνὶ γεγενημένης, καὶ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλῆς οὔτε τὴν Δημοσθένους οὔτε τὴν Δημάδου
δύναμιν ὑποστειλαμένης, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ
τἀληθὲς προὐργιαίτερον πεποιημένης, οὐδὲν ἧττον 12
περιέρχεται Δημοσθένης περί τε τῆς βουλῆς βλασφη-
μῶν, καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγων οἷσπερ ἴσως καὶ πρὸς

φυλ. A[1] al. — θήκας ci. Wolf.: διαθήκας v., ἀποθήκας N Mr.

10. ἀφικομένου pr. A corr.[1] — προσέταξεν Bait.

11. ἢ om. pr. A, add. 1. — δωροδοκήσαντας pr. A (corr. ras.). — προσδέχεσθαι] ἀποδέχεσθαι pr. A corr.[1] — ὅπου γε Ald.: ὅπου γάρ.

12. οἷσπερ ἴσως N[2] R.: οἷς περισσῶς A, N pr. et ite-

ὑμᾶς αὐτίκα χρήσεται λόγοις ἐξαπατῶν ὑμᾶς, ὡς
'ἐγὼ Θηβαίους ὑμῖν ἐποίησα συμμάχους.' οὔκ, ἀλλὰ
τὸ κοινῇ συμφέρον ἀμφοτέραις ἐλυμήνω ταῖς πόλε-
σιν ὦ Δημόσθενες. 'ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαι-
ρώνειαν.' οὔκ, ἀλλ' ἔλιπες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ
τάξιν. 'ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα πρε-
13 σβείας.' ἐφ' οἷς οὐκ οἶδ' ὅ τί ποτ' ἂν ἐποίησεν ἢ
τίνας ἂν εἶπε λόγους, εἰ συνέβη κατορθῶσαι αὐτῷ
ἃ συνεβούλευσεν, ὃς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀτυχήμασι
καὶ κακοῖς ἅπασαν ἐπεληλυθὼς τὴν οἰκουμένην, ὅμως
ἀξιοῖ δωρεὰς αὐτῷ δεδόσθαι τὰς μεγίστας, λαμβά-
νειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ λέγειν καὶ πράτ-
14 τειν κατὰ τοῦ δήμου ἃ ἂν βούληται. καὶ Τιμοθέῳ
μὲν ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ
τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι Λακεδαιμο-
νίους καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθε-
ρώσαντος καὶ Σάμον λαβόντι καὶ Μεθώνην καὶ
Πύδναν καὶ Ποτείδαιαν καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴ-
κοσι πόλεις, οὐκ ἐποιήσασθ' ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότ'
ἐνεστώσης κρίσεως οὐδὲ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες
92 ἐφέρετε τὴν ψῆφον, | ἀντικατηλλάξασθε τὰς τοιαύ-

rum corr.[2] — χ.ρώνειαν pr. N corr.[1] — μόνος αὐτῶν Hertl.

13. ἐφ' αἷς R. Fr. Th. — ἐποίησεν N A Bk.: ἐποίει. — κατορθ. αὐτῷ Bk. Schm. cum codd. praeter N. Malim autem αὐτὸν (hiat.). — ὃς Tayl. R.: ὁ. — malim τοσούτοις. — αὐτῷ δεδ. Bk.: αὐτῷ δεδ. — κατὰ . . . (τῆς?) τῆς A. — malim πράττειν (ἐξεῖναι).

14. Cf. or. 3, 17. — Πελοπόνησον N A pr. (corr.[1]). — Λακεδαιμ. νικήσαντι or. 3. — λαβόντι S. Turr. (ita N et pr. A or. 3): λαβόντος. — Ποτίδαιαν omnes. — οὐκ] οὐδὲν τούτων or. 3, et hic quoque Mr. οὐδὲν mavult. — οὐδὲ τῶν ὅ.] καὶ τῶν ὅ. or. 3. — φέρετε in or. 3 N A B. — ἀντικα-

τας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε, ὅτι
χρήματ' αὐτὸν (Ἀριστοφῶν) ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι
καὶ Ῥοδίων· τὸν δὲ κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύ- 15
θην — ἐξάγομαι γάρ —, ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ
πᾶσ' ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασ' ἀποπέ-
φαγκεν χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, καὶ ὃς ἀποπέφανται
μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως καὶ
ταῦτ' ἐξελήλεγκται, τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παρά-
δειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὃς οὐκ ἐκ τῶν βασιλι-
κῶν μόνον εἰληφὼς χρυσίον φανερός ἐστιν, ἀλλὰ
καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως κεχρηματισμένος· ὁ νῦν
οὐδὲ τῶν ὑφ' Ἁρπάλου κομισθέντων χρημάτων εἰς
τὴν πόλιν ἀποσχόμενος. καίτοι τί μέρος ἐστὶ τῶν 16
ὑπὸ Τιμοθέου πεπραγμένων ἀγαθῶν ἃς Δημοσθένης
ἐπρέσβευσεν [εἰς Θήβας] πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ ἂν
καταγελάσειεν ὑμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων ἀκούειν,
ἀντιθεὶς ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύνεται πράξεσιν ἐκείνας
ἃς Τιμόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων εὐεργέτησαν; ἀλλὰ
γὰρ οὐ πρὸς τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ
τοὺς ἄξια καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ
ὑμῶν πράξαντας. παρασχόμενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ

ταλλάξασθαι codd., corr. Ald. — αὐτὸν Ἀριστοφῶν Gruter· Turr. coll. or. 3: αὐτὸς.

15. δὲ om. N^{2}. — ἀλλ' ἅπασα mal. Wm. — καὶ ὃς] καὶ ὡς pr. A corr.^{2}; καὶ νῦν N^{2}, sed post νῦν vestigia σ litt. dispexit Thalh. — ἀπέφανται A pr. corr.^{1} — μόνος pr. A corr.^{1} — φανερὸς] ὡς superscr. A^{1}. — ὁ νῦν] καὶ νῦν mal. Mr.

16. εἰς Θήβας del. Kl. — τοῦτο] τούτον ci. R. — πράξεις pr. A corr.^{1} — εὐεργέτησαν N A B L Bk.: εὐηργ. — οὐ] ὁ N pr. corr.^{2} —

Τιμοθέῳ γενόμενον, πάλιν ἐπὶ τοὺς περὶ τούτου λόγους βαδιοῦμαι. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

17 *Ὁ τοιοῦτος ὦ Δημόσθενες πολίτης, ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπεπολιτευμένων, οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις μεγάλα τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς (αὐτῆς) πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλόμενος ὥσπερ σύ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεάς, ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἰόμενος δεῖν τοὺς ὀμωμοκότας κατὰ τοὺς νόμους οἴσειν τὴν ψῆφον ἄλλο τι προυργιαίτερον ποιεῖσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι . . . . , εἰ δόξειεν τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.*

18 *Οὐκ ἀποκτενεῖτ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸν μιαρὸν τοῦτον ἄνθρωπον, ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἁμαρτήμασι καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖδεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως,*

ΨΗΦΙΣΜΑ om. N A (N me teste).

17. *ὦ*] *ὁ* A. — *ἐ.τύγχανεν* pr. N; *ἐτύγχανε* N[2]. — *συμπεπολιτευμένων* N (*τευ* a corr.[2] pro quattuor litt. i. e. *τευο*) Fr.: *συμπολιτευομένων*. — *ἐπὶ τῆς* (*αὐτῆς*) *πολιτείας* Cb. (*τ˜ς* pr. A corr.[1]). — *μεταβαλόμενος* A pr. (corr.[1]) et cum R. Turr.: *μεταβαλλόμενος*. — *ὠμωμοκότας* A pr. corr.[2] — vv. *ἄλλο* — *εὐσεβείας* add. N et corr.[1] A Bk. — *πουργιαίτερον* pr. N corr.[2] — *καὶ κρίνεσθαι*] *κατακρίνεσθαι* cum Wolf. Turr. Lacunam significavi (exc. velut *καὶ ἁλίσκεσθαι*). — *καιροὺς λέγων*] cf. § 31.

18. *ἄνδρες* NAB Turr.: *ὦ ἄνδρες*. Cf. §§ 27. 29. 41. 64.

καὶ Ἀρκάδων ἡκόντων εἰς Ἰσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρ'
Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἄπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν
δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώρων προσδεξαμένων,
οἳ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκε-
τηρίας ἔχοντες καὶ κηρύκεια συμπεπλεγμένα, ὡς
ἔφασαν, ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐροῦντες τοῖς Ἀρκάσιν ὅτι 19
οὐ τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαῖοι διαλῦσαι
βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανέστησαν, οὐδ' ἐναν-
τίον τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν πράξοντες, ἀλλὰ τὰ παρ'
αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει γιγνόμενα
φέρειν οὐκέτι δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομέ-
νειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις ὁρᾶν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώ-
ματα γιγνομένας, — οἷς ἑτοίμων γενομένων τῶν 20
Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐν οἵοις ἦσαν κα-
κοῖς, καὶ φανερὸν ποιησάντων, ὅτι τοῖς μὲν σώμασι
μετ' Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἠναγ-
κάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν
Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν
Ἀστύλου ὠνίου ὄντος, ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε,
καὶ δέκα τάλαντ' αἰτοῦντος ὥστ' ἀγαγεῖν τὴν βοή-
θειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον
ἐλθόντων, ὃν ᾔδεσαν ἔχοντα τὸ βασιλικὸν χρυσίον,

95. 107. Ὦ ἄ. Ἀ. est II, 14 in NA. — ἱκετηρίαν omnes. — κηρύκεια N[1] (pr. κ.ρύκεια) pr. A (corr. ras.) Mr.: κηρύκια. — vv. συμπεπλ. — θαλλῶν (θαλ.ῶν N) cum S. (Ep. cr. p. 132) del. Mr., def. Th.

19. τοὺς ante Ἑλλ. add. NA Bk. — παρ' αὐτοῖς Bk.: παρ' αὑτοῖς. — γινόμενα ZM Bk.: γενόμενα. — ὁρᾶν τὰς Bk.: ὁρῶντες.

20. βοηθησάντων ἐν pr. A corr.[1] — ἐν οἵοις ἦσαν ci Mr. Cob.: ἐν οἷς ἦσαν NA Bk.; ἐν οἷς ἤκουσαν v. — vv. τοῖς μὲν σώμασι — ἦσαν ex Isocrate expressa: v. Plat. 15. — τῆς τῶν] τοῖς τῶν pr. A corr.[2]

καὶ δεομένων καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ χρήματ'
21 εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ μια-
ρὸς οὗτος καὶ ἀσεβὴς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν
πολλῶν χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦ-
ναι, τοσαύτας ὁρῶν ἐλπίδας ὑποφαινούσας εἰς τὴν
Θηβαίων σωτηρίαν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἑτέρους δόντας
τοῦτο τὸ ἀργύριον, ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν,
ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε τοὺς ἐξεληλυθότας
22 93 Ἀρκάδων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θηβαίοις. | Ἆρ'
ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλῃ τῇ
Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένης καὶ ἡ τούτου
φιλαργυρία; ἢ προσήκειν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς
τυγχάνειν τοιαῦτα διαπεπραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς
ἐσχάτης τιμωρίας καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν
πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν
κρίσιν ὦ Ἀθηναῖοι τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῇ τήμερον
ἡμέρᾳ γεγενημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν
ὑμᾶς τοὺς κρίνοντας, ὅπως κέχρησθε τῷ τὰ τοιαῦτα
23 διαπεπραγμένῳ. ὑμεῖς ἔσθ' οἱ διὰ πολλῷ τῶν ὑπὸ
τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας
καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθηκότες τιμωρίας.
ὑμεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, διότι
παῖδ' ἐλεύθερον ἐκ Πελλήνης ἔσχεν ἐν τῷ μυλῶνι·
Θεμίστιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, διότι τὴν Ῥοδίαν κι-

22. φιλαργυρία] φιλαρχία pr. A (corr.[1]). — καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν om. N. — κέχρησθε scr.: χρῆσθε (χρήσεσθε Rs.).

23. πολλῶν pr. N (corr.[2]) pr. A (corr. ras.). — ἐπιτεθεικότες omnes. Cf. Meisterhans Gr. d. att. Inschr. 82. — μυλωθρὸν] cf. Harp. s. v. (Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημ. πολλάκις, ubi κατὰ Καλλισθ. cum Mauss. Mr.; cf. lect. codd. BCG). — μυλῶνι S. Turr.: μύλωνι. — ἀφνιδαῖον pr. A (corr.[1]). —

θαρίστριαν ὕβρισεν Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώ-
σατε, Εὐθύμαχον δέ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην
ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος. διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην 24
παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν
βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις ἀστυγείτων καὶ σύμ-
μαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, ἀροῦται
καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ τῶν κοινωνησάν-
των ὑμῖν τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου. ἀροῦταί
φημι καὶ σπείρεται· καὶ οὐκ ἠλέησέ φημι ὁ μιαρὸς
οὗτος πόλιν οἰκτρῶς οὕτως ἀπολλυμένην, εἰς ἣν
ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλείς, ἧς ὁμόσπονδος
καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν, ἣν αὐτός φησι
σύμμαχον ὑμῖν ποιῆσαι, ἀλλὰ πρὸς οὓς εὐτυχοῦν-
τας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκεν.
κἀκεῖνοι (μὲν), ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι, καταλε- 25
λυμένης τῆς δημοκρατίας τῆς παρ' ἡμῖν καὶ συνά-
γοντος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς φυγάδας ἐπὶ
τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ Λακεδαιμονίων ἰσχυόν-

θανάτῳ ἐζημιώσατε deleverim (hiat.).

24. παῖδες καὶ γυν. — διενεμήθ.] cf. Demosth ap. Agatharch. Phot. Bibl. p. 447 a 32: παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας τῶν ἡγησαμένων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν βαρβάρων διένειμε. — πόλις ἀστ. — — ἀνήρπασται] ex Aesch. 3, 133. — ἀροῦται — — πολέμου] Stratocli tribuit Agatharch. l. c. v. 19, ubi τῶν συναγωνισαμένων ὑμῖν τὸν πρ. Φ. πόλεμον. — κοινωσάντων A pr. (corr.[1]). — ὑμῖν NM Turr.: ἡμῖν. — τοῦ supra v. A[1]. — καὶ οὐκ ἠλέησεν, οὐκ ἠλέησε, φημί ci. R. — οἰκτρ. οὕτως ἀπ. Dobr. cum A corr.[1]: οὕτως οἰκτρ. ἀπ. N Mr.; οἰ. ἀπ. οὕτως A pr. v. — ἧς cum Wolf. R.: οἷς, quod retin. Bk. Turr. Mr. — ἐγεγόνει Wd. — ὑμῖν NM Turr.: ἡμῖν. — in vv. πολλάκις ἦλθε non immerito offendit Kl., qui πολλ. ἐλθὼν ἐκολάκευσε. An κολακεύσων pro πολλάκις? Cf. Dem. 45, 65. — τούτοις N.

25. (μὲν) add. Bk. — . υγάδας pr. A corr.[1] — ἐπὶ Bk.: ἔτι pr. N ABLZM, διά τε N[2], ἐς v. — ἰσχυόντων cum Wolf. R.:

των καὶ ἀπαγορευόντων μηδέν' Ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι μηδ' ἐκπέμπειν, ὅμως συνέπραττον τῷ δήμῳ τὴν κάθοδον καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῖν ἐψηφίσαντο ψήφισμα, μὴ [περι]ορᾶν ἐὰν [τις] ὅπλα διὰ τῆς χώρας τις Ἀθηναίων ἔχων πορεύη-
26 ται· οὗτος δ' ὁ κοινὸν αὑτὸν τοῖς συμμάχοις, ὡς αὐτίκα φήσει, παρέχων οὐδὲν τοιοῦτον ἔπραξεν, οὐδὲ τῶν χρημάτων ὧν ἔλαβεν εἰς τὴν τούτων σωτηρίαν οὐδὲν ἠθέλησε προέσθαι. ὧν ὑμεῖς ὦ ἄνδρες μνησθέντες, καὶ τὰ ἀτυχήματα τὰ γιγνόμενα διὰ τοὺς προδότας θεωρήσαντες ἐν ταῖς Ὀλυνθίων καὶ Θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλεύεσθε, καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας κατὰ τῆς πατρίδος ἀνελόντες, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς
27 θεοῖς τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε. μόνως γὰρ οὕτως ἄνδρες Ἀθηναῖοι μόνως καὶ τοὺς ἄλλους ποιήσετε βελτίους, ἐὰν τοὺς ἐνδόξους τῶν πονηρῶν ἐξελέγξαντες κολάσητε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν ἁλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δι-

ἰσχόντων. — μὴ περιορᾶν codd.: coll. Plut. Pelop. 6. Lys. 27 μηδέν' ὁρᾶν Schneider, [μὴ] περιορᾶν S. (Ep. crit p. 132). Mr.; τῆς delent S. Mr. (τῆς Θηβαίων ci. R., τῆς αὐτῶν et ipsum ci. S.); traiciunt praeterea verba Schneider Fr.: ἐάν τις Ἀθ. ὅπλα ἔχων διὰ τῆς χ. πορ. Sed eximie placet quod ci. Vogel: ἐὰν [τις] . . τις Ἀθ., idque recepi. Cf. ad § 5.

26. φήσει cum Wolf. R.: φησί. — (ἀλλ') οὐδὲ ci. Th. — τὴν ante τούτων add. NA Bk. — προδόντας pr. A (corr. ras.).

27. Cf. Lys. 14, 12. — ἄνδρες (ἄνδρ . . pr. corr.[2]) Ἀθ. N Mr.: ὦ ἄνδρες Ἀθ. cf. § 18. — τῶν ἀδικημάτων N Mr. (ut est § 3; 2, 22): τῆς πονηρίας (quod exstat 3, 11). —

κάζοντας ἐπαινοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις. Ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρτυρίας. ἀναγίγνωσκε τὰς ἐπιστολάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Μισθωτὸς οὗτος ὦ Ἀθηναῖοι μισθωτὸς [οὗτός] 28
ἐστι παλαιός. οὗτος ἦν ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ Φιλίππου πορευομένην ὡς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τοῦ λυθῆναι τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος· οὗτος Φιλοκράτει συναπελογεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, δι' ἣν ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐξεβάλετε, καὶ ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετ' Ἀντιπάτρου δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων αὐτοὺς καὶ τὸ κολακεύειν τοὺς Μακεδόνας πρῶτος εἰς τὴν πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφῆτ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι μὴ 29
ἀφῆτε τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων | ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον, 94
εἰλημμένον ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρ' ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδὲ τῆς ἀγαθῆς τύχης ὑμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγούσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν πατρίδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τοῦτον δ'

ΨΗΦΙΣΜΑ post *Θηβαίων*, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ post *μαρτυρίας* transp. Schm.

28. Secl. *οὗτος* post alterum *μισθωτὸς*; cf. 27. 40; 3, 22. — *Φιλίππου* N A Bk.: *τοῦ Φιλίππου* M et v. ante Bk. cf. 74. 80. — *.'κκαλέσας* A pr. (corr. ras.). — *συναπελογεῖτο* Wm. Mr. coll. Aesch. 3, 62; 2, 14: *συνανελογεῖτο* codd.; *συνανεκοινολ.* Ald. (*συνεκοινολ.* cum R. Bk., *συνωμολ.* Turr.). — mal. *γράψ. τὴν πρὸς.*

29. *ἄνδρες* N Mr.: *ὦ ἄνδρες.* Cf. § 18. — *τοῖς τῆς* N[2] (corr.[1] supra v. in ras. sec. Th.) A R.: *τῆς.* — *ὑμᾶς* S. Turr.: *ἡμᾶς* —

ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδούσης, αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμ-
φέρουσιν ἐναντιωθῆτε, ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς
πόλεως πράξεις, εἰς τούτους τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀτυ-
30 χίας τρέψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε
τοῦτον ὑπολαβόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι;
ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ ὑμῶν ἢ τῶν περιεστηκότων, εἰς
ποῖ' οὗτος πράγματ' εἰσελθὼν ἢ ἴδια ἢ κοινὰ οὐκ
ἀνατέτροφεν; οὐκ εἰς μὲν τὴν Ἀριστάρχου οἰκίαν
εἰσελθών, βουλεύσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμῳ θά-
νατον κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, ἐξέβαλε τὸν
Ἀρίσταρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις; καὶ τοιούτῳ
φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαίμον' αὐτῷ τοῦ-
τον καὶ τῶν γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομί-
31 σαι προσελθεῖν; οὐκ ἐπειδὴ τῷ δήμῳ συμβουλεύειν
ἤρξατο, ὡς μήποτ' ὤφελεν — ἀφήσω γὰρ αὐτοῦ τὰ
ἴδια· ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν —,
ἀγαθὸν μὲν ἁπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ἐν
κινδύνοις δὲ καὶ κακοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσ' ἡ Ἑλλάς,
οὐ μόνον ἡ πόλις, καθέστηκε; καὶ πλείστοις καιροῖς
ἐν ταῖς δημηγορίαις χρώμενος, ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς
ὑπὲρ ὑμῶν καιρούς; καὶ ἐν οἷς τις ἂν φιλόπολις ἀνὴρ
καὶ κηδεμὼν τῆς πόλεως προείλετό τι πρᾶξαι, τοσοῦ-

ἀτυχίας NA Mr.: ἀποτυχίας.

30. init. cf. Aesch. 3, 158. — ἔχει N. προεστηκότων pr. A corr.^{1} — ἀνατέτραφεν omnes (it. 108. 3, 4). V. Voemel. ad Dem. 18, 296. — εἰς μὲν τὴν Ἀριστ. κτἑ.] cf. Aesch. 2, 166. — νικοδήμ. pr. N (corr.^{1}). — ἀρίστ . . . . . pr. A (corr.^{1}).

31. ἐνδέχεται cum Wm. mal. Mr. — ἐν ante κινδ. om. N et pr. A (corr.^{2}). — ἀδοξίαις N^{2} (ἀδοξί . . pr. sec. Thalh.) Mr. πᾶσα om. N nunc quidem (quod prob. Fr.). Cf. Dem. 19, 11. — καιροῖς] cf. 17 extr. — ἐν ταῖς] ἐν in ras. N^{1}. — καὶ ante ἐν οἷς om. N et pr. A corr.^{2} Fr. Th., qui addit δ' post τοσοῦτον. — τῆς πόλεως add. N Mr. —

τον ἐδέησεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων
ὑμῖν γεγενῆσθαι πρᾶξίν τινα προφέρειν, ὥστε καὶ
τοὺς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς αὐτοῦ τύχης
ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδημος πρὸς τὸν Περσῶν βα- 32
σιλέα, χρήσιμος ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλό-
μενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς ἑαυτοῦ κινδύνοις
ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν
παρασκευάσαι· περιιὼν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλο-
γοποίει καὶ τῶν πραττομένων εἰσεποίει κοινωνὸν
αὑτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα, ὥστ' ἐναντία
γενέσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλ- 33
της μισῶν μὲν τοῦτον, ἀναγκαζόμενος δὲ τῶν πρα-
γμάτων κοινωνεῖν· ἀφείλετο καὶ τοῦτον ἡ τύχη τῆς
πόλεως. Εὐθύδικος προῃρεῖτο τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου
πράξεις· ἔφη τούτῳ Δημοσθένης φίλος εἶναι· (καὶ)
οὗτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὁρῶντες καὶ ἐπι-
στάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγώ, οὐ λογίζεσθε, οὐ σκο-
πεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντ'
ἐκ τῶν γεγενημένων, ὅτι οὐδὲν οὗτος χρήσιμος ἀλλ'
ἢ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως . .; . . . . συστῆσαι 34
παρασκευὴν ἑτέραν οἵα ἐπ' Ἄγιδος ἐγένετο, ὅτε Λα-

ὑμῖν NLZM Wolf. R.: ἡμῖν.

32. πρὸς τῶν Περσῶν N. — τοῖς ἰδίοις τοῖς ἑαυτοῦ] cf. Isocr. 4, 77; And. 3, 36. — ὑμῖν N Wolf: ἡμῖν. — περιιὼν NA et cum Wolf. R.: περιὼν B, περὶ ὧν v. — οὗτος] οὕτως N. — ὥστ' ἐναντία Bait. Turr.: ὡς τἀναντία. — γίγνεσθαι omnes.

33. εὐθύδι . ος pr. N corr.[1] — (καὶ) οὗτος ci. R. — ὑμεῖς] ὑμῖν pr. A corr.[1] — πολὺ] πολλοὶ pr. N corr.[2]

34. Lac. ante συστῆσαι Mr.-Th. (hic συστῆναι), post ἐγένετο S. — παρασκευὴν N Mr.: κατασκευὴν. — ἐπ' Ἄγιδος Wesseling Mr.: ἐπ' Αἰγὸς v., ἔναγχος Cob. cf. Aesch. 3, 165.

*κεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐξεστράτευσαν, Ἀχαιοὶ δὲ
καὶ Ἠλεῖοι τῶν πραγμάτων ἐκοινώνουν, ὑπῆρχον δὲ
ξένοι μύριοι, Ἀλέξανδρος δ', ὡς οἱ λέγοντες, ἐν Ἰν-
δοῖς ἦν, ἡ δ' Ἑλλὰς ἅπασα διὰ τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν
πόλεων προδότας ἀχθομένη τοῖς παροῦσι πράγμασιν
ἡσμένει μεταβολήν τινα τῶν παρεστηκότων κακῶν.*
35 *τί οὖν; ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς Δημοσθένης τίς ἦν,
ὁ τοῦ συμβουλεῦσαι καὶ γράψαι κύριος καὶ φήσων
αὐτίκα δὴ μισεῖν τὰ καθεστηκότα πράγματα; ἐῶ γὰρ
τοὺς ἄλλους κινδύνους. ἔγραψάς τι περὶ τούτων
[κινδύνων]; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μι-
κρόν τι χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σω-
τηρίας πράττουσιν; οὐδ' ὁτιοῦν, ἀλλὰ περιήεις κα-
τασκευάζων λογοποιούς, καὶ παρ' αὑτῷ γράφων
ἐπιστολήν, καὶ καταισχύνων τὴν τῆς πόλεως δόξαν,*
36 *ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπορεύετο, τρυφῶν
ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου κατα-
κομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν, καὶ τὰς τῶν πε-
νήτων ἀπορίας ὀνειδίζων. εἶθ' οὗτος εἰς τοὺς μέλ-
λοντας ὑμῖν καιροὺς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκὼς*

— fort. *ἐξεστρατεύκεσαν*. — *ὡς οἱ ἄγχιστα* (immo *ἐγγύτατα*) *λέγοντες* Bait. coll. Isocr. 9, 28; *ὡς ἦσαν οἱ λέγ.* ci. R., *ὡς σὺ ἔλεγες* ci. Mr. — *τῶν παρεστ. κακῶν* N Mr.: *τῶν κακῶν τῶν περιεστηκότων* (*παρεστ.* A B Turr). *Κακῶν* del. Wd.

35. *μησεῖν* pr. A (corr.[1]). — *κινδύνους* del. Fr. Th.; *καιρούς* mal. Mr. cf. Demad. § 11. — *περὶ τῶ* (. . . sec. Th.) *τῶν* N pr. (*τῶ* eras.), *περί τον τῶν* A v.; *περὶ τούτων* [*κινδ.*] ci. Bk. Fr. (*π. τούτων τῶν κινδ.* Turr. cum Wm.; *π. τούτων τῶν καιρῶν* ci. Mr.). — *περιήει* Fr.; *περι . . . ς* pr. N corr.[1] — vv. *καὶ παρ' αὑτῷ γρ.* (*γεγραφὼς* ci. Mr.) *ἐπ.* post *δόξαν* transp. Mr. — *ἐπιστολάς* malim coll. Aesch. 3, 164: *τὰς ἐπιστολὰς ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις.*

36. *περιεπορεύετο* . . . Fr. — *φορίου* N. — *εἰς* corr.[1] A

ἅπαντας τοὺς παρεληλυθότας; τοιούτων ὦ δέσποιν'
Ἀθηνᾶ καὶ Ζεῦ σῶτερ συμβούλων καὶ ἡγεμόνων
ὤφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες | τῇ πόλει, καὶ μη-
δεπώποτε βελτιόνων.

Οὐκ ἀναμνήσεσθ' ὦ ἄνδρες τὰς τῶν πρεσβυ- 37
τέρων πράξεις, οἳ μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων
καταλαμβανόντων τὴν πόλιν ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ
τῆς ἑαυτῶν ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας
ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν
τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρὸν ἂν εἴη λέγειν,
Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τοὺς ὀρθώσαντας τὰ
τείχη τῆς πόλεως καὶ τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν
ἀνενεγκόντας παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν
Ἑλλήνων, ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας 38
ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος καὶ
Θράσωνος τοῦ Ἑρχιέως καὶ Ἡλείου καὶ Φορμισίου
καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν
ζῇ (καὶ) τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν φρουρου-
μένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας βοηθήσαν-
τες τοῖς εἰς Θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων, τοῖς
ἰδίοις κινδύνοις ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀστυγείτονα

corr.[1] N; ἐκ pr. A. — ὄφελον N et pr. A corr.[2] — τῇ πόλει ci. Steph. Wolf.: τὴν πόλιν. — μηδεπώποτε scripsi: μηδέποτε.

37. δικαίας] οἰκείας Markl., παλαιᾶς Bk., ἀρχαίας S., ἰδίας Mr. — δήμου N Mr.: δημοσίου, quod def. Thalh. coll. Aesch. 3, 58. Fuit fort. τῶν δημοσίᾳ συμφ. — mal. ἀνορθώσαντας.

38. Ἑρχιέως Wd.: Ἐρχιέως (. ρχι . . . ως pr. A corr.[1]). — Ἠλείου cum R. Turr.: Ἠλιοῦ NA, Ἡλίου v. — καὶ Φορμ. Bgk. Turr.: Φορμισίου (Φορμησίου N). — ζῇ τὰ] ζητεῖ pr. A corr.[1] — καὶ ante τὰ σωμ. addidi; cf. autem Aesch. 3, 138. — Καδμίας N. — θή . ας pr. A corr.[1]

39 καὶ πολὺν χρόνον δουλεύουσαν, οἱ δὲ πείσαντος ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους Κεφάλου τοῦ τὸ ψήφισμα γράψαντος, ὃς οὐ καταπλαγεὶς τὴν Λακεδαιμονίων δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν, ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελθόντων ἐκεῖσε τῶν ὑμετέρων πατέρων ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβέβληθ' ὁ Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθέρωντο Θηβαῖοι, διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ ὑμετέρα ἄξια τῶν προγόνων.

40 ἐκεῖνοι ἦσαν ἐκεῖνοι ὦ Ἀθηναῖοι ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου, μὰ Δί' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασιν μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δ' ἑαυτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες καὶ πανταχόθεν ἀργυριζόμενοι καὶ πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονθ' ὑμᾶς, καὶ ἀξιοῦσι τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν· οὓς χρῆν τεθνάναι πάλαι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα, τοιαῦτα διαπεπραγμένους.

39. πείσαντος scr.: πείσαντες. — προγόνους] πατέρας Th. — τοῦ τὸ ψήφ scr.: τὸ ψήφ. Dobr. coll. Aesch. 3, 187; Din. 1 § 63; τούτου ψήφ. v. (τοῦτο τὸ ψ. ci. Bk.). — οὐ ante κατ. om. N pr. (add.²). — τὸ κινδυν. om. mal. Wolf.; τὸ συμβουλεύειν Emp.; Dem. Chers. 68 cf. Mr. — ἔγραψαν pr. A (corr.¹). — τῶν ante φυγ. om. pr. A (add. 1). — ἐκεῖσε NA Bk.: ἐκεῖ. — ἐξεβέβληθ' scr.: ἐξεβλήθη (hiat.). — Λακεδ. N Fr.: τῶν Λακεδ. — ἠλευθέρωντο ci. Bk.: ἠλευθεροῦντο. — ἡμετέρα N, quod praefert Wm.

40. τὰ ante τοιαῦτα om. pr. A (add. 1). — πανταχόθεν scr.: πάντοθεν. — παρακρούονθ' NA pr.: παρακρούονται A¹ v. — παραγγέλειν pr. A (corr.¹). — χρῆν cum Bk. Dobr. Turr.: χρὴ. — πάλαι κατὰ τὸ ἑ. ψ. N Mr.: κατὰ τὸ ἑ. ψ. πάλαι.

Οὐκ αἰσχύνεσθ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ 41
Δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων μόνων ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ δωροδόκον ὄντα καὶ κλέπτην καὶ προδότην τῶν φίλων καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ τοῦτον τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος ἢ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀργύριον; εἰσί 42
τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς τριακοσίοις γεγενημένων, ὅθ' οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριηράρχων νόμον; οὐ φράσετε τοῖς πλησίον ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπώλει ὧν εἰλήφει τὴν τιμήν, τὰ δ' ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου; εἴπατέ 43
μοι πρὸς Διὸς ὦ ἄνδρες, προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀνατεθησομένην εἰκόνα; ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμετέρους Χαιρέφιλον καὶ Φείδωνα καὶ Πάμφιλον καὶ Φείδιππον, ἢ πάλιν Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκοῦς ἐν ἀγορᾷ στῆσαι Βηρισάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς

41. *ἄνδρες* NABL: *ὦ ἄ.* — *ὑμετέρων* A pr. corr.[2] — *μόνον* Ald. et v. ante Bk. — *κρέπτην* pr. A corr.[1] — *τῶν φίλων* N Turr.: *φίλων.* — *ἢ ποίων νόμ. οὗτος* N Mr.

42. . . . *εσκεύαζε* A pr. corr.[1]

43. *Διιφίλῳ* NABLZM. — *πρυταν . ῳ* pr. N corr.[1] — *ἀνατεθησομένην* R. ci.: *ἀναθησομένην.* — *ποιῆσαι πολ. ὑμετέρους* scr. (coll. 44; Dem. 20, 133): *ποι. πολ. ὑμῖν* Wd.; *ποι. π ὑμᾶς* v. (*ποιήσασθαι πολ. ὑμᾶς* Wm.). — *Φείδιππον* Bgk. Ep. ad Schill p. 155 coll. Ath. IX p. 407 E: *Φίλιππον.* — *ἢ πάλιν* NA: *καὶ πάλιν.* — *Βηρισάδην* Ald.: *Βιρισάδην* codd., *Παιρισάδην* Th., quae est vera scriptura (Boeckh. C. I. Gr. I p. 92). — *σάτ . ρον* N pr. corr.[1] —

*ἐκ τοῦ Πόντου τυράννους, παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μέ-
διμνοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται, τῷ οὐδ'*
44 *ὅποι καταφύγῃ αὐτίκα φήσοντι εἶναι; ἢ τὸ γράψαι
Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι (τὸν) τοὺς μὲν αὐτοῦ
πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππῳ γεγενημέ-
νον; ὃν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας
ἐπιβαίνειν, εἰ δὲ μή, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κε-
λεύουσιν, οἷσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου
πάγου κατίῃ. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτε-*
45 *ρον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυ-
ρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος
γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; (εἶτα),*
96 *πρὸς τῆς | Ἀθηνᾶς, οἴεσθ' αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαί-
ρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ' εἴκοσι τάλαντ' οὐκ ἂν
λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ'
οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ
Ἀρείου πάγου βουλὴν (διὰ) Δημοσθένην καὶ Δημά-
δην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἓξ μῆνας ἀδίκως
εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις;*

46 *Πολλοὶ ὦ ἄνδρες πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων, ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον, θεωροῦσιν
ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον*

ἐκ τοῦ Πόντου Bait. Turr.: *ἐκ τούτων* codd., *ἐχθίστους* Ald. Bk. Mr. — *μέδιμνοι* Gibbon. ap. Dobr. Wm. Turr.: *μόδιοι* (del. Mr.). — *ὅποι* N Turr. (ci. Bk.): *ὅπῃ*. cf. Aesch. 3, 209. — *εἰδέναι* ci. Bk.

44. *γράψαι* del. cum R. Turr. — *(τὸν) τοὺς* Bait. — *αὐτοῦ* A Bk.: *αὑτοῦ* N, *αὐτῷ* v. — *κατίοι* ABLZM.

45. *εἶτα* add. Gebauer arg. ex contr. 83; *ἆρ' οὖν* ego pridem addideram. — *τοσοῦτον*] *τοῦτον* N et pr. A corr.[2]

46. mal. *(καὶ) τῶν πολιτῶν*. — *πότερον*] *πρότερον* pr. A

εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην ἐξέσται δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαι' εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημοσθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀπολωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ, ὃς ἁπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γιγνομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκὼς μὲν 47
τὰς σεμνὰς θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οὓς ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν γιγνόμενος, ἐξεληλεγμένος (μὲν) δῶρα κατὰ τῆς πόλεως εἰληφώς, ἐξηπατηκὼς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν βουλὴν παρὰ τὴν ἀράν, καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρονῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλάς· ἀνθ' ὧν — εἴπερ ἔστι που δικαία τιμωρία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὥσπερ ἔστι — δώσει δίκην οὗτος ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατ' ἄνδρες δικασταὶ τῆς ἀρᾶς.

ΑΡΑ.

Ἀλλ' ὅμως ἄνδρες δικασταὶ οὕτω Δημοσθένης 48
τῷ ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἑτοίμως χρῆται,

(corr. ras.). — *τὰς κατὰ τῶν ἄλλων* N. — *ἀναίδην* N. — *ὃν*] *ὧν* N pr. (corr.[2]) et pr. A (corr. ras.). — *γινομέναις* cum Bk. Turr.: *γενομέναις*. — *ἔνοχος*] . . . . *ος* A pr. corr.[1]

47. *ἐπιορκικὼς* pr. N; *ω* dedit corr.[1]; *η* corr.[2]; *ἐπιορκηκὼς* pr. A corr.[2] — *τοὺς* supra v. A[1]. — *γινόμενος* A[1] Bk.: *γενόμενος*. — *καὶ* ante *τὸν δῆμον* om. pr. A (add. 1). — *καὶ ἕτερα κτέ.*] *καὶ* del. Th. Cf. Dem. 18, 282. — *δεινὰς*] *ἰδίας*? pr. A corr.[1] — *ὦ ἄνδρες* N. — *τῆς ἀρᾶς* NA Bk.: *τὰς ἀράς*.

48. *χρη* . . . . . pr. N (corr.[1]). —

καὶ οὔτ' αἰσχύνης οὔτ' ἐλέγχου οὔτ' ἀρᾶς οὐδὲν
αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ περὶ ἐμοῦ τολμήσει λέγειν, ὡς
ἀκούω, ὡς ἄρα κἀμοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βουλή,
καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς οὗτός φησι, πρό-
τερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει ἀγῶν'
ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν
αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου, περὶ τῆς γεγενημένης ἀπο-
49 φάσεως· πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γεγενημένον, ἀλλὰ
ψεύδεσθαι πρὸς ὑμᾶς τολμῶν. ἵν' οὖν ἐὰν ἐπὶ τοῦ-
τον ἴῃ τὸν λόγον, μὴ ἐπιτρέπητ' αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτ'
ἀκριβῶς ὅτι οὔτε μ' ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ οὔτ' ἐμέλ-
λησεν, ἠδικήθην δ' ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ
δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατέ μου βραχέα·
ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι.
50 'Ανάγκη τὴν βουλὴν ὦ ἄνδρες τὴν ἐξ 'Αρείου
πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις
πάσας. τίνας τούτους; ἤτοι αὐτὴν προελομένην, ἢ
ζητήσασαν τοῦ δήμου προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς
τούτων οὐκ ἔστιν ὅντιν' ἂν τρόπον ποιήσειεν. εἰ
μὲν τοίνυν φῂς ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου
προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλὴν περὶ ἐμοῦ ποιή-
51 σασθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα καὶ τίνες
ἐγένοντό μου κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως,
ὥσπερ νῦν ἀμφότερα γέγονε, καὶ ψήφισμα καθ' ὃ

ἐλέγχου. pr. N (corr. ras.). — μέλλει pr. A (corr. ras.). — τολμῆσαι v. ante Bk.

49. πρὸς ὑμᾶς Turr.: πρός τινας. — ἐπιτρέποιτε A. — ἐμέλησεν NA. — βραχεῖα A pr. (corr. ras.).

50. ἢ ζητήσ. τοῦ δήμου Kl.: καὶ ζητήσ., ἢ τοῦ δήμου. — ὅντιν' ἂν τρ. ποιήσειεν Turr.: ὅντινα τρ. π. v., ὅντινα τρ. ποιήσαιτ' ἂν Bk. in Add.

ἐζήτησεν ἡ βουλή, καὶ κατήγοροι χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν νῦν οἱ δικασταὶ τἀδικήματα πυνθάνονται. κἂν ᾖ ταῦτ' ἀληθῆ, ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι. εἰ δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναί με φῄς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι ὅτι οὐκ ἀπεφάνθην, καταψευσάμε- 52
νον μέντοι κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς ὥσπερ σὺ καὶ πονηρὸν καὶ προδότην ἕν' εἰσαγγείλας καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις καὶ δισχιλίοις τῶν πολιτῶν ὅτι μισθώσας αὐτὸν Πυθοκλεῖ κατ' ἐμοῦ ταῦτ' ἔπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικασάντων. Λαβέ μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοῖς δικασταῖς καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψαθ' ὡς ψευδεῖ οὔσῃ, ἣν καὶ νῦν παρέξομαι. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Εἶτ' οὐ δεινὸν ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτι μὲν εἷς ἀνὴρ 53
ἔφησε Πιστίας Ἀρεοπαγίτης ὢν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος κἀμοῦ | καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν ἂν τὸ 97
ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, εἰ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ

51. *ἀληθῆ* secl. Th. — *ἀπεφάνθην* NA Bk.: *ἐφάνθην*.
52. Lac. ante *ὥσπερ* ego ed.[1] Th. — *καὶ* ante *προδότην* add. N Mr. (ci. Wm.). — *ἕν'* scr.: *ὃν* N, pr. A, om v. (in A ras. del.), *ὄντ'* Fr. Th. — *καὶ δισχ·λίοις* (*δ . σχιλίοις* pr. A corr.[1]) add. NA Bk. — *Πυθοκλεῖ* N Mr.: *Τιμοκλεῖ*. — *τῶν τότε* in ras. A[1]. — *μοι* supra v. A[1]. — *ἐπ . σκήψατο* pr. N corr.[1] — *ψευδῆ* N. — *ἣν καὶ νῦν*] *καὶ νῦν* ci. R.
53. *ὅτι*] *ὅτε* Markl. — oratio *κατὰ Πιστίου εἰσαγγελία* fuit inter Dinarcheas (Dion. Din. 10). — *κἀμοῦ* A[2]: *κατ' ἐμοῦ* N pr. A. — *εἰ διὰ* Gebauer arg. ex contr. 249. 253:

*κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γενόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ
τἀληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς
ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἴκοσι τάλαντα
χρυσίου καθ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεποιηκότ' ἀδικεῖν,
καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσί τι-*
54 *νες, ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται, νῦν
τὰ νόμιμα τἀκεῖθεν καὶ τὰ δίκαια καὶ τἀληθῆ ἀσθε-
νέστερα γενήσεται τῶν Δημοσθένους λόγων, καὶ
ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ παρὰ τούτου ῥηθησο-
μένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή, ὡς ἄρα πολλοὺς
[ἡ βουλὴ] ἀποπέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, οἳ ἀποπε-
φεύγασιν εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ βουλὴ
ἐπ' ἐνίων τὸ πέμπτον μέρος οὐ μετείληφε τῶν ψή-
φων; τοῦτο δ' ὃν τρόπον γίνεται, ῥᾳδίως ἅπαντες μα-*
55 *θήσεσθε. ἡ βουλὴ ὦ ἄνδρες ζητεῖ τὰ προσταχθένθ'
ὑφ' ὑμῶν καὶ (ἀποφαίνει) τὰ γεγενημένα παρ' αὑτοῖς
ἀδικήματα οὐχ ὡς ὑμεῖς — καί μοι μὴ ὀργισθῆτε —
δικάζειν ἐνίοτ' εἴθισθε, τῇ συγγνώμῃ πλέον ἢ τῷ
δικαίῳ ἀπονέμοντες, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν ἔνοχον ὄντα
τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὁποιονοῦν ἠδικηκότα (παρὰ)
τὰ πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνε-
θιζόμενον ἀδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημά-*

καὶ διὰ. Cf. Dem. 22, 1. — *γενόμεναι* scr. (cf. *κατασκευασθέντα* Dem. l. c.): *γινόμεναι*.

54. *λόγους*; Gebauer. — secl. *ἡ βουλὴ* (hiat.). — *ἀπο-φεύγασιν* N. — *ὑπ' ἐνίων* pr. A (corr.[1] et[2]).

55. *αὑτοῖς* Bk.: *αὐτοῖς*. — *συγγνώμῃ* NA[1] Bk.: *γνώμῃ*. — puto *νέμοντες* (hiat.) cf. v. l. Dem. 18, 208. — *ἠδ . κη-κότα* pr. N corr.[1] — (*παρὰ*) addidi coll. § 56; (*κατὰ*) add. (R.) Dobr. Turr. (scil. *ζητεῖ*); (*ἀποφαίνει κατὰ*) ci. Mr. Contra post *ζητουμ.* add. *ἀποφαίνει* Wolf. Th. (*κολάζει* praef. R.). —

των εὐχερέστερον προσδέξεσθαι. διόπερ τὸν παρ' 56
αὐτῶν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζη-
μιώσασα πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε· πάλιν τὸν τὴν πεντε-
δραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν
ἀξιώσαντα, καὶ τοῦτον ὑμῖν ἀπέφηνε, καὶ τὸν τὴν
μερίδα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου τολμήσαντ' ἀποδόσθαι
παρὰ τὰ νόμιμα, τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασ' ἐξέ-
βαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες ἀφήκατε, οὐ τῆς ἐξ 57
Ἀρείου πάγου βουλῆς καταγιγνώσκοντες ψεύδεσθαι,
ἀλλὰ τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμε-
νοι, καὶ τὴν τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς
ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγενημένης ἁμαρτίας. ἦ που
ἄρα ἡ βουλὴ Δημόσθενες τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; οὐ
δήπου. τούτους μέντοι ὦ ἄνδρες καὶ τοιούτους
ἑτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτοῖς ἀποφηνάσης τῆς βου-
λῆς ὑμεῖς ἀφήκατε. Πολύευκτον δὲ τὸν Κυδαντίδην 58
τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλήν, εἰ
συνέρχεται τοῖς φυγάσιν εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν
ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ συνιέναι.
κατηγόρους εἵλεσθε κατὰ τὸν νόμον, εἰσῆλθεν εἰς τὸ
δικαστήριον, ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμολογοῦντος τοῦ Πο-
λυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρ' ὡς τὸν Νικοφάνην·
ἔχειν γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν

προδέξ . σθαι pr. A corr.[1]

56. τὸν παρ' N[1], τ . . παρ' pr. — ἀποστερήσασα pr. A corr.[1] — πενταδραχμίαν N A pr. (corr.[1]). — παρὰ add. N A B Bk. (ci. Wolf.).

57. παρ' ἑαυτοῖς scripsi: παρ' ἑαυτῆς (π. ἑαυτῇ R.). cf. § 55.

58. τὸν νόμον N Mr.: τοὺς νόμους. — τοῦ ante Πολ. add. N Mr. — ὡς τὸν] ὡς Graffunder, ὥς τινα ci. Th. —

ἄτοπον οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνεθ' ὑμῖν ποιεῖν, τῷ τῆς μητρὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἠτυχηκότι καὶ συνευπορῶν, καθ' ὅσον δυνατὸς ἦν, ἀπεστερημένῳ τῆς πα-
59 τρίδος. αὕτη Δημόσθενες τῆς βουλῆς ἡ ἀπόφασις οὐκ ἐξηλέγχθη ψευδὴς οὖσα, ἀληθινῆς δ' αὐτῆς οὔσης ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφεῖναι τὸν Πολύευκτον· τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν, τὸ δὲ συγγνώμης ἄξιόν φημι τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτ' οὐ πιστευτέον τῇ βουλῇ περὶ τῶν γιγνομένων ἀποφάσεων, ἐπειδὴ σὲ καὶ τοὺς μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε; δεινὸν μέντ' ἂν εἴη.
60 δεῖξον γὰρ δὴ τοῖς δικασταῖς σὺ Δημόσθενες νυνί, ὡς τούτων τι τῶν ἁμαρτημάτων ὅμοιόν ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστ' ἀποφύγοις ἂν παρὰ τούτοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφλεῖν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς ζημίας ὁ λαβὼν παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις, ἢ

ὑμῖν ποιεῖν N Mr.: ποιεῖν ὑμῖν.

59. οὐκ supra v. A[1]. — ἐξελέγχθη N. — γὰρ αὐτῆς A pr. (corr.[1]). — ἀφεῖναι scr.: ἀφιέναι. — φημί] ἢ μὴ cum R. Bk. — διὰ τοῦτ' (οὖν) Hi. — γενομένων ABZM Bk.; γιν. (N) tuetur Fr. — τοὺς] τοῖς A pr. corr.[2]

60. δὴ add. N Mr. — νυνὶ NAB Bk.: τανῦν ZM et pr. L, τὰ νυνὶ v. — ἁμαρτημάτων S. Mr.: ἡμαρτηκότων. Cf. v. l. Ant. 5, 93. — καὶ ὡς] mal. ἢ ὡς. — ἀλλ' οἱ νόμοι κτἑ.] cf. Hyp. I, col. 22. — ὀφλεῖν Meier: ὀφείλειν. — τετιμήκασι pr. A (corr.[1]). — γίνηται N Bk.; A litt. η a m. sec. habet. —

δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν
δώρων, ἵνα μὴ λυσιτελήσῃ τοῖς τοῦτο τολμῶσι
ποιεῖν.

| Ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ 61 98
τῶν πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς τοῖς
μὲν ἄλλοις ὡμολογηκέναι συμβέβηκεν ἀξίαν εἶναι
τὴν τῆς βουλῆς ζημίαν, σοὶ δὲ μόνῳ [τὰ] περὶ αὐ-
τῆς ἠναντιῶσθαι; ἀλλὰ μόνος σὺ τῶν πώποτ' ἀπο-
πεφασμένων ἠξίωσας ἑκὼν σεαυτῷ τούτους κριτὰς
καὶ ζητητὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ σεαυτοῦ τὸ
ψήφισμα, καὶ τὸν δῆμον ἐποιήσω μάρτυρα τῶν ὡμο-
λογημένων, ὁρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνα-
τον, ἐὰν ἀποφήνῃ (σ') ἡ βουλὴ τῶν χρημάτων εἰληφότα
τι τῶν εἰς τὴν χώραν ὑφ' Ἁρπάλου κομισθέντων.
ἀλλὰ μὴν πρότερον ἔγραψας σὺ [ὦ] Δημόσθενες κατὰ 62
πάντων τούτων καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν
εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν κολάσαι τὸν παρὰ
τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην τοῖς πατρίοις
νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχείρισας τὴν πόλιν
ἅπασαν ταύτῃ, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν εἶναι·
καὶ τεθνᾶσι κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν,

τῶν δώρων abesse mal. S. coll. 2, 17. — λυσιτελήσῃ scripsi: λυσιτελὴς ἦ N et A pr.; λυσιτελὲς ἦ A[1] v.

61. πρότερον cum Scal. R.: προτέρων. Malim autem πώποτε. — ἀποφαθέντων pr. A (corr.[1]). — ζημίαν A pr.: ζήτησιν A[1] N v. Cf. 63; Mr. ad 55. Recepto ζημίαν iam ἀξίαν offensione caret (δικαίαν Mr., alii aliud). — τὰ περὶ αὐτῆς] τὰ del. Dobr. — τὴν ζημίαν Wm. (cf. 8. 108). Verum aliter hic locus comparatus est. — εἰληφ. (σέ) τι ci. Mr.; melius post ἀποφήνῃ additur σε (hiat.). — εἰληφότι τῶν pr. N (corr.[2]).

62. Secl. ὦ post σὺ, cf. 60. 69. 83. — πατρίοις Wolf. Turr.: πατρῴοις. Cf. § 4. 55. — ἐνεχείρησας N pr. A (corr. ras.). — σὸν supra v. N[1].

πατὴρ καὶ υἱός, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι·
63 *ἐδέθη τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς κατὰ τὸ σὸν*
πρόσταγμα· ἐστρέβλωσαν Ἀντιφῶντα καὶ ἀπέκτειναν
οὗτοι τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες
σὺ Χαρῖνον ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τὰς
τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ τιμωρίας. κατὰ δὲ σαυ-
τοῦ καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμ' ἀκυροῖς;
καὶ ποῦ ταῦτα δίκαι' ἢ νόμιμ' ἐστί;
64 *Μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεὰς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,*
καὶ τὸν τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας
τοὺς ἐγχωρίους, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν Πολιάδα, καὶ
τοὺς ἄλλους θεοὺς οἳ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἡμῶν
εἰλήχασιν, ὅτι τοῦ δήμου παραδεδωκότος ὑμῖν τιμω-
ρήσασθαι τὸν εἰληφότα τι τῶν .... κατὰ τῆς πατρί-
δος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν τῆς πόλεως
εὐδαιμονίαν, τὸν περικεχαρακωμένην προδεδωκότα
65 *τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις, ὃν οἱ μὲν*
ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῇ πόλει ζῆν ἂν βούλοιντο,
συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι, ὅσοι δ' εὖνοι

63. *Χαρῖνον* Rohdewald prog. Burgsteinf. 1878, p. 17 ex Dem. 58, 38: *Ἀρχῖνον* (*Ἀναξῖνον* susp. Droysen, v. Mr.). — *τὰς* supra v. N[1].

64. *Πολιάδα* cum Wolf. Turr.: *πολίτιδα.* — *τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν* N Mr.: *τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν.* — *ὅτι* del. S. Mr., qui iungit *παραδ. τιμωρ.* coll. 1, 98; 2, 14. 20; 3, 14; *τιμωρήσασθε* mal. S. *Τιμωρήσ . τε* pr. N, *τιμωρήσατε* N[2]; *οὐκ ἐτιμωρήσασθε* Ald.; Th. servato *ὅτι* et *τιμωρήσασθαι* secl. *ὃν* 65 init. — *τι τῶν κατὰ* N A, *τι κατὰ* v. Fort. *τι τῶν κομισθέντων χρημάτων*; cf. § 70. — *περικεχαρ. ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις*] irridet Demosthenis gloriationem 18, 299. — *προδεδωκότα* Schm. Fr.: *παραδεδωκότα* (in mg. A a corr.[1]).

65. *τῇ πόλει* Kl.: *τῆς πόλεως.* — *ζῆν*] *ζητεῖν* pr. A (corr.

τοῖς ὑμετέροις πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματ' ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δόντα δίκην τῶν πεπραγμένων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὔχονται τοῖς θεοῖς. οὓς κἀγὼ συμπαρακαλῶ σῶσαι τὴν πατρίδα, κινδυνεύουσαν ὁρῶν ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἁπάντων. τί γὰρ ἐροῦμεν ὦ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς 66
περιεστηκότας ἐξελθόντες ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἐάν, ὃ μὴ γένοιτο, παρακρουσθῆθ' ὑπὸ τῆς τούτου γοητείας; τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρῴαν ἑστίαν οἴκαδ' ἀπελθὼν ἰδεῖν τολμήσει, ἀπολελυκότες μὲν τὸν προδότην τὸν [πρῶτον] εἰς τὸν ἴδιον οἶκον εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροδοκημένον χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μήτε ζητεῖν μήθ' εὑρίσκειν τὸ σεμνότατον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δ' ὦ Ἀθηναῖοι — σκο- 67
πεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτούς — τίνας τὰς ἐλπίδας ἕξομεν, ἐὰν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τὸ μὲν δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος ἀσφαλὲς εἶναι πεποιηκότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον τῆς

ras.); ζ . . N pr. corr.[2] — ἡμετέροις N. — δόντα δίκην N Mr.: δίκην δόντα.

66. γένοιτο] γένηται pr. A corr.[1] — ἐπανελθὼν Kl. — τολμήσει auct. Bk. Turr.: τολμήσειε N (h. e. τολμήσετε? cf. 107), τολμήσειεν v. — τὸν πρῶτον] τὸν πρῶτον τὸν N et A pr. (corr. ras.). Τῶν πατρῴων θεῶν Wachendorf. Sed nihil nisi dittographia esse vid. — οἶκον add. N A Bk. (ci. Wolf. et Steph.). — δεδωροκημένον N A. — μηδὲ ζητεῖν N A et v. ante Bk.; etiam μηδ' εὑρίσκειν pr. N. — τὸ (τὸ pr. corr. ras.) σεμνότ. παρὰ πᾶσιν ἀνθρ. εἶναι N Mr.: τὸ. παρὰ π. ἀ. εἶναι σεμν.

67. τὰς ἐλπίδας N A Bk.: ἐλπίδας. — ἔχων pr. N.

πόλεως ἐν τοῖς τοιούτοις κινδύνοις ἀδόκιμον κατα-
68 στήσαντες; τί δ' ἐάν — τιθῶμεν γὰρ ταῦτα — ἐὰν
κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ Δημοσθένους ἀπαιτῇ πέμψας
ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν
χώραν ὑφ' Ἁρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι τὴν
τῆς βουλῆς ἀπόφασιν τοὺς παῖδας καταπέμψῃ πρὸς
ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ
τούτων ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ἡμᾶς, πρὸς
69 θεῶν ὦ ἄνδρες τί ἐροῦμεν; γράψεις σὺ Δημόσθενες
πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους
99 καλῶς | διῴκησας; καὶ πότερόν ἐστι δικαιότερον, ἂν
ταῦτα δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πό-
λεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ
χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημά-
των ἕκαστον εἰσφέρειν καὶ καταχωνεύειν τὸν ἴδιον
κόσμον τῶν γυναικῶν καὶ τὰ ἐκπώματα καὶ πάντα
τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥσπερ ἔφησθα
σὺ γράψειν, αὐτὸς εἰσενεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς
ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ καὶ τῆς ἐν ἄστει;
τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν προτέραν εἰσφορὰν εἰσενη-
70 νοχὼς εἴκοσι τάλαντ' ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γρά-
ψεις, ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ

68. τί δ' ἐάν — τιθ. Funkhänel Bait. Mr.: τί δαὶ ἀντιθῶμεν pr. N (ε superscr. corr.[2]); τί δὲ, ἀντιθ. A, τί δὲ ἂν τιθ. v. — δ.ημοσθένους A pr. (corr. ras.). — τὸ γεγενῆσθαι BLZM et pr. A corr.[2] — καταπέμψει pr. A corr.[2] — πρὸς ὑμᾶς N. — ἡμᾶς post ἀλήθ. Turr.: ὑμᾶς.

69. γράψεις cum Steph. (Wolf.) R.: γράφεις. — πότερον] πρότερον A pr. corr.[1] — δικαιότ..ον pr. N corr.[1] — (τούτοις) δόξῃ καὶ ci. R. — γράψειν Steph. R.: γράφειν. — οἰκείας pr. A (corr. ras.).

ψήφισμα κελεύσεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυ-
σίον; οὐκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεή-
σει. καὶ ποῦ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον ἢ κοινὸν ἢ δημοτι-
κόν, τοὺς μὲν ἐργαζομένους εἰσφέρειν, σὲ δ' ἁρπάζειν
καὶ κλέπτειν; καὶ τοὺς μὲν φανερὰν κεκτῆσθαι τὴν
οὐσίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλείω ἢ
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα τὰ μὲν ἐκ τῶν βα-
σιλικῶν τὰ δ' ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων εἰλη-
φέναι, μηδὲν δὲ φανερὸν ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι,
ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον, ὡς οὐ πιστεύ-
οντα τοῖς ἑαυτῷ πεπολιτευμένοις; καὶ τοὺς μὲν νό- 71
μους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ, (τῷ)
τὴν παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιοῦντι λαμβάνειν,
παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὅρων
κεκτῆσθαι, πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμε-
νον, οὕτως ἀξιοῦν προεστάναι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν
(μὲν) πατρῴαν γῆν πεπρακέναι, τοὺς δ' οὐ γεγενη-
μένους υἱεῖς σαυτῷ προσποιεῖσθαι παρὰ τοὺς νόμους
τῶν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἕνεκα γιγνομένων ὅρκων, ἐπι-
τάττειν δὲ τοῖς ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντ' αὐτὸν
τὴν κοινὴν τάξιν;

70. *κελεύσεις* Steph. R.: *κελεύεις*. — *μὲν . . . ἐργαζ.* A. — *καὶ κλέπτειν* add. N Mr. — vv. *καὶ τοὺς — εἰσφέρειν* in mg. add. A[1]. — *πλεῖον* N Fr. (*πλεῖν* Kl. W.). *Μὲν* addi malim. — *πραγμάτων*] *χρημάτων* Wolf. Mr. — *εἰληφότα* v. ante Bk. — *μηδὲν δὲ* NAB Bk.: *μηδὲν*. — *φανερὸν ἐν τ. π.* in ras. A[1] (pr. fort. *πρὸς τὸν δῆμον*). — *σαυτῷ* Kl. — *πεπολιτευμένοις* N (eras. *ο* post *ευ*) Mr. (ci. Schm.): *πολιτευομένοις*.

71. (*τῷ*) addi iubet R. — *γῆς* pr. A corr.[1] — *γεγεννημένους* A[2]. — *παρὰ*] *κατὰ* NA pr. corr.[2] Cf. Gebauer. arg. ex contr. 380.

72 Ὦ Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ μὲν εὖ τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὑρήσετ' ἄλλο πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέψατε δ' ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο μεγίστη· (πότε), καὶ τίνων τυχοῦσ' ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν; ἅπαντες ἂν ὁμολογήσαιεν (οἱ) πρεσβύτεροι, παρ' ὧνπερ κἀγὼ τοὺς λόγους ἀκούων
73 ἐρῶ, ὅτε Πελοπίδας, ὥς φασιν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐπαμινώνδας ἐστρατήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων· τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότ' εἰς τὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντ' ἔργα, Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ ἔτει κατῴκισαν, Ἀρκάδας αὐτονόμους ἐποίησαν, ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν.
74 πότε δ' αὖ τοὐναντίον ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξι' ἔπραξαν; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ Φιλίππου Τιμόλαος ὁ τούτου φίλος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἄμφισσαν συλλεγεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο, ἡγεμὼν δὲ τῆς φάλαγγος κατέστη Θεαγένης, ἄνθρωπος ἀτυχὴς καὶ δω-

72. δὲ ἐπὶ N Mr.: γὰρ ἐπί. Cf. Gebauer. Lys. 271. — πότ' ante ἐγένετο πόλις cum Steph. et Dobr. add. Mr.; idem cum Dobr. del. πόλις, ἐγένετο. Adversantur Meier. (qui del. καὶ) et Fr. — ἂν ὁμολ. NAB Bk.: γὰρ ὁμολ. — (οἱ) cum R. add. Dobr. Turr.

73. λόχου] λόγου N A pr. (corr.[2]). — Ἐπαμινώνδας NZM et A pr. Turr.: Ἐπαμεινώνδας A[1]. — τῶν ante Θηβ. del. Graffunder. Th. — καὶ ante κατὰ om. pr. A (add.[1]). — Μεσήνην codd. et Ald. — κατῴκησαν pr. A (corr. ras.).

74. ἔπραξαν scr.: διεπράξαντο (ex 73). — παρὰ Φιλίππου NA Bk.: παρὰ τοῦ Φιλ. Cf. § 28. — τούτου NA Bk.: τούτων. — Ἄμφισαν codd. et Ald. — κατέστη AB Bk.: κατεστάθη. — Θεαγένης] Harpocr. s. v. Θεογείτων, qui laudat

*ροδόκος ὥσπερ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γ' ἀνθρώπους
οὓς εἶπον ἅπασ' ἡ πόλις ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀπώ-
λετο καὶ διεφθάρη. οὐ γὰρ ψεῦδός ἐστιν ἀλλὰ καὶ
λίαν ἀληθές, τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἁπάντων
γίγνεσθαι καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς
πολίταις. θεωρήσατε δὴ πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας* 75
*πόλεως, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξετάσαντες. ἡ πόλις
ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἔνδοξος παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ
τῶν προγόνων ἀξία, μετά γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας
πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσιν,
ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτ' Ἰφικράτης
ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μόραν, ὅτε Χαβρίας ἐν
Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις,
ὅτε Τιμόθεος τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν ἐνίκησε.
τότ' ὦ Ἀθηναῖοι τότε οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμ-* 76
*προὶ διὰ τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς
ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν
ἡμῶν ἧκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν ἡμετέρων προ-
γόνων σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων ¦ δῆ-
μος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ἡμῖν συμβούλους
πάλιν ἡγεμὼν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως οἶμαι,*

h. l. (*Δείν. ἐν τῷ κατὰ Δημ.*), formam *Θεογένης* praebet (cf. Phot. s. v. *Θεογείτων*). — . . (*ἐκ?*) *τῶν Ἑλλήνων* pr. A (sec. Thalh.): *μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων* N Fr.; *μετὰ τῶν Ἑλλ. ἁπάντων* A¹ (*μ. τῶν ἄλλων Ἑλλ. ἁπάντων* Mr.). Cf. 24. — *διεφθάρη* pr. A corr.¹ Bk. Turr.: *συνδιεφθάρη*.

75. (*πότε*) *ἡ πόλις* Markl. — *τὴν* . . (*ἐν?*) *Λακεδαιμονιμο* . pr. A corr.¹ — *μόραν* cum Scalig. R.: *μοῖραν*. — *Χαβρίας*] *χαυρίας* N A.

76. *τῆς παρὰ*] *τοῖς παρὰ* pr. A corr.² — *τῶν ἡμετέρων προγ.* N Mr.: *τῶν προγ. ἡμῶν* v., del. pronomen Wd. Cf. 3, 12. — *παρ' ἡμῖν* S.: *παρ' ὑμῖν*. —

στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς οἵων εἶπον ἀρ-
τίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον
τὸν Κολλυτέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως
καὶ ἔθνους ἐστί, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ
77 συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. διόπερ ὦ Ἀθηναῖοι
δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὁρῶντας καὶ λογιζομένους, μὴ μὰ
Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας
καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας
τῆς σωτηρίας ἔχειν, μηδ' οἴεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν
ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν
προγόνων λαβόντας ὀργὴν τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέ-
πτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον
τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων, τὸν εἰς
τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν
τῆς Ἑλλάδος ἀλειτήριον ἀποκτείναντας ἐξόριστον ἐκ
τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πό-
λεως τύχην ἐᾶσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομέ-
νων βέλτιον πράξειν.

78 Ἀκούσατ' ὦ Ἀθηναῖοι κἀκείνου τοῦ ψηφίσμα-
τος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ τεταραγμέ-
νης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγρα-
ψεν ὁ δημοτικὸς οὗτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης

Κολλυτέα Turr.: κολυττέα N v., κοττυλέα A B.

77. τὸν πλείω χρόνον] cf. Arist. Ran. 160 (Mr.). — num (προστατῶν) ἀνδρῶν ἀγ., sicut est 76? — λαβόντες N, pr. A corr.[1] — τὸν τῆς Ἑλλ. ἀλειτήριον] ex Aesch. 3, 157 cf. 131, ubi etiam ὑπερωρίσθαι δεῖ reperitur. Ceterum ἀλιτήριον omnes. — δεῖ post ἀποκτείν. add. N et pr. A (corr. ras.) Mr. Cf. 3, 8. — ἐκ τῆς πόλεως del. Kl. — μεταβάλλεσθαι N, pr. A (corr.[2]) Th. — πράξ.. pr. N corr.[1]

78. ὃ] ὅτε N[1] (ὅτ. pr.), pr. A (corr. ras.). — ἔγραψαν pr. A corr.[1] —

ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου· σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προείρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. Λέγε τὴν μαντείαν πρῶτον.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

Λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τούτου. 79

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Δημοτικός γ᾽ ὁ διατάττων ἑαυτὸν μέν, ἐπειδὴ ἀνδρεῖος καὶ εὔψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν, οὓς δ᾽ ἂν οὗτος ἀποδοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργ᾽ ἀπιέναι, καὶ ἐάν τι ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. Λέγε τὰ λοιπά.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετ᾽ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ [τὸ 80
ψήφισμα] τὰς ᾑρημένας πρεσβείας. ἐπειδὴ (γὰρ) ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν᾽ ἐκ τῆς πόλεως ἀποδραίη, (ᾤχετο) συσκευασάμενος (ἐκ) τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα, οὐδὲν φροντίσας τῆς τότε πα-

μαντείαν] cf. § 98; Dem. 19, 297 sq.

79. (*τὸ*) *τούτου* cum R. Turr.; vulg. defendit Mr. Cf. 92. — *διαττάττων* pr. A corr.[1] — *οὗτος* N Fr.: *αὐτὸς*. — *ἀποδοκιμάσει* N et fort. A pr. (-*σῃ* A[1]). — *τὰ ἔργα*] *τὰ* om N. — ΨΗΦΙΣΜΑ N Turr.: *μαρτυρία* A.

80. *ἄνδρες* N Mr.: *ὦ ἄνδρες*. Cf. § 18. — *τὸ ψήφισμα* mal. abesse Bk. — *ᾑρημένας* Wolf. Bk.: *εἰρημένας*. — *γὰρ* post *ἐπειδὴ* addi iubet R., *ᾤχετο* addendum ci. Mr., ille quidem post *τάλαντα*; *κατεσκεύασεν* pro *κατασκευάσας* Hug. — *συγκευασάμενος* A. — (*ἐκ*) Wurm. — *οὐδὲν* N Wolf. R.: *οὐδὲ*. —

ρούσης ἀπορίας, ἡνίχ' οἱ ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων
81 ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν ὑμετέραν σωτηρίαν. τοιοῦτος
ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας ἐν τῷ βίῳ
Δημοσθένης πεποίηται ἀποδημίας, μετὰ τὴν μάχην
ὅτ' ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμ-
πίαν, ἐπεὶ Νικάνορι διὰ τῆς ἀρχεθεωρίας ἐντυχεῖν
ἐβούλετο. ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πό-
λιν καὶ ἐπιτρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὃς ὅτε μὲν
ἔδει μάχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπὼν
τὴν τάξιν ᾤχετ' ἀπιὼν οἴκαδε, ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν
οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν ἄλλων, πρεσβευτὴν αὐ-
τὸς αὑτὸν προβαλόμενος ᾤχετ' ἐκ τῆς πόλεως ἀπο-
82 δράς, ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ τῆς εἰρήνης,
οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν
ἕτερον πόδα, ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας Ἀλέξανδρον
ἔφασαν κατάγειν καὶ Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἧκεν,
ἀρχεθεωρὸν αὑτὸν ἐπέδωκε τῇ βουλῇ. τοιοῦτος οὗ-
τος, ἐν μὲν ταῖς παρατάξεσιν οἰκουρός, ἐν δὲ τοῖς
οἴκοι μένουσι πρεσβευτής, ἐν δὲ τοῖς πρεσβευταῖς
δραπέτης ἐστίν.

Λέγε δὴ . . . . καὶ τὸ περὶ τῆς ζητήσεως

ἀπεδίδοσαν et *ἡμετέραν* N.

81. *ἐν τῷ βίῳ* secl. suadet Mr., qui cf. § 12. Idem interp. post *μετὰ τὴν μάχην.* — *ἐπεὶ* A[1]: *ἐπὶ* N, . . . *ετ.* pr. A. — *ἀρχιθεωρίας* omnes (it. *ἀρχιθεωρὸν* 82). V. Meisterhans Gramm. d. att. Inschr. 6. — *ἐπιτρέψειν* N. — v. 9 *ἐπεὶ δὲ* N. — *προβαλλόμενος* N pr. A (corr. ras.).

82. *ειρη* . . . pr. N corr.[1] — *ἐπεὶ δὲ* N Fr. — *φυ . γάδας* pr. A (corr. ras.). — *κατα . . . . ιν* pr. A (corr.[1]). — *ἀρχιθεωρῶν* pr. N corr.[1] — *ἐπέδωκε* Scal. Turr.: *ἀπέδωκε.* — vv. *οἰκουρὸς* et *δραπέτης* transp. S.; sed v. Mr., et evertetur concinnitas loci. — lac. ante *καὶ τὸ* stat. Mr. (excidisse

τῶν χρημάτων ψήφισμα, ἃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ αὑτοῦ τε καὶ ὑμῶν, ἵνα παρ' ἄλληλα θεωρήσαντες εἰδῆτε τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἔγραψας σὺ τοῦτο Δημόσθενες; ἔγραψας· οὐκ 83
ἔστιν ἀντειπεῖν. ἐγένεθ' ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προστάξαντος; ἐγένετο. τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

Λέγε δὴ πάλιν ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους ἔγραψε. προσέχετ' ὦ ἄνδρες.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἡ βουλὴ εὕρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν 84
λόγων; ἀποπέφαγκεν ὦ Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν
δίκαιον | ἦν ὑφ' ἑαυτοῦ κεκριμένον εὐθὺς ἀποθνή- 101
σκειν· ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ὑμετέρας ἥκει χεῖρας, τῶν ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένων καὶ τῶν ὀμωμοκότων πείσεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψηφίσμασι, τί ποιήσετε; προήσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέ-

videntur *καὶ τὸ περὶ* . . .). Antea *καὶ τὰ ψηφίσματα* scripsi (coll. 101); *τὰ* [*περὶ — χρημάτων*] *ψηφίσματα* Troebst, *τὰ π. ζ.* [*τῶν χρ.*] *ψηφίσματα* Thalh.; lac. post *ὑμῶν* Weil Rev. crit. 1881, 466. *Τῆς* ante *ζητ.* add. N. — *ἃ* ci. Mr.: *ὃ*. — *ὑμῶν* N, corr.[2] A, Dobs. Mr.: *ἡμῶν*.

83. *ὦ ἄνδρες*] *ὦ* om. N Fr. Sed nisi addatur *δικασταί*, *ὦ* omitti non solet, cf. Mr. — ΨΗΦΙΣΜΑ add. NA Bk.

84. *ἡ βουλὴ* add. NA Bk. — *δεῖ*] *δ*. pr. N corr.[1] — *ἡμετέρας* A pr. corr.[2] — *τῶν, συνειλεγμένων, τῶν ὀμωμοκότων* cum Steph. Wolf. Wurm. Mr. (*συνειλεγμένων* Ald.): *τοὺς, συνειλεγμένους, τοὺς ὀμωμοκότας*. — *πείσεσθαι* ci. Bait.: *πείθεσθαι*, quod def. Mr. — *πρὸς τοὺς ἀθ* . . . .*'ους* (*ἀθηναίους*?) *εὐσέβειαν* pr. A corr.[1]

βειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζό-
85 *μενα; μὴ ὦ Ἀθηναῖοι, μή· αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν*
ἑτέρους μὲν ὑπὸ τῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων,
οὐδὲν ὄντας τούτου χείρους οὐδὲ τοσαῦτ' ἠδικηκό-
τας ὅσα περ οὗτος, ἀπολωλέναι, τουτονὶ δὲ κατα-
φρονοῦνθ' ὑμῶν καὶ τῶν νόμων ἀτιμώρητον ἐν τῇ
πόλει περιιέναι, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψηφισμά-
των ὧν ἔγραψεν ἑαλωκότα. ταὐτὸ συνέδριον ὦ
86 *Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταὐτὰ δίκαια. ὁ*
αὐτὸς ῥήτωρ ἐκείνοις τ' αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάν-
των κακῶν καὶ αὐτῷ τῶν νῦν συμβησομένων. ἐπέ-
τρεψεν [ὁ] αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ τῷ συνεδρίῳ
τούτῳ κρῖναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πεποιημένος.
ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας τὸ ψήφισμα
καθ' ἑαυτοῦ, παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἣ πάντων
τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέ-
στηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστι ταύτας ἀκύρους
ποιεῖν, οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὀμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς
κρίσεως ταῖς αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν
87 *τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν. κρίσεως Ποσειδῶν ἀποτυχὼν τῆς*
ὑπὲρ Ἁλιρροθίου πρὸς Ἄρη γενομένης ἐνέμεινεν·

85. *ἐν τῇ πόλει περιιέναι* N Mr.: *περ. ἐν τῇ πόλει* (*ἐν τῇ πόλει* del. Wd.). — *ταὐτὸ* et mox *ταὐτὰ* cum Dobr. Turr.: *τουτὶ τὸ* et *ταὐτὰ τὰ* (*ταῦτ' αὐτὰ τὰ* B). Contra Cb. *ταὐτὸν τὸ* (et *ταὐτὰ τὰ*). — lacunam post *δίκ.* stat. Mr.; *καὶ* addi vol. R.

86. *τε* post *ἐκείνοις* om. N. — *ὁ* del. Kl. — *παρὰ τῇ μητρὶ* ci. R., *τὸ παρὰ τῇ μητρὶ* Dobr. — *τῇ πόλει* sup. vers. A[1].

87. *κρίσεως . . τῆς . . γενομένης* scr.: *κρίσει . . τῆς . . γενομένης* N A pr., *κρίσει . . τοῖς . . γενομένοις* A[2] v., *κρίσει . . τῇ . . γενομένῃ* auct. Bk. Turr. (hiat.). Cf. Dem. 48, 30. —

(ἐνέμειναν) αὐταὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην
ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένῃ, καὶ τῇ τού-
του ἀληθείᾳ συνοίκους ἑαυτὰς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
κατέστησαν. ὑμεῖς δὲ τί ποιήσεθ' οἱ πάντων εἶναι
φάσκοντες εὐσεβέστατοι; τὴν τοῦ συνεδρίου γνώμην
ἄκυρον καταστήσετε τῇ Δημοσθένους ἐπακολουθή-
σαντες πονηρίᾳ; οὐκ, ἐὰν σωφρονῆτ' ὦ Ἀθηναῖοι·
οὐ γὰρ περὶ μικρῶν οὐδὲ τῶν τυχόντων ἐν τῇ τή- 88
μερον ἡμέρᾳ δικάζετε, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας τῆς πό-
λεως ἁπάσης καὶ πρὸς τούτοις περὶ δωροδοκίας,
ἔθους πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς ὑμῖν καὶ
πάντας ἀνθρώπους ἀπολωλεκότος. (ὃ) *εἰ μὲν καθ'*
ὅσον ἐστὶ δυνατὸν ἐκβαλεῖτ' ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύ-
σετε τοὺς ῥᾳδίως καθ' ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας,
σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς
ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτούς, περιόψεσθε τὴν πόλιν
ἀνατραπεῖσαν ὑπὸ τούτων.

Ἔγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένης, ὡς 89
δηλονότι δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν
Ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μεθ' Ἁρ-
πάλου χρήματα. οὕτως οὖν ὦ ἄριστ', εἰπέ μοι,
φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ἔχῃς

ἐνέμειναν h. l. auct. S. addidi; post *κρίσει γενομ.* inseri iusserant R. Bk. — *εὐσεβέστατοι* N Mr.: *εὐσεβέστεροι.* — *γνώμην*] *γνῶσιν* N Mr.; sed v. Dem. 24, 78. — *κατεστήσατε* pr. A corr.[2] — *Ἀθηναῖοι* NAB Turr.: *ἄνδρες Ἀθ.*

88. *περὶ σωτηρίας τ. π. ἀπ.*] si conferas quod sequitur *πρὸς τούτοις*, aliqua intercidisse videntur. — (ὃ) *εἰ μὲν* ci. R. — *ἐστὶ δυνατὸν* scr. coll. 2, 5: *ἐστὲ* (*ἐστ.* pr. N corr.[2]) *δυνατοὶ* (hiat.). — *ἡμᾶς αὐτοὺς* N.

89. *οὕτως*] *πῶς* Cb. — *φυλάξωμεν* N. Cf. 99. —

ἰδίᾳ, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα, Δημάδης δ' ἑξακισχι-
λίους χρυσοῦ στατῆρας, ἕτεροι δ' ὅσα δή ποτ' ἀπο-
πεφασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντ' ἐστὶ καὶ ἑξή-
κοντα ἤδη εὑρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τούτοις
90 *δεῖν ἀναθεῖναι. καὶ πότερα κάλλιόν ἐστι, πρὸς δὲ*
δικαιότερον, ἅπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως
ἄν τι δίκαιον ὁ δῆμος βουλεύσηται, ἢ τοὺς ῥήτο-
ρας καὶ τῶν στρατηγῶν ἐνίους διηρπακότας ἔχειν;
ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ φυλάττειν
παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον, τὸ δὲ
τούτους ἔχειν μηδέν' ἂν εἰπεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχον.
91 *Πολλοὺς οὗτος εἴρηκε καὶ παντοδαποὺς λόγους*
ὦ ἄνδρες, καὶ οὐδεπώποτε τοὺς αὐτούς. ὁρᾷ γὰρ
ὑμᾶς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι
λόγοις ἐξηπατημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ μέχρι τούτου
μνημονεύοντας τὰς ὑποσχέσεις, μέχρι ἂν ῥηθῶσιν.
εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν τῆς Δημοσθένους
πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα πλείω κακο-
δαιμονῶμεν — οὐ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἴπω —, στερ-

ἰδίᾳ cum Wm. Turr.: *ἴδια.* — *πεντακισχιλίους* fort. Hyp. I, col. 11, 28. — *τέτταρα* A² v.: *τετρακόσια* N A pr., *διακόσια* Th. — *γὰρ* in ras. A¹. — *τούτοις δεῖν* scr.: *τουτοισὶν* (*τουτοισὶ* pr. N); *δεῖν* post *οἴεσθε* Th. cum R. add.; *ἂν* add. Wm.

90. *πρὸς δὲ* (*καὶ*) ci. R. — *ἄν τί* mal. R. Schm.

91. *εἴρηκε καὶ* pro *ἐρεῖ καὶ* codicum aut *οὐδέποτε* pro *οὐδεπώποτε*, ut Wm., Dobr.; hoc praetulerunt Turr. Mr. Kl., qui cf. Aesch. 1, 127. Sed quomodo D. in hoc ipso iudicio *οὐδέποτε τοὺς αὐτοὺς λόγους* dicere possit, parum perspicio. — *πάντα* N Fr.; sed cf. Fuhr. Mus. Rh. 33, 572. — *καὶ* post *μέχρι τούτου* add. N. — *μέχρις ἂν* codd. — *πλείω* N Mr.: *πλέον. κακοδαιμονᾶν* orator pro *ἐξαμαρτάνειν* ponit. — *οὐ γὰρ* N Mr.: *οὐδὲ γὰρ.* Cf. Dem. 19, 220. —

κτέον (ἂν) εἴη τοῖς συμβαίνουσιν· εἰ δέ τι κηδόμεθα 92
τῆς πατρίδος καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ δωροδόκους
μισοῦμεν καὶ μετοιωνίσασθαι τὴν τύχην καὶ μεταλ-
λάξασθαι βουλόμεθα, οὐ προετέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐ-
τοὺς ὦ Ἀθηναῖοι ταῖς τοῦ | μιαροῦ καὶ γόητος τού- 102
του δεήσεσιν, οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς οἴκτους καὶ
τοὺς φενακισμοὺς (τοὺς) τούτου· ἱκανὴν γὰρ εἰλή-
φατε πεῖραν αὐτοῦ καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων
καὶ τῆς τύχης. τίς οὕτως εὔελπις ὑμῶν ἐστιν ὦ 93
Ἀθηναῖοι, τίς οὕτως ἀλόγιστος, τίς τῶν προγεγενη-
μένων καὶ νῦν ἐνεστηκότων πραγμάτων ἄπειρος,
ὅστις ἐλπίζει τὸν ἐκ τοσαύτης εὐδαιμονίας εἰς το-
σαύτην ἀδοξίαν καταστήσαντα τὴν πόλιν δι᾽ ἡντι-
ναδήποτ᾽ αἰτίαν ἢ τύχην — ἐῶ γὰρ τοῦτο — νῦν,
ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς περιεστη-
κόσιν ἡμᾶς κινδύνοις καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως
δωροδοκία προσγέγονε, καὶ περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας κοινῇ
πάντες ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ ἰδίᾳ

(ἂν) εἴη mal. Bk.; εἴη del. Fr. Bait.

92. δέ τι Bait.: δ᾽ ἔτι. — μετοιωνίσασθαι] cf. Harp. s. v. — τὴν in ras. N[1]. — προετέον cum Wolf Bk: προσεκτέον, quod def. Fr. Aut προετ. scribi aut deleri αὐτοὺς voluit R. — προσδεκτέον NAB Bk.: προσιτέον M Ald., προσετέον cum Wolf. R. — τοὺς ante τούτου add. Turr., ut est 111, rursus del. Mr. Cf. § 79, ubi antecedit adiectivum. V. Rehd. Ind. Dem.[4] II οὗτος. — καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων N Mr.: καὶ τῶν ἔ. καὶ τῶν λόγων. Cf. 102.

93. οὗτος ἀλόγιστος pr. A (corr.[1]). — οὕτω post tertium τίς add. Mr.; (οὕτως) ἄπειρος iam Wolf. mal. Sed cf Dem. 21, 66. — καὶ (τῶν) νῦν ci. Th. — ὅστις Ald.: τίς. — τοῦτο νῦν — v.; τοῦτό (γε) νῦν Wm.; cum ἐπειδὴ coniungit νῦν Gebauer arg. ex contr. 108, coll. Lys. 24, 8. — ὑμᾶς A. — ἰδίᾳ Bk.: ἰδία A[2], ἴδια v. —

παρά τισιν ὄντα χρήματα κοινῇ τὸν δῆμον ἔχειν,
τηνικαῦτα συμβουλεύοντα καὶ διοικοῦντα τοῦτον σώ-
94 σειν ἡμᾶς; ἐῶ γὰρ τἆλλ' ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν
τοῖς πράγμασι καὶ δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιὲς διατετέ-
λεκε, καὶ τοτὲ μὲν γράφων καὶ ἀπαγορεύων μηδένα
νομίζειν ἄλλον θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους, τοτὲ
δὲ λέγων ὡς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν
οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, ὅταν δὲ μέλλῃ κριθήσε-
σθαι παρ' ὑμῖν, Καλλιμέδοντ' εἰσαγγέλλων συν-
ιέναι ἐν Μεγάροις τοῖς φυγάσιν ἐπὶ καταλύσει τοῦ
δήμου, καὶ ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν εὐθὺς παρα-
95 χρῆμ' ἀναιρούμενος, ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ
πρώην γεγενημένῃ προσάγων καὶ κατασκευάζων
ψευδῆ μηνυτὴν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων,
καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδέν, αἰτίας δ' ἕνεκα
τοῦ παρόντος ἀγῶνος παρασκευάζων· τούτων γὰρ
ἁπάντων ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρές ἐστε. γόης οὗτος
ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ μιαρὸς ἄνθρωπός ἐστι, καὶ
οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης οὔτε τοῖς πεπολι-
96 τευμένοις αὐτῷ καὶ πεπραγμένοις. ποῖαι γὰρ τριή-
ρεις εἰσὶ κατεσκευασμέναι διὰ τοῦτον, ὥσπερ ἐπ'
Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι τούτου πο-
λιτευομένου γεγόνασι; πόθ' οὗτος ἢ διὰ ψηφίσματος

διοικοῦντα] πολεμοῦντα v. ante Bk. — ὑμᾶς A Dobs.

94. διατετέλεκε N Turr. (ci. R.): τετέλεκε. — τοτὲ] ὁτὲ N¹. — νομίζειν ἄλλον N Mr.: ἄλλον νομίζειν. — . ὁτὲ N¹, τότε N². — τῷ ante οὐρανῷ add. N (οὐρανῷ in ras. N¹) Mr. — μέλλει pr. A corr.²

95. ἐν δὴ N.

96. Imitatur Demosthenis illa: 18, 311; 19, 282. — τριήρης N. — διὰ τοῦτον NAB Bk. (cf. Dem. 18, 311): διὰ τούτου. — ὥσπερ ἐπιβούλου pr. N corr.², ZM. —

ἢ νόμου ἐπηνώρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατεσκεύασε
δύναμιν, τοσούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν
ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν ἢ ναυτικήν; τίς ἀνε-
νήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου;
τί κατεσκεύακεν οἰκοδόμημα Δημοσθένης ἐν τῷ ἐμ-
πορίῳ τῷ ὑμετέρῳ, ἢ ἐν τῷ ἄστει, ἢ ἄλλοθί που τῆς
χώρας; οὐδεὶς ἂν οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν ἐν 97
μὲν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἄπιστον γεγενημένον,
ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἄχρηστον,
περιεορακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἅπαντα
διαπεπραγμένους ὅσ᾽ ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον
δ᾽ αὐτὸν καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλε-
λοιπότα, τοῦτον περιποιῆσαι βουλήσεσθε; οὐκ, ἐὰν 98
σωφρονῆτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς
πόλεως βουλεύησθε· ἀλλὰ δέξεσθε τὴν ἀγαθὴν τύχην,
ἣ τιμωρήσασθαι παρέδωκε τῶν ῥητόρων τοὺς τὴν
πόλιν διὰ τὴν αὐτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν πεποιη-
κότας, καὶ φυλάξεσθε, καθάπερ οἱ θεοὶ προειρήκα-
σιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις, τοὺς τοιούτους

ἐπηνώρθωκε et κατεσκεύακε ci. Scheibe. — τοσούτων scr.: τοιούτων. — ἀνενήνεκται Bk.: ἀνήνεκται. — κόσμος τῇ θεῷ N Mr. (hiat.). Τῇ θ. del. Wd. — τούτου. pr. N, erasa litt. — κατεσκεύακεν οἰκ. Δημ. N Mr.: κατεσκεύακε Δημ. οἰκ. Del. οἰκ. Δημ. Wd. — οὐδεὶς ἂν Steph. Bk.: οὐδεὶς οὖν.

97. τὸν ἐν μὲν scr.: τὸν μὲν ἐν. — vv. ἄπιστον et ἄχρηστον transponi mal. Bk., quod ego non probo. — πε-ριεωρακότα codd. v. — διαπεπραγμένους corr.[2] A et cum Wolf. R.: δὲ πεπραγμένους. — βουλήσεσθε Dobr.: βούλεσθε. Cf. § 98; 2, 14 (Gebauer. arg. ex contr. 34).

98. βουλεύεσθε N, A pr. (corr.[1]) — δέξεσθε et φυλάξε-σθε Dobr.: δέξασθε et φυλάξασθε. — παραδέδωκεν? cf.

ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δ' αὐτῆς τῆς μαντείας. Λέγε τὴν μαντείαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

99 *Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἕξομεν ὦ Ἀθηναῖοι,
πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφε-
ρόντων, ὅταν οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρή-
ματα λαμβάνοντες προΐωνται τὰ τῆς πατρίδος συμ-
φέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν καὶ ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ
περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν
τῶν πατρῴων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλ-
λαγμένοι πρὸς αὑτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδο-
ρῶνται καὶ προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδίᾳ
δὲ ταὐτὰ πράττωσιν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς τοὺς ῥᾷστα*
100 *πειθομένους τοῖς τούτων λόγοις; τί γάρ ἐστι ῥήτορος*
103 *δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος τοὺς | κατὰ τῆς πόλεως
λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ τί φασι τοὺς πρὸ ὑμῶν
γεγενημένους ὦ Δημόσθενες καὶ Πολύευκτε διατε-
λεῖν ποιοῦντας, καὶ ταῦτ' οὐδενὸς δεινοῦ τότε τὴν
πόλιν περιεστηκότος; οὐ κρίνειν ἀλλήλους; οὐκ εἰσ-
αγγέλλειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὅ
τι πεποιήκατε τούτων ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τοῦ δήμου*

2, 20. — *αὐτῆς*] *αὖθις* Gruter. prob. Schm. (coll. § 78); *ταύτης* ci. Mr. — *λέγε*] *λ. σὺ* Ald. vv. *τὴν μαντ.* cum Kl. abesse malim.

99. *ὁμονοήσωμεν* N. — *καὶ* ante *ὁ δῆμος* add. NB et corr.[1] A Bk. (ci. R.). — *κινδυνεύει* pr. N corr.[1] pr. A corr.[2] — *περὶ τοῦ ἐδάφους κτἑ.*] cf. Aesch. 3, 134. — *ταὐτὰ* cum Wolf. et Grut. R.: *τὰ αὐτὰ* N, *ταῦτα* v. — *τοὺς*] *τοῖς* pr. A corr.[1]

100. *ὑμῶν* ci. R.: *ἡμῶν*. — vv. *ἔστιν οὖν* — 101 *παρανόμων* om. pr. A (add. 1). — *οἱ* in ras. N[2]. —

*κήδεσθαι καὶ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι
ψήφῳ; γέγραψαι ψήφισμα Δημόσθενες, πολλῶν ὄν-* 101
*των καὶ δεινῶν καὶ παρανόμων ὧν Δημάδης γέ-
γραφε; κεκώλυκάς τινα πρᾶξιν ὧν ἐκεῖνος προελό-
μενος κατὰ τοῦ δήμου πεπολίτευται; οὐδ' ἡντινοῦν.
εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὰ τοῦ δήμου ψηφίσματα καὶ
τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον; οὐδεπώποτε,
ἀλλὰ περιεῖδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα
καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς
Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἀπογόνοις. ἔπειτα* 102
*ποῦ τῆς εὐνοίας τῆς σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πεῖραν, ἢ
ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζο-
μένην εἴδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσετ' εἶναι δεινοί, εἰ
παρακρούεσθε τούτους ἀεὶ λέγοντες ὡς 'οὐκ ἔστιν
ἔξω τῆς πατρίδος ἡμῖν ἐξελθεῖν', 'οὐκ ἔστιν ἄλλη
καταφυγὴ χωρὶς τῆς ὑμετέρας εὐνοίας'; φανεροὺς
ἐχρῆν γεγενημένους ἀντιπράττοντας καὶ λόγῳ καὶ
ἔργῳ τοῖς κατὰ τοῦ δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν,
οὕτω πείθειν τούτους λέγοντας ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν
οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς παρὰ τοῦ δήμου βοη-*

τὴν σωτηρίαν κτέ.] cf. 102. — *ἡμῖν* pr. A corr.[1] — *ψήφῳ*] cf. 102.

101. *γέγραψαι* NA Turr.: *γέγραπται* BLZM, *γέγραπταί σοι* v. — *δεινῶν καὶ παρανόμων* N Mr. (ci. Wm.): *δεινῶν* (*δεινῶς* ci. Bk. rec. Turr.) *παρανόμων*. — *εἰσήγγελκας* in mg. A[1]. — *τὰ* et *ψηφίσματα* ci. R. Schm. (cf. § 84): *τὸ* et *ψήφισμα*. — *πολλὰ* bis ponit pr. A. — *οὐδέποτε* N Fr. — *τῆς*] *τοῖς* pr. A corr.[2] Ald. — *ἐν τῷ πρυτ.* N Mr. Cf. 43, Thalh. progr. p 11.

102. *ἢ ποῦ* NA Bk.: *ἤπου* B, *ὅπου* v. — *παρακρούεσθε* scr.: *παρακρούσεσθε* Mr. (ci. Bk. Wm.), *παρακρούετε* Dobr.; *παρακρούσησθε* N, *παρακρούσετε* v. — *ἡμῖν* ci. R. Dobr.: *ὑμῖν*. Cf. 12. — *ἡμετέρας* NAB Bk. Turr. Mr. — *λέγοντας* secl. Th.

103θείας. ὑμεῖς δ' ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας ἔχετε, ἁμιλ-
λώμενοι ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας
ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πράττειν καὶ δῶρ' εἰληφέναι
παρὰ τῶν αὐτῶν ὧνπερ νῦν ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς ἡ
βουλή. καὶ σὺ πάντων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων διει-
λεγμένος Νικάνορι καὶ κεχρηματικὼς [ἐν Ὀλυμπίᾳ]
περὶ ὧν ἠβουλήθης, ἐλεινὸν νῦν σεαυτὸν κατα-
σκευάζεις προδότης ὢν καὶ δωροδόκος, ὡς ἐπιλη-
σομένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δώσων
104δίκην ὑπὲρ ὧν εἴληψαι πεποιηκώς, τοσούτῳ τολμη-
ρότερον Δημάδου, ὥσθ' ὁ μὲν προειρηκὼς ἐν τῷ
δήμῳ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον καὶ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ
ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι, ὅμως οὐ τετόλ-
μηκε τούτοις δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ
τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσε — καίτοι οὐκ
ἔγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὑτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βου-
λήν, οὐδὲ θάνατον ὡρίσατο, ἐὰν ἀποφανθῇ χρήματ'
εἰληφώς —· σὺ δ' οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς
σεαυτοῦ λόγοις καὶ καταπεφρόνηκας τῆς τούτων
εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἴει τοὺς δικαστὰς ὡς μόνου
σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνον οὐκ εἰλη-

103. δῶρα εἰληφέναι κτἑ.] Demadem hic quoque dicit, cf. 104. — ἡμᾶς N. — σὺ πάντων N A Turr. (ci. R.): συμπάντων. — ἐναντίον τῶν Ἑλλ. Mr.: ἐναντίων τ. Ἑ. N, τ. Ἑ. ἐναντίον v. — ἐν Ὀλ. del Kl. — ἠβουλήθης N: ἐβ. — ἐλεεινὸν codd. v. — ἐπιλησομένους Steph.: ἐπιμελησομένους (ἐπιλελησμένους R.). — ὑπὲρ] περὶ pr. A corr.[1]

104. τετόλμηκε τούτοις N Turr.: τετόλμηκεν αὐτοῖς. — ἐνδεῖξαι N. Loquitur de iis quae in contione acta sunt, cf. 89; nam in iudicium Demades nondum venerat, cf. § 105. — τῇ om. pr. A, add. 1. — post θάνατον addi ἑαυτῷ (εἶναι) τὴν ζημίαν mal. Mr. coll. § 61. Lyc. 65. — οἴειν pr. A (corr. ras.).

φότα σὲ τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἂν ταῦτα
πεισθείη;

Ὁρᾶτ' ὦ Ἀθηναῖοι, τί μέλλετε ποιεῖν. παρειλή- 105
φατε παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα, τὸ γεγενημένον
εἰδότος, τιμωρίας δ' ἕνεκα τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων
ὄντων ταῖς ἀποφάσεσι. Δημοσθένης εἰσάγεται πρῶ-
τος. κατηγορήκαμεν ἡμεῖς (οὐδὲν) οὐδενὶ κατα-
χαρισάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. πότερ' ἀμε- 106
λήσαντες τῶν γεγενημένων ἁπάντων ἀφήσετε τὸν
πρῶτον εἰσεληλυθότα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ δίκαια [τὰ]
παρὰ τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου
δόξαντ' εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις,
ταῦθ' ὑμεῖς οἱ κύριοι πάντων λύσετε, καὶ τὴν πονη-
ρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθρώ- 107
ποις παράδειγμ' ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως,
ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας καὶ τοὺς χρημάτων ἕνεκα
προϊεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα; ταῦτα γὰρ
ἅπαντ' ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν νῦν, καὶ πεντακόσιοι καὶ
χίλιοι ὄντες τὴν ἁπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν
ταῖς χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμε-
τέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει
τὰ δίκαι' ὑμῶν ἐθελόντων κρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἐλ-

105. εἰδότος Emp.: εἶδος codd., ἤδη Ald. et edd. praeter Turr., qui ὄνειδος (αὐτοὶ γεγενημένον εἰδότες Scheibe, τὸ γεγ. εἰδότες Finke; οὐ τὸ γ. ἐξετάσοντες Hug). Punctum post ἀποφ. ipse posui. — (οὐδὲν) οὐδενὶ s. οὐδὲν ci. R.

106. πρὸς] παρ' pr. A corr.[1] — τὰ post δίκαια del. S. Mr. coll. § 46. 84. — οἱ ante κύριοι add. N et supra v. A[1] Bk. — ἀναδέξασθε pr. A corr.[1]

107. προϊεμένους AB Bk.: προιμένους N, προεμένους v. — ἐν τῇ πόλει N Mr. — μοχθηρὰς] πονηρὰς A pr. corr.[1] —

πίδας ἔχειν ποιήσει πάντας τοιαῦθ᾽ ὑμῶν ἔθη καθιστάντων.

108 Οὐ καταπληκτέον ἐστὶν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ
104 προετέον, ἐὰν σωφρονῆτε, τοῖς Δημοσθένους | ἐλέοις τὴν κοινὴν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἠνάγκαζε τοῦτον τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμβάνειν καθ᾽ ὑμῶν, πολλῷ πλείω τῶν ἱκανῶν δι᾽ ὑμᾶς ἕτερα κεκτημένον, οὐδ᾽ ἀπολογεῖσθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ὡμολογημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ᾽ ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν· ἀλλ᾽ ἡ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονηρία
109 ταῦτ᾽ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτροφε. μὴ οὖν ἄχθεσθ᾽ αὐτοῦ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένου· πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον ἐλεήσαιτε τὴν χώραν, ἣν οὗτος εἰς τοὺς κινδύνους καθίστησιν τοιαῦτα πράττων, ἣ τοὺς ἐξ ἑαυτῆς γεγενημένους ὑμᾶς ἱκετεύει, παραστησαμένη τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρήσασθαι τὸν προδότην καὶ σῴζειν ἑαυτήν, ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγονοι πολλοὺς [καὶ καλοὺς] ἀγῶνας ὑπομείναντες ἐλευθέ-

ἔχειν ποιήσ. πάντας N Mr.: ποιήσ. πάντ. ἔχειν (ποι. πάντας del. Wd.). — ποιήσει Dobr.: ποιήσετε.

108. καταπλεκτέον N pr. corr.[2] A pr. corr.[2] — ἄνδρες N Mr.: ὦ ἄνδρες. Cf. § 18. — προετέον] πλ..τέον pr. A corr.[1] — ἀπολογίαν] τιμωρίαν Bk. in Add.; sed cf. Mr. — λαμβάνειν Wolf. Turr.: λαμβάνοντα codd.; λαμβάνειν τὰ Ald. — ἀπολογεῖσθαι pr. A (corr. ras.) et cum Wolf. R.: ἀπολεῖσθαι. — τέτραφε omnes; cf. ad 30.

109. ἐλεήσαιτε Dobr. Bk.: ἐλεήσετε, quod revoc. Mr. — εἰς τοὺς κινδ. καθίστ. N Mr.: καθ. εἰς τ. κινδ. — ἡμᾶς pr. N (corr.[2]). — πολλοὺς καὶ καλοὺς (καλλοὺς N) N Mr.: καλοὺς καὶ πολλοὺς (cf. 37) v.; sed recte, puto, καλοὺς καὶ mal. abesse Bait. coll. 3, 21 (πολλοὺς καὶ μεγάλους ci. Bk.). — ἀγῶνας pr. A: κινδύνους NA[1] v. (quod modo praecessit). Cf. Isocr. 4, 52. —

ραν ὑμῖν αὐτὴν παραδεδώκασιν, ἐν ᾗ πολλὰ καὶ καλὰ
παραδείγματα λέλειπται τῆς τῶν τελευτησάντων ἀρε-
τῆς. εἰς ταύτην ἀποβλέψαντας ὦ Ἀθηναῖοι καὶ τὰς 110
ἐν αὐτῇ γιγνομένας πατρίους θυσίας καὶ τὰς τῶν
προγόνων θήκας, φέρειν δεῖ τοὺς εὖ φρονοῦντας τὴν
ψῆφον. καὶ ὅταν Δημοσθένης ἐξαπατῆσαι βουλό-
μενος καὶ παρακρουόμενος ὑμᾶς οἰκτίζηται καὶ δα-
κρύῃ, ὑμεῖς εἰς τὸ τῆς πόλεως σῶμ' ἀποβλέψαντες
καὶ τὴν πρότερον δόξαν ὑπάρχουσαν αὐτῇ, ἀντίθετε,
πότερον ἡ πόλις ἐλεινοτέρα διὰ τοῦτον γέγονεν ἢ
διὰ τὴν πόλιν Δημοσθένης. εὑρήσετε γὰρ τοῦτον 111
μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσελήλυθε πρὸς τὸ πολιτεύε-
σθαι γεγενημένον, καὶ ἀντὶ μὲν λογογράφου καὶ μι-
σθοῦ τὰς δίκας λέγοντος ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορ-
μίωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν πλουσιώτατον ὄντα τῶν
ἐν τῇ πόλει, ἀντὶ δ' ἀγνῶτος καὶ οὐδεμίαν πατρικὴν
δόξαν παρὰ τῶν προγόνων παρειληφότος ἔνδοξον
γεγενημένον, τὴν δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς οὐδὲ
τῆς τῶν προγόνων δόξης διακειμένην. ἀφέντες οὖν
τοὺς ἐλέους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τοὺς τούτου τὴν
δικαίαν καὶ τὴν ὁσίαν φέρετε ψῆφον, καὶ σκοπεῖτε

ὑμῖν αὐτὴν N: αὐτὴν ὑμῖν.

110. ἀποβλέψαντ . ς N pr. (corr.[1]). — Aut ἐξαπατῶν καὶ παρακρουόμ. aut ἐξαπατῆσαι βουλ. καὶ παρακρούεσθαι mal. R. — ἡμᾶς N. — οἰκτίζεται pr. A corr.[1] — δακρύ . pr. N corr.[1], δακρύει pr. A corr.[1] — σῶμα] ἀξίωμα Markl. Mr. coll. 3, 21. Σῶμα τῆς πόλ. exstat Hyp. I, col. 23, 24, sed sensu non prorsus eodem. — ὑπάρχουσαν αὐτῇ N Mr.: αὐτῇ ὑπάρχουσαν. — πότερον] πρότερον A pr. (corr. ras.). — ἐλεεινοτέρα omnes, cf. 103.

111. προσελήλυθε πρὸς N Turr.: προσελήλυθεν (προελ. pr. A corr.[1]) εἰς. Cf. 2, 15. — πλουσιώτατον N Turr.: πλουσιώτερον. — τὴν δὲ] τῆς δὲ A pr. corr.[1] — τὴν δικαίαν

τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένει· τοῦτο
112γάρ ἐστι καλῶν κἀγαθῶν δικαστῶν ἔργον. καὶ ὅταν
ἀναβαίνῃ τις συνηγορήσων Δημοσθένει, λογίζεσθ'
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ἔνοχος ὢν ταῖς
μελλούσαις ἀποφάσεσιν ἀναβαίνει, κακόνους ἐστὶ τῇ
πολιτείᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας
οὐ βουλόμενος δίκην δοῦναι, καὶ τὴν κοινὴν τῶν
ὑμετέρων σωμάτων φυλακήν, ἐφ' ᾗ τέτακται τὸ ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βούλεται καὶ
συγκεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια· εἰ δὲ
ῥήτωρ ἢ στρατηγός, οἳ τὴν προσδοκωμένην καθ'
αὑτῶν ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι συν-
ηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστι τοῖς τούτων λό-
γοις, εἰδότας ὅτι ἐκ πάντων τούτων γεγένηται συν-
εργία περὶ τὸν Ἁρπάλου κατάπλουν καὶ τὴν ἄφεσιν.
113νομίσαντες οὖν ὦ Ἀθηναῖοι καθ' ὑμῶν πάντας τού-
τους ἀναβαίνειν καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι τῶν νό-
μων καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης, μὴ ἀποδέχεσθ' αὐτῶν,
ἀλλ' (αὐτὸν) κελεύετ' ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν κατη-
γορημένων· μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὃς μέγα
φρονεῖ ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν, καὶ ἐπειδὰν φανε-
ρὸς ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν, ἔτι μᾶλλον ἐξελή-

καὶ τὴν ὁσίαν N Mr.: τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν. Cf. 2, 20; Thalh. progr. p. 11. — μὴ τὸ] μὴ τῷ NZM. — καλὸν κἀγαθὸν N.

112. συνηγορήσων] ....ήσων pr. N (corr.[1]). — v v. λογίζεσθε — ἄνθρ. in mg. hab. N (m.[2]). — ἀποβάσεσιν pr. A corr.[1] — προσδοκωμένην καθ' αὑτῶν N Mr.: καθ' αὑτῶν προσδοκ. — mal. συνηγορήσουσιν. — γεγένηται Mr.: γίνεται (γ . . νεται pr. N corr.[1]).

113. ἀπολογεῖσθαι] ....σθαι pr. A (κατηγορῆσθαι?) corr.[1] — καὶ ἐπειδὰν] ἀλλ' ἐπειδή, ἂν Th. — φανερῶς N. — ἔτι NAB, et ci. Wolf.: ὅτι. —

λεγκται φενακίζων ὑμᾶς, (ἀλλὰ) τιμωρήσασθ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως. εἰ δὲ μή, μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι πάντας τοὺς ἀποπεφασμένους καὶ τοὺς μέλλοντας ἀφέντες, εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν δῆμον τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε, κᾆθ' ὕστερον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφεῖσιν, ὅτ' οὐδὲν ἔσται πλέον ὑμῖν.

Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν τῆς κα- 114
τηγορίας ἥκει, βεβοήθηκα, τἆλλα πάντα παριδὼν πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. οὐκ ἐγκαταλέλοιπα τὴν πόλιν, οὐ χάριν προὐργιαιτέραν τῆς τοῦ δήμου χειροτονίας ἐποιησάμην. ἀξιῶν δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.

2.

| ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ. 105

Πάνθ' ὡς ἔοικεν ὦ Ἀθηναῖοι προσδοκητέ' ἐστὶ καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι· θαυμασιώτατον δὲ πάντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ νῦν γιγνόμενον. ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστο-

φαινακίζων A pr. corr.[2] — ἀλλὰ addendum censuit R. — κᾆθ' scr.: κἂν N[1] (κα. pr.) A[1] (καὶ pr.) Mr.; καὶ v. — ἐγκαλῆτε N[1]A[1] Mr. (ἐγκαλεῖτε pr. A, ἐγκαλ . τε pr. N). — ἐγκ. αὐτοῖς Dobr.

114. προργιαιτ. A pr. corr.[1] — subicit N κατὰ δημοσθένους.

Or. II, 1. Verba Πάνθ' ὡς ἔοικεν ὦ ἄνδρες ut initium orationis affert Dion. Dinarch. c. 10. — num τἀπροσδόκητα? — τῶν ἁπάντων ἀνθρ. Fuhr Mus. Rh. 33, 574. —

γείτων διαδικασόμενος ἥκει τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ νυνὶ μεί-
ζονα κίνδυνον ἡ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλὴ
κινδυνεύει, ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν
ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι
2 μνῶν. τούτῳ μέν γε καινὸν οὐδὲν οὐδὲ δεινόν, ἐὰν
ἁλῷ, συμβήσεται· καὶ γὰρ θανάτου ἄξια πολλὰ πρό-
τερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
πλείω χρόνον ἢ ἔξω διατέτριφε, καὶ ὀφείλων τῷ δη-
μοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ,
καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν ὑμεῖς
ἀκριβέστερον ἐμοῦ γιγνώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι
τὰ ψευδῆ κατ' Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν, καὶ τοῦ-
τον ἐκείνης ὑποληφθῆναι παρ' ὑμῖν δικαιότερα λέ-
3 γειν, τῶν αἰσχίστων καὶ δεινοτάτων ἐστί. διόπερ ὦ
Ἀθηναῖοι οὗτός μοι δοκεῖ τὸν ἀγῶν' ἀσφαλῆ νομί-
ζων αὐτῷ εἶναι, διαπειρασόμενος ἥκειν τῆς ὑμετέρας
γνώμης· ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ δεινὰ συμβέ-
βηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν. τοῦτο δ', ἂν θεὸς θέλῃ
καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμβή-
σεται. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα βελτίω γενήσεσθ'
αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ'
ὑμῶν, οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρή-

τῇ et βουλῇ NA Bk.: τὴν — βουλὴν v. — λαμβάνων] λαβὼν? sed cf. 15. 20. 24. 26.

2. ὑμεῖς ἀκριβέστερον N Mr.: ἀκριβέστερον ὑμεῖς. — τὰ ψευδῆ dedisse videtur pr. A (καὶ ψ. sec. Thalh.; corr. ras.): καὶ ψευδῆ N, ψευδῆ v. — ὑποληφθῆναι παρ' ὑμῖν N Mr.: παρ' ὑμῖν ὑπ. v.

3. ἀσφαλῆ νομ. αὐτῷ εἶναι N Mr.: αὐτῷ (αὐτῶν BZM) ἀσφ. εἶναι νομ. Αὐτῷ εἶναι del. Wd. — γενήσεσθ' pr. N (corr.[2]), γενήσασθ' pr. A (corr.[1]): γενήσεσθαι. —

ματα καθ' ὑμῶν, ἐὰν νῦν ἀφῆτ' αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν κωλῦσαι τάχ' ἄν τις κολάζων δυνηθείη, ἐγκαταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ γεγευμένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ 4
μὲν οὖν ἐγγενέσθαι βούλεσθε δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἐᾶν ὅ τι ἂν [τις] βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε, καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων, ἀποκτείνατε τοῦτον, ὃς παρ' Ἁρπάλου λαβεῖν χρήματ' ἐτόλμησεν, ὃν ᾔσθεθ' ἥκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατ' αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἥκει πιστεύων πρὸς ὑμᾶς.

Ἆρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἁρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς 5
οὔσης, ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἕνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου πάντα προϊεμένων τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ καταρραθυμήσητ' ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηρούς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν

τάχ' ἂν mal. Bk. Dobr. rec. Turr.: *τάχα*. — *γεγευμένην* B Bk. et ci. Steph. Iungerm.: *γεγενημένην*.

4. *ἐγγενέσθαι* scr.: *ἐγγενήσεσθαι*. — *δευσοποιὸν πονηρίαν*] cf. B. A. I p. 237; Suid. s. v. *δευσ*. — *τις* abesse mal. Bk. Schm. — *ᾔσθεθ'* N² (*ᾔσθετ'* pr.) A Bk.: *ᾔσθεσθ'*. — *ὑμῶν* A Bk.: *ἡμῶν* N v.

5. *πάντα προϊεμένων* N Mr.: *προϊεμ. πάντα*. *ἂν* desid. Dobr. — *μὴ οὖν κατ*. N². — *ἐκκαθήρατε* S.; sed cf. Meisterhans Gr. d. att. Inschr. 86. — *ζητήσετε* NA pr. (corr.²).

ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν ὑπὸ
6 *τῆς βουλῆς ἀποπεφασμένων. τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ*
δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου;
πότερ' ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κα-
τήγοροι δέκ' ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν, καὶ
ἀναβοήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφεῖσθαι τοὺς εἰλημ-
μένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρί-
7 *δος, ἀληθὴς καὶ δικαία· ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς*
εἰδότων ὑμῶν πάντ' οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ δίκαια
περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων, βραχέ' εἰπὼν καταβῇ, |
106 *ψευδὴς καὶ ἄδικος ἔσται ἡ κατ' Ἀριστογείτονος ἀπό-*
φασις παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένη; ἢ τὸ
δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμ-
φερόντων, οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ
τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων;

— *κατὰ τῶν* N et pr. A: *ἐκ τῶν* A^2 v. Cf. § 6 init.; 3, 20; 1, 6. — *ὑπὸ* sup. vers. hab. A^1. — *ἀποπεφασμένου* A pr. (corr.[1]).

6. Post *ἀποπεφασμ.* vulgo sequebantur haec: *ἢ διὰ τοὺς τοῦ κρινομένου* (ita N A Bk : *ἢ διὰ τοὺς κρινομένους* v.) *προγόνους καὶ* (*διὰ* add. N) *τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ* (*πολλὰ ὑμᾶς* N) *καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον* (*ἐστιν* add. N) *αὐτοῦ φείσασθαι*; quae coll. § 8 cum Bk. del. Turr. Apparet alteram recensionem esse eorum quae § 8 leguntur. — *ἀναλώσομεν* pr. A (corr.[1]). — *ἀφεῖσθαί ἐστιν* N Mr.; sed in N notae superpictae sunt, quae transponenda haec esse indicare videntur. *ἀφίεσθαι* mal. Turr. — post *δικαία* sequeb. *ἔσται* (sic N, cet. h. l. om.) *ἡ κατ' Ἀριστογείτονος ἀπόφασις* (*ἔσται* add. A cett.), quae transposui in § 7 (del. Dobr., *ἀπόφασις* coll. 3, 5 del. Mr.).

7. *καὶ ἄδικος* scr.: *καὶ οὐδεὶς ὡς* N et A pr.; *καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς* A^2 v. (*καὶ οὐ δικαίως* Hug. Thalh., *καὶ οὐ δικαίως οὐδὲ ἴσως* ego pridem). Addidi deinde *ἔσται . . ἀπόφασις* ex § 6, scripsique *γεγενημένη* pro *-νῃ*. Cf. 3, 5. — *τὸ δῶρα*] *τὸ* supra v. A^1.

Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νὴ Δία μέτριος τὸν 8
τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πόλλ' ὑμᾶς καὶ
ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ ταῦτ'
ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολ-
λάκις ἀκήκοεν, ὅτι Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ
Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόν-
τος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς
περιεῖδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων
σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντ' οὐ τυχόντα τῶν νομί-
μων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν 9
δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη
— πολλάκις γὰρ ἴστε δήπου τοῦτο γεγενημένον —,
τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοῦ, ὥστ' ἐκείνους ἀπο-
ψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν
μηδένα μήτε θυσιῶν τῶν γιγνομένων κοινωνεῖν. καί-
τοι ὦ Ἀθηναῖοι τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν διάνοιαν
ἔχειν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέ-
πεσεν, ἐκεῖ δ' ὢν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 10
κακούργοις ἀπηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν,
ὥστε μηδ' ἐκεῖ τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ
κλέπτην ὥς φασι ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις,
εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἵν' ἐξῆν ἀπά-

8. Cf. adnot. ad § 6. — *ὑμᾶς* N Bk.: *ἡμᾶς* A v. — *καλὰ*] *ἀγαθὰ* § 6 (hiat.). Cf. And. 2, 17. — *ταῦτ'* scr.: *τοῦτ'*. — *Κυδιμάχου* N et cum R Bk.: *τοῦ Κυδιμ.* — *ἀρισ το* .... pr. A corr.[1] — *υἱὸς* num del.? Cf. Dem. 24, 200.
9. *δήπου τοῦτο* N Mr.: *τοῦτο δήπου.* — *αὐτοῦ* Wm. Turr.: *αὐτούς.* — *διάνοιαν ἔχειν* N Mr.: *ἔχειν διάνοιαν* (*διάν. ἔχ.* del. Wd.).
10. *ἀνθώπων* pr. A corr.[2] — *ἀπηγμένοις* Wm. Turr.: *ἀνηγμένοις.* — *μηδ' ἐκεῖ* Dobr. (sive *μηδὲ* del. *ἐκ.*): *μηδ' ἐκείνοις.* — *ἐξῆν*] *ἐνῆν* Fuhr Animadv. in or. Att. 54. Fort. *ἦν.* —

γειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον
ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι. καὶ ταῦθ', ὅπερ ἀρ-
τίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντ' Ἀριστο-
γείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητὴς λαχὼν ἀπεδοκι-
μάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων ἄρχειν ταύτην τὴν
11 ἀρχήν; ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, καὶ
περὶ Ἀριστογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον
ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὑτοῦ πατέρα κακῶς διατιθέμενον
ὑπὸ τοῦ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα παρ' ἡμῶν ἔτι
λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀριστογείτονος
τιμήσεως, ὃν ἴστ' ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ ἐκ τοῦ
ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς
12 ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀριστογείτων ἐστὶν ὦ
Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς ἱερείας τῆς Ἀρτέμιδος τῆς
Βραυρωνίας καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράψας
καὶ ψευσάμενος, ὥσθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν
ἐπύθεσθε παρὰ τῶν κατηγόρων, πέντε ταλάντων τι-
μῆσαι τούτῳ, ὅσονπερ ἦν ἐπὶ τῇ τῶν παρανόμων
γραφῇ τίμημ' ἐπιγεγραμμένον; οὐχ οὗτος πρὶν ἐκτεῖ-
σαι τοῦτο, συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνονθ' ὑμῶν καὶ
λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ

ἐκ τοῦ δεσμ. N Mr. — ὅπερ scr.: ἅπερ. Cf. 1, 5. 46; 3, 16. Ἀρτίως: i. e. 8 extr. Pro ταῦθ' A pr. τοῦθ' (corr.[1]). — ταύτην τὴν Turr. (ci. Emp. Meier.): αὐτὴν τὴν N, τὴν αὐτὴν v.

11. διαθέμενον pr. A corr.[1] — τοῦ λιμοῦ (pr. ut vid. τοῦ λοιμοῦ) N[1] Mr.: λιμοῦ. Cf. Thalh. progr. p. 12. — — ὑμῶν pr. A corr.[2] — τύχη A.

12. Βραυρωνίας Mkl. R: βαυβρωνίας NA. — τίμημα ante τιμῆσαι add. A pr. (corr.[1]). — τούτῳ N Steph. Turr.: τοῦτον. — ἐπιγεγρ.] ἐπι .... μένον pr. A (ἐπιτετιμημ.?) corr.[1] — οὐχ οὗτος Schm. Dobr. Mr.: ὃ οὗτος. Contra Bk. secludit τοῦτο.

καταφρονῶν ἁπασῶν τῶν τιμωριῶν αἳ κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμέναι; οὐ τὸ 13 *τελευταῖον οὗτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου καὶ ἐξελεγχθείς, ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα κατὰ τοὺς νόμους, περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων . . . . . καὶ εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν;*

Εἶτ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολ- 14 *λάκις ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι, κατεψηφισμένον (δ') ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ ἀπαχθέντα φυλάξαι οὔθ' οἱ ἕνδεκα δεδύνηνται οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι; καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων παραδιδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγενημένον, τοῦτον μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν ἐάσετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ Δημοσθένει οὐδεμίαν φέσθε δεῖν* 15 *συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δικαίως, οἷς εἰ μὴ πάντ' ἀλλὰ πολλά γε συνῆστε χρήσιμα πεπολιτευ-*

13. Post *δικαστ.* R. intercidisse putat *ὤφθη* vel *ἑωρᾶτο.* — *προεδρείαν* N et pr. A (corr. ras.). — *τῶν πρυτ.*] *τὴν πρ.* N. — *ἐγκαθίζων* mal. R.

14. *κατεψηφ. κτἑ.*] dedi locum ex coni. S. *Κατεψ. ὑπὸ τ. π. διδαχθέντες φυλάξαι δ' οὔθ' κτἑ.* NABZM; pro *διδ.* Ald. *ἐνδειχθέντα* (*εἱρχθέντα* Emp.). Fr. ita locum constituit: — — *τιμωρήσασθαι ὑπὸ τ. π. ἐνδειχθέντα, φυλ. δ' οὔθ' κτἑ.*, deleto voc. *κατεψ.* — *οἱ ἕν* . . . . pr. N corr.[1] — *εὐξάμενος* N. — *βουλεύεσθαι*] *βουλεσθ* pr. A corr.[1]

15. *ἐξελέγχθησαν* N. — *καὶ δικαίως*] cf. Gebauer. Lys. 502. — *συνῆστε* Hi.: *σύνιστε.* Cf. Dem. 49, 46. — *πεπολι-*

μένοις· τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν
107 ὑμᾶς οὐδὲ πώποτε πεποίηκεν ἐξ οὗ πρὸς τὴν | πόλιν προσελήλυθε, κακὸν δ' ὅ τι δυνατός ἐστιν, ἀφήσετε; καὶ τίς οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον προσδεχομένοις σύμβουλον; ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμον καὶ φανερὰν καὶ περιβόητον τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων ἐν ὑμῖν δημηγορῇ, τότε τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες θαυμάζουσι, πότερα βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους ἢ καὶ χαίρετε τῶν
16 τοιούτων ἀκούοντες. χρὴ δ' ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ οἱ πρῶτοι νομοθέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ὑμῶν ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐγίγνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην (ἐκκλησίαν) δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν ἀρὰς ποιούμενοι, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μὴ ταὐτὰ λέγει καὶ γιγνώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον εἶναι· ὧν οὗτος νῦν ἐστιν
17 Ἀριστογείτων· ἔπειτ' ἐν τοῖς νόμοις δώρων γραφὰς

τευμένοις N: πολιτευομένοις. — οὐδεπώποτε πεποίηκεν Mr.: οὐδέποτε πεπ. N, πεπ. οὐδεπώποτε v. Οὐδὲν οὐδεπώπ ci. Bk., οὐδὲν πώποτε Wm. Cb.; v. Mr. — πόλιν NA Mr. coll. Dem. in Theocr. 30: πολιτείαν. — προσδεχομένοις N Mr.: δεχομένοις. Cf. 1, 11. 18. 45. 55 (Thalh.). — γνώριμον καὶ φανερὰν ci. R.: γνώριμος καὶ φανερὸς. — ἐν ὑμῖν add. N Mr. — θαυμάζουσι ZM Bk. Turr.: θαυμάσουσι. — πότερα N Mr.: πότερον. — τὸν τοιοῦτον N.

16. ὑμῶν N Mr.: ἡμῶν. — ποιήσετε N. — ἐκκλησίαν h. l. cum Dobr. add. Mr. coll. 1, 42. 47; ante ἐκ. addi mal. S. — δημοσίᾳ] κατὰ τῶν δημοσίαν pr. A (corr.[1]). — κατὰ τῶν πον. ἀρ. ποιούμ. N Mr.: ἀρ. ποιούμ. κ. τ. πον. — μὴ ταὐτὰ scr. coll. Dem. 18, 282 (Din. 1, 17. 47): μετὰ ταῦτα.

17. ἐν τοῖς βωμοῖς M; ἐν βωμοῖς v. ante Bk. —

*ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων
δεκαπλασίαν ἐπιθέντες τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτεισιν,
ἡγούμενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δήμῳ
ῥηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐχ ὑπὲρ τῶν
τοῦ δήμου βελτίστων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δοῦσι συμ-
φερόντων δημηγορεῖν· Ἀριστογείτονα τοίνυν ἡ
βουλὴ ἀποπέφαγκε· πρὸς δὲ τούτοις ἀνακρίνοντες
τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἐστι τὸν
ἴδιον τρόπον, εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας
ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱερὰ πατρῷ' ἔστιν,
εἰ τὰ τέλη τελεῖ· ὧν οὐδὲν ἂν ἔχοι δεῖξαι συμβεβη-* 18
*κὸς Ἀριστογείτων αὐτῷ. ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ γονέας
εὖ ποιεῖν, κακῶς οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πεποίηκεν·
ὅτε δ' ὑμεῖς ἐστρατεύεσθε πάντες, οὗτος ἦν ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ· τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ πατρὸς
μνῆμά τι ἔχειν ὦ Ἀθηναῖοι δεῖξαι, ὥστ' οὐδ' ἐν
Ἐρετρίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐκεῖ τὰ
νομιζόμεν' ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων
εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὗτος οὐδὲ τῶν δημοσίων
καὶ ὧν ὦφλεν τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτεικεν. ἁπλῶς* 19

ἐπιθέντες Fuhr Animadv. in or. Att. 48: *ἐπιτιθέντες*. — *τι-
μήματος*] *λήμματος* Bk. Turr. coll. 1, 60. Sed h. l. *τίμημα*
aestimatio litis ab accusatore facta esse videtur; cf. § 12.
Dem. Tim. 114 *διπλάσιον ἀποδιδόναι τὸ τιμηθέν* (Hyp. 1,
col. 22, 18?). Aliter sane Dem. l. c. 82 sq. — *ἔκτισιν* omnes.
— *ἀνακρίνοντες* scripsi coll. *ποιούμενοι* § 16: *ἀνακρίναντες*.
— *ἐστι* cum R. Turr.: *ἔσται*. — *εἰ ἱερὰ*] *εἰ τὰ ἱερὰ* pr. A
(corr. ras.). Pro *ἱερὰ* cum Vales. et Meier. *ἠρία* scr. Turr.
coll. § 18; vulg. def. Mr.; lex. rhet. Cantabr. v. *θεσμοθε-
τῶν ἀνάκρισις* conf. Th.

18. *δεῖξαι* post *ἔχοι* hab. N Mr., post *αὐτῷ* v. — *τοῦ
γονέας* N Bk.: *τοὺς γονέας*. — *οὐδὲ τῶν* N Turr.: *οὐδ' ἐκ
τῶν*. — *ἐκτέτικεν* omnes.

δ' εἰπεῖν, ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπασι πράττων δια-
τετέλεκε, καὶ τοῦτον μόνον ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ
τοῖς ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν· οὐ γὰρ
παρ' ἐκείνης ὑμεῖς πυθόμενοι τοῦτον ἴστε πονηρὸν
καὶ ἄδικον ὄντα, ἀλλ' ἕκαστος ὑμῶν ἀκριβῶς οἶδε
τὴν τούτου πονηρίαν. ὥστε τὸ πολλάκις λεγόμενον
ἀληθὲς εἰπεῖν ἐστιν, ὅτι περὶ μὲν τούτου τὴν ψῆφον
ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ δ' ὑμῶν οἱ περιεστηκότες
καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

20 Διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν ὦ Ἀθηναῖοι,
μήθ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μήτε
πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν κατα-
ψηφισαμένους πάντας παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τοῦτο
τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ μὴ προέσθαι καὶ
μὴ προδοῦναι τὴν ὁσίαν καὶ τὴν εὔορκον ψῆφον,
ἀναμνησθέντας ὅτι τούτου κατέγνωκεν ἡ βουλὴ δῶρα
λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τούτου κατέγνωκεν ὁ πατὴρ
καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτόν, [καὶ] ἵνα τὸ
πραότατον εἴπω τῶν ὀνομάτων, τούτου καταχειροτο-
21 νήσας ὁ δῆμος παραδέδωκεν ὑμῖν τιμωρήσασθαι, οὗ-
τος πολλὰ κακὰ διαπεπραγμένος ἐπὶ τοιούτοις εἴλη-
πται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς αἰσχρόν ἐστιν
ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον ἐᾶσαι τοῦτον. τίνα

19. ὑμεῖς] ὑμῖν pr. A corr.[1] — οἱ ἄλλοι] οἱ supra v. A[1].

20. παραδόναι pr. A (corr.[1]); παραδοῦναι (τοῦτον) cum Schm. Mr. — ἐπὶ τοῦτο N A[1] B Turr.: ἐπὶ τούτῳ pr. A Z Bk., ἐπὶ τοῦτον v. — καὶ μὴ προδοῦναι del. mal. Mr.; def. Finke coll. 3, 12. Puto μηδὲ προδ. — ὁσίαν Bk. in Add. Dobr. Turr.: θείαν (ἀλήθειαν ci. Emp.). — ἀναμνησθέντ . ς pr. A corr.[1] — καὶ ante ἵνα del. Emp. — πραότατον cum R. Turr.: πραότερον. — παραδέδωκεν N Mr.: παρέδωκεν.

21. νῦν om. pr. A (add. 1). — ἐστι N. —

γὰρ τρόπον ὦ Ἀθηναῖοι περὶ τῶν ἄλλων ἀποφά-
σεων οἴσετε τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας προφάσεις
τῶν ἤδη κεκριμένων ἔσεσθε κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ
τί τὸ μὲν ἀποφαίνειν τὴν βουλὴν τοὺς εἰληφότας
τὰ χρήματα φανεῖσθε σπουδάζοντες, τὸ δὲ τιμω-
ρεῖσθαι τοὺς ἀποπεφασμένους ἐῶντες; μὴ γὰρ 22
ἰδίους τοὺς ἀγῶνας τούτους ὑπολάβητ' εἶναι καὶ
τῶν νῦν ἀποπεφασμένων μόνων, ἀλλὰ κοινοὺς καὶ
ἁπάντων. δωροδοκία γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη
παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου
ποιήσει τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν καθ' |
ὑμῶν θαρροῦντας ὡς οὐ δώσοντας δίκην, ἢ φοβεῖ- 108
σθαι τὸ λαμβάνειν ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν
ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων. οὐκ ἴσθ' ὅτι 23
καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ παρ' ὑμῶν τοὺς ὁρμῶντας ἐπὶ
τὰ καθ' ὑμῶν ἥκοντα χρήματα [νῦν] ἀνείργει καὶ
ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήμματος ἀποστρέφειν, καὶ
τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, τὸ ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ
τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς κεκομι-
κότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν πεποίηκε;

κεκριμμένων pr. A (corr. ras.); κεκριμέ . ων pr. N (corr.[1]). — ἔσεσθαι pr. N (corr.[2]). — φανεῖσθε Dobr.: φαίνεσθε (φαίνεσθ. pr. N corr.[1]).

22. τοὺς ante ἀγ. add. N Mr. — ὑπολάβοιτε ABZM. — καὶ scr.: κατὰ. — ἀποπεφ. μόνων N Mr. (ci. R.): μόνων ἀποπεφ. A etc., del. μόνων Wd. Cf. III, 21. — καὶ ἁπάντων scr.: καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων A pr., καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρ. A[1]N, κατὰ τ. ἄ. ἀ. v. ante Turr. (ἀνθρ. del. Hi.). Cf. 1, 74. — ἐκ τοῦ λοιποῦ N et pr. A corr.[2] Turr.: ἐπὶ τ. λ. — γενησομένοις pr. A corr.[1]

23. οὐ . . . (γὰρ?) ἴσθ' pr. A corr.[1] — καθ' ὑμῶν N Mr.: καθ' ἡμῶν. — νῦν secl. Bk. Mr. — προστάττον R.: πρός τ' αὐτόν.

24 *καλῶς γὰρ ὦ Ἀθηναῖοι καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ
τούτων ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀνή-
νεγκαν, ὅτε φασὶν Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν
Ζελείτην κομίσαι τὸ χρυσίον (τὸ) ἐκ Μήδων ἐπὶ
διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. πρὶν γὰρ λαβεῖν τινας καὶ
δοῦναι τοῦ τρόπου πεῖραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος
τὸ χρυσίον καταγνόντες ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἁπάσης
τῆς χώρας. καὶ ταῦθ', ὥσπερ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρό-
πολιν εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες ἀνέθεσαν, παρά-
δειγμ' ὑμῖν τοῖς ἐπιγιγνομένοις καθιστάντες, καὶ
νομίζοντες τὸν ὁπωσοῦν χρήματα λαμβάνοντα οὐχ
ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν διδόντων βουλεύε-*
25 *σθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν τὴν αἰτίαν δι'
ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γράψαν-
τες διαρρήδην Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελεί-
την πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων,
αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας, ὅτι τὸν ἐκ
Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ
τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν
αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πῶς χρὴ ῥᾳθύμως
ἔχειν ὁρῶντας ἐν αὐτῇ τῇ πόλει δωροδοκίαν γιγνο-
μένην; καί μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην.*

ΣΤΗΛΗ.

24. Cf. Dem. Phil. 3, 42. 19, 271; Aesch. 3, 258 ceterosque locos ap. Mr. — *ἀρίθμιον* NAB. — *ζελίτην* pr. A corr.[2] — (*τὸ*) *ἐκ Μήδων* ci. Schm.; cf. Dem. Aesch. ll. c. et § 25. — *ταῦθ'*] *τ* … A pr. corr.[1] — *ἐπιγενομένης* pr. A, *ἐπιγινομένοις* corr.[1]

25. *ἀρίθμιον* N A. — *ζελίτην* pr. A (corr.[2]). — *εἰ τὸν*] *εἰ . τὸν* erasa litt. N. — *αὐτῇ τῇ* Dobr. (cf. 1, 93; Dem. 19, 271): *ταύτῃ τῇ*.

Καίτοι ὦ Ἀθηναῖοι τί ἂν οἴεσθ' ἐκείνους τοὺς 26 *ἄνδρας ποιῆσαι λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυτῶν δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἳ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωπον οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς τὸν βάρβαρον.*

ΛΕΙΠΕΙ.

3.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Τί χρὴ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιούτων ἀνθρώπων, ἢ πῶς χρήσεσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ, ὃς οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ τρὶς ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἠκούετε, καὶ ἐψευσμένος ἁπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον καὶ τῶν περιεστηκότων, φάσκων κωλύσειν Ἅρπαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεῦσαι, στρατηγὸς

26. *ποιῆσαι* post *ἄνδρας* N Mr.: v. post *οἴεσθε* positum. Videtur delendum; cf. Dem. 20, 34 ibique West. — *τοῖς τῆς* NA Bk.: *τῆς* BZM, *τοῖς* v. — *ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πάσης* v.; del. *ἐκ Π. π.* cum Bk. Wm. Turr. (*ἐξ Ἑλλάδος πάσης* mal. Schm.). — Compluria deesse monuer. Turr. Mr. Subscr. *κατὰ ἀριστογείτονος* N.

Or. III. Initium orat. ita exhibet Dionys. Din. c. 11: *Τί χρὴ λέγειν τὸ πρὸς τῶν.* — *τῶν* in ras. A[1]. — *τοιούτων ἀνθρώπων* N Mr.: *τοιούτου ἀνθρώπου.* Cf. 19. — *ἢ πῶς* Bk.: *ὅπως.* Cf. 1, 102. — *ἐληλεγμένος* N. — *ἐξ Ἀρείου*] *Ἀρείου* N. — *ἐν τῷ δήμῳ ἠκ.* (hiat)] *ἐνταῦθ' ἡμῶν ἀκούετε?* — *ἐναντίον καὶ* a corr.[1] A. — *καταπλεῦσαι* Bk.: *καταπλεύσειν.* —

ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουνιχίαν καὶ τὰ νεώρια κεχει-
2 ροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ πάντων
ὑμῶν καὶ τῆς χώρας καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ
ἐπιωρκηκὼς ὃν ὤμοσεν ὅρκον μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ
τῆς τραπέζης, καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα καὶ
θανάτου τιμησάμενος ἐὰν εἰλήφῃ τι τῶν χρημάτων
3 ὧν Ἅρπαλος εἰς τὴν χώραν ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμη-
σεν εἰς τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξεληλεγμένον ἑαυτὸν
ἅπασι τούτοις ἔνοχον γεγενημένον ἐλθεῖν καὶ δεῖξαι
ἑαυτόν, οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων ὦ Ἀθηναῖοι — τί
γὰρ τούτῳ δικαιοσύνης μέτεστιν; — ἀλλὰ τῇ τόλμῃ
καὶ τῇ ἀναιδείᾳ, ᾗ χρώμενος πρότερον μὲν ἠξίωσε
καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων
τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δ' ἀπολογησόμενος ἥκειν ὡς
οὐδὲν τούτων διαπέπρακται· τοσοῦτον τῆς ὑμετέρας
4 ῥᾳθυμίας καταπεφρόνηκε. καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πό-
λεως νόμος, ἐάν τις (ἑνὸς) ἐναντίον τῶν πολιτῶν
109 ὁμολογήσας τι | παραβῇ, τοῦτον ἔνοχον εἶναι κε-
λεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας Ἀθηναίους ἐξηπατη-
κώς, καὶ προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν οὐκ ἄξιος
ὢν ἔλαβε, καὶ τὸ καθ' αὐτὸν μέρος ἅπαντ' ἀνατε-

Μουνυχίαν et hic et 10 omnes. — κεχειροτηνημένος pr. A corr.[1]

2. ἐπιορκηκὼς A pr. corr.[2] — τιμησάμενος N A Bk.: τιμωρησάμενος M Ald. — εἰλήφῃ cum Bk. Turr.: εἴληφε (ἑαυτῷ εἰ εἴληφε ci. Mr., εἰληφώς τι ληφθῇ coll. 1, 40 Dobr.; cf. etiam 1, 1 et 104).

3. εἰς τοὺς εἰδότας in ras. A[1]. — ὦ Ἀθηναῖοι add. N Mr. — καὶ τῇ] τῇ N et pr. A corr.[2] — ἥκειν scr.: ἥκει (hiat.).

4. (ἑνὸς) addidi post Bakium, qui inser. post ἐναντ.; ἑνί τινι pro ἐναντίον Lipsius (Meier-Sch.[2] 425). — ὑμῶν] ὑμῖν pr. A corr.[1] — ἀνατετραφὼς omnes; cf. ad 1, 30. —

τροφὼς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὗτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν
ἥκειν φήσει τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γε-
γενημένης; ἐγὼ δ' ὦ ἄνδρες, εἰ δεῖ τἀληθῆ λέγειν 5
— δεῖ δέ —, οὐ τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρί-
νεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσιν ἢ ψευδεῖς αἱ κατὰ
Φιλοκλέους γεγενημέναι, ἀλλὰ περὶ μόνης τῆς τιμω-
ρίας ὑμᾶς δεῖν τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης
δικάσαι νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλι-
καῦτ' ἠδικηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας,
ὥσπερ οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὑτοῦ,
δημεῦσαι τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων
συνειλεγμένην.

Οἴεσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρη- 6
μάτων πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ νῦν πρῶτον καθ'
ὑμῶν δῶρ' εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πάλαι
τοιοῦτος ὢν ἐλάνθανεν ὑμᾶς, καὶ ηὐτυχήκαθ' ὅτι
οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν
αὐτοῦ· οὐ γάρ ἐστι χαλεπώτερον ἀνθρώπου τὴν αὑ-
τοῦ πονηρίαν ἀγνοουμένην ἔχοντος. οὐκ ἀποκτενεῖτ' 7

εἰς αὐτὸν Turr.: εἲς αὐτὸν.

5. ὦ ἄνδρες] ὦ Ἀθηναῖοι N Mr. (hiat.). — οὐ τὰς ci. Mr.: οὐδὲ τὰς. — πότερον] πρότερον pr. A corr.[1] — μόνης auct. R. Turr.: μὲν, quod revoc. Mr. — δεῖν N A[1] Turr.: δεῖ. — τοῖς ἐν A pr. corr.[2]; item γεγραμμένοις. — τὴν πόλιν om. pr. A (add. 1). — δημεῦσαι cum R. Bk.: ἢ δημεῦσαι. — τοιούτων] τούτων pr. A corr.[1]

6. ηὐτυχήκαθ' ὅτι Vogel Th. (εὐτ.): ηὐτύχει (εὐτύχει N) καθότι v., εὐτυχεῖτε ὅτι schol. Ar. Eq. 1299 et Suid. s. v. πυνθάνεσθαι, qui Dinarchi nomine afferunt vv. εὐτ. — αἰσχροκ.; ηὐτυχεῖτε καθότι cum R. Bk., εὐτυχεῖτε καθότι Mr. — μείζονι καιρῷ (hiat.) Suid. schol.; iidem τὴν αὐτοῦ αἰσχρ. — τὴν αὑτοῦ corr.[2] N et cum Steph. Turr.: τὴν αὐτὴν (αὐτὴν del. Mr., τοιαύτην Schm. Th.).

ὦ Ἀθηναῖοι πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς τοσαύτην
αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἐμβε-
βληκότα, τὸν ἀρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαδεδομένου
χρυσίου καὶ εἰς αἰτίαν καθιστάντα πᾶσαν τὴν πόλιν;
ἀλλ' ὑπομενεῖτ' ἀκούειν τοῦ τοσαῦτα διαπεπραγμέ-
νου καθ' ὑμῶν, ὡς τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
ψευδεῖς πεποίηται τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν
δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδωροδόκητός ἐστιν, ἡ δ' ἐξ
Ἀρείου πάγου βουλὴ ταῦτα πάντα προεῖται χάριτος
8 ἢ λημμάτων ἕνεκα; ἆρ' ἴσθ' ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων
ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μεθ' ἡσυχίας
καὶ τἀληθὲς ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδι-
κηκόσι τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ
πάντων ὡμολογημέναις προδοσίαις πρώτην τετάχθαι
τὴν ὀργὴν καὶ τὴν μετ' αὐτῆς γιγνομένην τιμωρίαν;
9 τί γὰρ τοῦτον οὐκ ἂν οἴεσθ' ἀποδόσθαι τῶν ἐν τῇ
πόλει σπουδαιοτάτων, ὅταν ὑμεῖς ὡς πιστὸν αὐτὸν
καὶ δίκαιον φύλακα καταστήσητε; ποίας οὐκ ἂν προ-
δοῦναι τριήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις; ἢ τίνος ἂν
φροντίσαι φυλακῆς, λήσειν ἐλπίσαντα καὶ λήψεσθαι
διπλάσιον οὗ νῦν εἴληφε χρυσίου; οὐδὲν ὅ τι οὐκ
10 ἂν ὁ τοιοῦτος ὦ ἄνδρες ποιήσειεν. ὅστις γὰρ ἀρ-

7. *το ... την* pr. N corr.[1] — *ἀδικίαν*] *ἀτυχίαν* ci. Schm.; *ἀδοξίαν* ci. Mr. — *τῶν πολιτῶν* add. N Mr. — *καθιστάντα* Steph. R.: *καθίσαντα*. — *ὑ .. νεῖτε* pr. N corr.[2] — *ὡς τὸ* Mr. coll. 1, 60: *ὡς ὅτι τὸ* v., *ὅτι τὸ* Turr., *ὡς ἄρα τὸ* Th. — *λημμάτων* N: *λήμματος*.

8. *πρώτην* c. R. Turr.: *πρῶτον*. — *μετ' αὐτῆς* auct. Bk. Turr.: *μετ' αὐτὴν*.

9. *καταστήσετε* N[1] (*καταστή . . . τε* pr.) A pr. (corr.[1]). — *λήψεσθε* N pr. corr.[2] A pr. corr.[2] — *.. ιπλάσιον* pr. A corr.[1] (*οὗ* fuerit sec. Th.). — *χρυσίον* Hertl.

*γύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς
πίστεως ἡγεῖται, καὶ μήθ' ὅρκου μήτ' αἰσχύνης μήτε
(τοῦ) δικαίου πλείω λόγον ἢ τοῦ λαμβάνειν ποιεῖται,
οὗτος ἀποδώσεται τὸ καθ' ἑαυτὸν τὴν Μουνιχίαν,
ἂν ἔχῃ τὸν ὠνησόμενον, οὗτος ἐξαγγελεῖ τοῖς πολε-
μίοις σύνθημα φήνας καθ' ὑμῶν, οὗτος προδώσει
τὴν πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.*

Μὴ οὖν ὦ Ἀθηναῖοι τὴν τίμησιν ὑπὲρ τῶν 11
*γεγενημένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων
ἡγεῖσθε μέλλειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων
ὧν ἂν ἔπραξεν οὗτος κύριος γενόμενος. καὶ τοῖς μὲν
θεοῖς ἔχετε χάριν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον
ὑπὸ τούτου δεινόν, ἐγνωκότες τοῦτον οἷός ἐστιν,
ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ κρινομένου πονη-
ρίας κολάσατ' αὐτόν· ὃς ὦ Ἀθηναῖοι τρὶς μὲν ἢ* 12
*τετράκις ἱππαρχηκὼς ἀνδρῶν καλῶν κἀγαθῶν, πλεο-
νάκις δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτο-
νημένος οὐκ ἄξιος ὤν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος
διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν, ἀπέδοτο καὶ προέδωκε
τὸ τῆς ὑμετέρας ἡγεμονίας ἀξίωμα, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ
κατέστησεν ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, καὶ μισθωτὸν καὶ*

10. *ἡγεῖται* Turr.: *αἱρεῖται* (Mr. *ποιεῖται*, quod deinde ut glossema inducit). — *ἀποδόσεται* pr. A corr.[2] — *ἐξαγγέλλει* pr. N (corr.[1] potius quam 2) pr. A corr.[2] — *φήνας καθ' ὑμῶν* N: *κ. ὑ. φ.* — *τὴν* om. N. — *πεζὴν* N Mr. et mal. Bk. Dobr.: *πεζικὴν*.

11. *ἂν ἔπραξεν* A[2] Bk.: *ἔπραξεν* N, pr. A, *ἔπραξεν ἂν* v. — puto *μὴ παθεῖν ἄν*. — *κολάσετε* pr. A (?) BZM.

12. *μὲν* post *τρὶς* add. N Mr. — *δ'* ante *ἢ* om. pr. A, add. 1; *δ' ἢ* in ras. spatio largo N. — *ζητούμενος* pr. A corr.[1] — *ὑμετέρας ἡγ.* scr.: *ἡμετέρας ἡγ.* N (eras. IV litt. ante *ἡγ.*) Mr., *ἡγ. ἡμῶν* v. (*ἡγ. ὑμῶν* mal. S.).

13 *προδότην ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν. ἔπειθ' ὑποστεί-*
λασθαί τι δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμᾶς καὶ αἰσχυν-
θῆναι, τοὺς ἠδικημένους, ὃς οὐκ ᾐσχύνθη τοιαῦτα
πράττων καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οἱ τοιοῦτοι
τῶν ἀνθρώπων ἐλεοῖντ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν ὦ
Ἀθηναῖοι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες
110 *ἂν ὑπὸ Φιλοκλέους, εἴ τιν' οὗτος | παρέλαβε καιρόν·*
ἐν οἷς καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ καὶ τὰ νεώρια,
ἃ οἱ πρόγονοι χρημάτων πολλῶν ὑμῖν κατασκευά-
14 *σαντες κατέλιπον. ὧν ἀναμιμνησκομένους ὑμᾶς ὦ*
Ἀθηναῖοι δεῖ μὴ παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς
βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολούθως ταῖς
πρότερον κεκριμέναις .....· αἰσχρὸν γὰρ ἀπειπεῖν
τιμωρουμένους ἐστὶ τοὺς προδότας τῆς πόλεως γε-
γενημένους, καὶ ὑπολείπεσθαί τινας τῶν ἀδίκων καὶ
πονηρῶν ἀνθρώπων, ὅθ' οἱ θεοὶ φανεροὺς ὑμῖν
ποιήσαντες παρέδοσαν τιμωρήσασθαι, ἑορακότες τὸν
δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημένον καὶ
προκεχειρικότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸ τὴν τιμω-
ρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.
15 *Ἀλλ' ἔγωγε νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα αἰσχύνομαι,*

13. *ὑμᾶς* cum R. Dobr. Turr.: *ὑμῖν* (contra *ὑμῖν τοῖς ἠδικημένοις* Emp.). — *αἰσχύνθη* pr. A corr.[2] — *χρημάτων πολλῶν* post *οἱ πρόγονοι* transposui; legebantur post *καιρόν*. (Lac. post *χρ. π.* stat. Bakius.) — *κατασκευάσ. ὑμῖν* N Mr. — *ἀπέλιπον* pr. A corr.[1], *κατέλ . πον* pr. N corr.[1]

14. post *κεκριμέναις* deesse videtur *καὶ ταύτην κρίνειν*. — post *ποιήσαντες* Mr. addi mal. *αὐτούς*. — *ἑωρακότας* Steph. R. Scr. *ἑορακ*. — *προκεχειρικότα* B et corr. ras. A Bk.: *προκεχειρηκότα* N et pr. A, *προκεχωρηκότα* v. Itaque in plebiscito Phil. primo loco nominatus erat. — *ἐπὶ τὸ* N Mr. (ci. St.): *ἐπὶ τῷ*.

*εἰ προτραπέντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ'
ἡμῶν ἐπὶ τὴν τοῦ νῦν εἰσεληλυθότος τὴν κρίσιν τι-
μωρίαν ἐλθεῖν. οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου
γεγενημένων ἀδικημάτων; καὶ ὁ μὲν δῆμος ἅπας
οὔτ' ἀσφαλὲς οὔτε δίκαιον νομίζων εἶναι παρακατα-
θέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν
ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας· ὑμεῖς δ' οἱ τῆς δη-* 16
*μοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες, οὓς ἡ τύχη καὶ
ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας . . . . . ἐπέ-
τρεψεν, φείσεσθε τοῦ τοιαῦτα διαπεπραγμένου, καὶ
τὸ πέρας ἔχοντας ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων,
ἀτιμώρητον ἀφήσετε τὸν δωροδόκον καὶ πάντων τῶν
γεγενημένων κακῶν αἴτιον, ὃς, ὅπερ καὶ μικρῷ πρό-
τερον εἶπον, μόνος τῶν πονηρῶν πάντων τρὶς, οὐχ
ἅπαξ, ἀποπέφανται, κἂν τρὶς ἤδη δικαίως ἐζημιω-
μένος θανάτῳ κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ψήφισμα. τί οὖν* 17
ἀναμενεῖτ' ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖ' ἀδικήματα ζητεῖθ'

15. *δεῖν* N pr. A (corr. ras.); *ὑμᾶς* et *καὶ* pr. omissa add. A[1]. — *ὑφ' ὑμῶν* N A pr. (corr.[1]). — *ἐπὶ τὴν*] *ἐπὶ τοῦ* pr. A corr.[1] — *εἰσεληλυθότος τὴν κρίσιν* scripsi (cf. Dem. 18, 103; 21, 6): *εἰσελ.* [*τὴν κρ.*] aliquando ci. Mr., *ἐληλ. ἐς τ. κρ.* ci. S.; *ἐκλελοιπότος τὴν κρ.* N A Bk.; *ἐκλελοιπότος κρ.* v. — *οὐκ* et *ἀδικημάτων*; ci. Bait.: *καὶ οὐκ* et *ἀδικημάτων*. — *οὐκ αὐτόπται*] *οὐ κατόπται* N. — *δίκαιόν ἐστι νομίζων* pr. A (corr. ras.), pr. N (it.). — *ἐστι* add. post *δίκαιον* N pr. A pr. (corr. ras. in utroque). — post *παρακατ.* R. addi mal. *αὐτῷ*.

16. *καὶ ὁ δῆμος ὑπὲρ κλήρου* A pr. corr.[1]; *τοῦ* add. A[2], om. etiam N. — *ἐπέτρεψεν*] *ἐπέστησεν* ci. R.; contra S. *οἷς* pro *οὓς* (cum R.) et *δικάσαι* pro *δικάσοντας* mal.; *οἷς* — [*δικάσ.*] Wm. Th. — *φείσασθε* pr. A (corr.[1]). — *τοιαῦτα* N A Bk.: *τὰ τοιαῦτα*. — *ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει* N Mr.: *τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων*. — *κἂν* S.: *καὶ*; lac. post *δικ.* cum R. Th.

ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκοῦσαι; οὐχ ὑμεῖς ἐστε καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, οἱ Τιμοθέῳ Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους νικήσαντι καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντι καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτείδαιαν καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι, οὐδὲ τῆς τότ' ἐνεστώσης κρίσεως καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες φέρετε τὴν ψῆφον, ἀντικαταλλαξάμενοι τὰς τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, ὅτι χρήματ' αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων;

18 τὸν δὲ μιαρὸν ἄνθρωπον καὶ προδότην, ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσ' ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασ' ἀποπέφαγκε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν καὶ παίδων ἀρρένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος ὧν (ἂν) ἄνθρωπος μέτριος δεηθείη, οὐκ ἀπέσχετο χρημάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, οὐδ' ἀπεκρύψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνεῖλε πᾶσαν τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, καὶ οἷς πρότερον ἔφη

17. *οὐχ ὑμεῖς κτέ.*] cf. 1, 14. — *νικήσ. Λακ.* or. 1. — *τοῦ* ante *τοὺς* om. N et pr. A corr.[2] — *ἐλευθερώσαντι* N et pr. A corr.[2] — *λαβόντι* N et pr. A corr.[2] Turr.: *λαβόντος* (sicut 1, 14 libri omnes). — *Ποτίδαιαν* omnes. — *οὐδένα τούτων* Dind. in Steph. Thes. v. *ὑπόλογος* (*οὐκ* or. I). — *καὶ τῶν*] *οὐδὲ τῶν* or. I. — *ὅρκον* pr. A corr.[1] — *φέρετε* NAB Bk.: *ἐφέρετε* (sicut exstat or. I). — *εὐεργεσίας*] *ἐργασίας* N.

18. *ἀνθρώπων* (*ἀνων*) pr. A corr.[2] — vv. *ὃν οὐχ — καθ' ὑμῶν* item leguntur I, 15. — *πάγου* om. pr. A, add. 1. — *πολλὴν*] *πολὺν* pr. A corr.[2] — *αὐτῷ* Bk. Turr. — *ὧν* (*ἂν*) auct. Bk. et Dobr. Turr. — *καὶ οἷς*] *οἷς* om. pr. A (add. 1).

διαφέρεσθαι, πρὸς τούτους ἔταξεν αὐτόν, καὶ ἐξήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσποίητον καλοκαγαθίαν ὅτι ψευδὴς ἦν.

Ἃ χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς πάντας ὦ Ἀθηναῖοι, 19
καὶ τῶν παρόντων καιρῶν ἀναμνησθέντας, οἳ πί-
στεως οὐ δωροδοκίας δέονται, μισεῖν τοὺς πονηρούς,
ἀνελεῖν ἐκ τῆς πόλεως τὰ τοιαῦτα θηρία, καὶ δεῖξαι
πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι οὐ συνδιέφθαρται τὸ τοῦ
δήμου πλῆθος τῶν ῥητόρων καὶ τῶν στρατηγῶν
τισιν, οὐδὲ δουλεύει ταῖς δόξαις, εἰδότας ὅτι μετὰ μὲν
δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας ῥαδίως
ἀμυνούμεθα, θεῶν ἵλεων ὄντων, ἐάν τινες ἡμῖν ἀδί-
κως ἐπιτίθωνται, μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδοσίας
καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις κακῶν, ἃ τοῖς τοιούτοις ἀν-
θρώποις πρόσεστιν, οὐδεμί' ἂν πόλις σωθείη. μηδε- 20
μίαν οὖν δέησιν ὦ Ἀθηναῖοι μηδ' ἔλεον ....
εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες αὐτούς, μηδὲ τὴν ἐξ αὐτῶν
τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδεδειγμένην ὑμῖν
κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν ...... ἄκυρον ποιή-

— πρὸς τούτων Bakius. — αὐτοῦ τὴν] αὐτοῦ del. Turr. Cf. Krüger Gr. Gr. § 47, 9, 18. — post ψευδὴς ἦν apodosin excidisse statuunt Schm. Turr. Mr.

19. πάντας add. N Mr. Cf. 7; II, 20. — ἀναμνησθέντες pr. A corr.[1] — οἳ] ὅτι Dobr. — πόλεως N Mr.: πολιτείας. Cf. 2, 15 v. l. — δουλεύειν Ald., corr. R. et cum codd. Bk. Cf. Gebauer Lys 479. — εἰδότες NABZ Bk. — ἀλλήλους] ἄλλους pr. A corr.[1] — ἀμυνόμεθα pr. A corr.[1] — ἡμῖν] ὑμῶν N et pr. A corr.[2] — οὐδεμί' ἂν auct. Bk. et Dobr. Turr.: οὐδεμία.

20. Locum pessime habitum S. ita correxit, ut εἰς ὑμᾶς λαμβ. αὐτούς post ἀδικίαν transponeret. Finke sic: — μηδ' ἔλ. δεξάμενοι, μηδ εἰς ὑμᾶς ἀναλαβόντες αὐτοὺς τὴν τῶν κρ. ἀδικίαν, μηδὲ τὴν ἐξ Ἀ. πάγου βουλὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔ. τῆς ἀλ. ἀποδεδειγμένης ὑμῖν ἄκ. π.; Th. λαμβάνοντες secl,

σαντες, βοηθήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις·
111 ταῦτα | γὰρ ἀμφότερα διαδικάζεται νῦν πρὸς τὴν
21 τούτων πονηρίαν. ὑπὲρ πάσης ὦ Ἀθηναῖοι τῆς
χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ψῆφον, καὶ τῶν ἐν
ταύτῃ κατεσκευασμένων ἱερῶν καὶ τῶν ἀρχαίων νο-
μίμων καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν προγόνων
ὑμῖν πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ Φιλοκλέους μόνον· οὗτος
μὲν γὰρ αὑτοῦ πάλαι θάνατον κατέγνωκε. ταῦθ'
ὑμᾶς ἱκετεύων ἐγὼ δικαιοτέραν πολὺ δέησιν δέομαι
τούτων τῶν τοιαῦτα πεπραχότων, μὴ ἐγκαταλιπεῖν
ὑπὲρ ὧν οἱ πρόγονοι πολλοὺς ὑπέμειναν κινδύνους,
μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν ἀγαγεῖν τὸ τῆς πόλεως
ἀξίωμα, μηδὲ (ἀντι)καταλλάξασθαι τὴν πρὸς τού-
τους χάριν τῶν νόμων καὶ τῶν τοῦ δήμου (ψηφι-
22 σμάτων) καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων. ἀκριβῶς
γὰρ ἴστ' ὦ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς, ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ
πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπαινεῖσθε ταῖς γεγενημέναις ζητή-
σεσιν ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων, οἱ δ' ἐξελη-
λεγμένοι κατὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος δῶρ' εἰληφότες
πονηροὶ καὶ ἄδικοι καὶ μισόδημοι νομίζονται εἶναι,
φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράττειν ὑπὲρ τῶν τῆς
πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι γεγενημένοι.

post αὐτοὺς excidisse putans προέμενοι. — πατρίδι] πατρὶ pr. A corr.[1] — διαδικάζετε pr. N corr.[2] — τούτων pr. A: τούτου A[1] N v.

21. κατασκευασμένων N et pr. A corr.[2] — ὑπὸ] ὑπὲρ pr. A corr.[1] — ὑμῖν cum R. Turr.: ὑμῶν. — μὲν γὰρ] μὲν add. N Mr. — τοιαῦτα scripsi coll. § 16; 1, 109: ταῦτα. — ἀντικαταλλ. Hi. coll. 1, 3. 15; 3, 17: καταλλάξασθαι. — ψηφισμάτων add. Mr. coll. 1, 84. 101.

22. ἐπαινεῖσθαι pr. N corr.[1] pr. A corr.[1] — (ἐπὶ) ταῖς ci. R., sed cf. Mr. — In fine quaedam deesse putant Turr. Subscr. N κατὰ φιλοκλέους.

[ΔΗΜΑΔΟΥ]

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ.

Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας ὦ ἄν- p. 178 Steph.
δρες Ἀθηναῖοι καὶ τῆς τιμωρίας ὑμεῖς παρὰ τῶν νόμων τὴν ἐξουσίαν εἰλήφατε· οὔτε δ' ἰατρὸς ἐμπείρως δύναται θεραπεῦσαι τοὺς κάμνοντας, ἂν μὴ τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος κατανοήσῃ, οὔτε δικαστὴς ὁσίαν θεῖναι τὴν ψῆφον, ἐὰν μὴ τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις σαφῶς ᾖ παρηκολουθηκώς. ἐμπεσὼν δ' 2
αὐτὸς εἰς μέσην τὴν τῶν ῥητόρων δυσμένειαν, ὥσπερ τῆς παρὰ θεῶν, οὕτω τῆς παρ' ὑμῶν δέομαι τυχεῖν βοηθείας. διαβάλλουσι γάρ μου τὸν βίον, οἰόμενοι τὸν λόγον ἄπιστον καταστήσειν. ἐγὼ δ' ἀποθανὼν μὲν ἢ ζῶν οὐδέν εἰμι· τί γὰρ Ἀθηναίοις, εἰ παρανάλωμα Δημάδης; δακρύσει δέ μου τὴν ἀπώλειαν οὐχ ὁ στρατιώτης — πῶς γάρ; ὃν αὔξει μὲν πόλε-

Codd. Bk. et ex eo derivati CEIMNT; accedunt nunc excerpta (e.) ab H. Hauptio edita.

Inscr.] *ἀπολογισμὸς πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας* Suid. s. v. *Δημάδης*, quo tamen loco Ruhnk., prob. S., verba *πρὸς Ὀλ.* alio transponenda esse ci. Fort. duae sunt orationes: *ἀπολογ. πρὸς Ὀλυμπιάδα*, et (*ὑπὲρ*) *τῆς ἑαυτ. δωδεκαετίας*. *Ὑπ. τ. δωδ.* index or. Demadearum Herm. III, 277.

1. *οὔτε ἰατρὸς* (sic) . . *παρηκολουθ.* e. 1. — *ἐὰν μὴ τὴν* e. — rectius *θέσθαι τὴν ψῆφον*; sed *θεῖναι* (*ἐπιθεῖναι?*) *τὴν τιμωρίαν* e. — *σαφῶς* add. e.

2. *μέσην τὴν* S.: *τὴν* E, *μέσην* v. — *ἢ παραν.* Steph. Turr. Cf. Dem. 9, 44. Malim autem *παραναλοῦμαι*. — *δακρύσει κτέ.*] *ἐμοῦ δὲ τὴν εἰρήνην συμβουλεύοντος δακρύσει τὴν* — — *πλέων* e. 2. — *στρατιώτης*] *στρατὸς* e. —

μος, εἰρήνη δ' οὐ τρέφει — ἀλλ' ὁ τὴν χώραν γεωργῶν καὶ ὁ τὴν θάλατταν πλέων καὶ πᾶς ὁ τὸν ἡσύχιον βίον ἠγαπηκώς, ᾧ τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς ὅρους τῆς χώρας περιβαλὼν οὐ λίθοις ἀλλὰ
3 τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ. δεινὸν δέ τι συμβαίνει πολλοῖς τῶν κρινόντων ὦ ἄνδρες δικασταί. ὥσπερ γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν ὅρασιν συγχέασα κωλύει τὰ ἐμποδὼν κείμενα θεωρεῖν, οὕτως ἄδικος παρεισδύνων λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας οὐκ ἐᾷ δι' ὀργὴν συνορᾶν τὴν ἀλήθειαν. διὸ καὶ δεῖ συνορᾶν ὑμᾶς εὐλαβῶς ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον ἢ τῶν ἐγκαλούντων· οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν ἐκ τῆς πρωτολογίας ὁποῖον αὐτοὶ βούλονται
179 τὸν δικαστήν, οἱ δ' ἀναγκάζονται πρὸς ὠργισμένους
4 κριτὰς τὴν διάνοιαν ἀντιτάσσεσθαι. ἐὰν μὲν οὖν φαίνωμαι τοῖς ἐγκαλουμένοις ἔνοχος, καταψηφίσασθε, μὴ φείσησθε· οὐ παραιτοῦμαι· ἐὰν δ' εὑρίσκωμαι τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος τῷ δικαίῳ, τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ πρόησθέ με τῇ τῶν κατηγόρων ὠμότητι. εἰ δὲ πάντως ἀποθανὼν συμβαλοῦμαί τι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ὡς οὗτοι λέγουσιν, ἑτοίμως ἔχω τελευτᾶν· κτήσασθαι γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ δημοσίαν εὔνοιαν καλόν, ἐὰν ἡ χρεία τῆς

ἡσύχιον] Dem. 10, 70. — ᾧ τὴν Ἀττικὴν κτἑ.] Demosthenem imitatur (18, 300).

3. ὦ ἄνδρες Bk. cum corr. X (v. Schoell.) rc. E: ωδε pr. X, ὧδε M, ὡ N, om. pr. E, ὧδε v. — ὥσπερ ἡ (sic) — — ἀντιτάσσεσθαι e. 3. — δικαστῶν] δικαίων e. — alterum συνορᾶν (etiam e.) corruptum.

4. ἐὰν δ'] ἂν δ' X. — ἑτοίμως — καλόν e. 4. — εὔ-νοιαν] εὐδαιμονίαν S. — ἐὰν ἡ XEIT Bk.: ἐὰν ᾖ. —

πατρίδος, ἀλλὰ μὴ ὁ τούτων λόγος τὸ ζῆν ἀφαιρῆται.
δότε δή μοι πρὸς θεῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δότε 5
διαλεχθῆναι ὡς προαιροῦμαι πρὸς ὑμᾶς περὶ τῶν
δικαίων. δοκῶ μὲν γὰρ δύναμιν εἶναί μοι καὶ τοῖς
ἄλλοις βοηθεῖν· ἐν δὲ τούτοις ἐμποδίζει μου τὸν
λόγον ὁ φόβος. ἄλλως δ' οὐ τὸν ἔλεγχον τοῦ πρά-
γματος δέδοικα, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀντιδίκων φθόνον,
ὃς οὐ κρίνει τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται τοῖς δο-
κοῦσί (τι δύνασθαι) λέγειν ἢ πράττειν. ἡ παρ' ὑμῖν 6
ἐλπὶς δὲ δικαία· οὐ μικρὰ γάρ ἐστι τῷ κινδυνεύοντι
ῥοπὴ πρὸς σωτηρίαν ἡ τῶν ἀκουόντων βούλησις
ταττομένη μετὰ τοῦ δικαίου. ἐὰν ταύτης κατατύχω,
πάσας ἀπολύσομαι τὰς διαβολάς· ἄνευ δὲ ταύτης
οὔθ' ὁ λόγος οὔθ' ὁ νόμος οὔθ' ἡ τῶν πραγμά-
των ἀλήθεια σῶσαι δύνανται τὸν ἀδίκως κρινόμενον·
οὐκ ἀγνοεῖτε δ' ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἤδη τῶν ἐγκα-
λούντων ἀπὸ μὲν τῆς κατηγορίας ἔδοξαν δίκαια
λέγειν, παρατεθείσης δὲ τῆς ἀπολογίας εὑρέθησαν

τὸ ζῆν S.: τὸ νῦν Bk. cum codd.; τι νῦν v. — ἀφαιρῆται Bk.: ἀφαιρήσεται XEIMNT, ἀφαιρήσηται C.

5. δέδοικα add. Bk. cum C (δέδια S.). — τὸν τῶν ἀντιδίκων φθόνον, ὃς S.: τὴν τῶν ἀντιδίκων διαβολὴν μόνον ἥτις C Bk.; τῇ τῶν ἀδίκων μόνον ὃς cett. — (εὖ) δοκοῦσι ci. Bk.; δοκοῦσί (τι) ci. S. — πολλοὶ δὲ τῶν ἐγκ. πολλάκις om. οὐκ ἀγν. δ' ὅτι et ἤδη e.

6. παρ' ὑμῶν Fuhr Anim. in or. Att. 49. — οὐ μικρά ἐστι — — δικαίου, ἄνευ δὲ ταύτης — — συκοφαντοῦντες e. 5. Codd. vv. οὐ μικρὰ γὰρ (hoc γὰρ addidi) — — δικαίου om., propter antecedens δικαία ut vid. — δὴ post ἐὰν add. C Bk. — κατατύχω C Bk. (ci. Hauptm.): κατατυχὼν. — ὁ νόμος scr.: οἱ νόμοι (hiat.). — ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια] ita loquitur Antiphon 5, 3. — δύνανται] δύναται e.; δύναιντ' ἂν C Bk.; cf. § 1.

*αὐτοὶ συκοφαντοῦντες· ὃ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τού-
τοις παρακολουθήσειν ὑμῶν ἀκούειν προαιρουμένων
μετ' εὐνοίας.*

7 *Ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἄλλης μου πολιτείας κατηγορεῖν
ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν,
ἔπειθ' οὕτως ἐπὶ τὴν λοιπὴν δικαιολογίαν ἀπελθεῖν,
ἵνα μὴ λάθωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. γεγονὼς
γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Δημέου πατρός, ὡς καὶ
ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι γινώσκουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρό-
νον οὕτως ἔζων ὡς ἠδυνάμην, οὔτε κοινῇ τὸν δῆμον
ἀδικῶν οὔτ' ἰδίᾳ λυπῶν οὐδένα τῶν ἐν τῇ πόλει,
πειρώμενος δ' ἀεὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις τὴν ἀσθένειαν
8 τοῦ βίου διορθοῦσθαι. ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον
μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν, κεχώρισται δ' αἰσχύνης, ὡς
ἂν οἶμαι τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ τρόπου κακίαν
ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. προσελθὼν
δὲ τοῖς κοινοῖς, οὐκ εἰς δίκας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς λογο-
γραφίας ἐργασίαν ἔθηκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς τὴν
ἀπὸ τοῦ βήματος παρρησίαν, ἣ τοῖς μὲν λέγουσιν
ἐπισφαλῆ παρέχεται τὸν βίον, τοῖς δ' εὐλαβῶς ἀκρο-
ωμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθω-
σιν· οὐ γὰρ ἐν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι δεῖ συνεκπί-
9 πτειν τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν. χιλίων ταφὴ
Ἀθηναίων μαρτυρεῖ μοι, κηδευθεῖσα ταῖς τῶν ἐναν-*

7. Mal. *περὶ ταύτης*, cf. Dem. 18, 9. — *ἀπελθεῖν*] malim *ἐλθεῖν*. — *Δημέου* (*Δημαίου*) Lhardy et Kiessling.: *Δημάδου*. — *ἡ πενία δύσχρ. μὲν ἴσως ἔχει* — — *κατόρθωσιν* e. 6. — *ἣ τοῖς*] *αὕτη δὲ τ.* e.

8. *εὐλαβῶς ἀκροωμένοις* scripsi: *εὐλαβουμένοις*. Cf. § 3. — *ἐν τῇ τοῦ λέγοντος*] *ἐν* del. mal. Bk., def. S. coll. Maetzner. ad Antiph. 1, 8.

9. Puto *χιλ. Ἀθ. μ. μ. ταφή* (hiat.). —

τίων χερσίν, ἃς ἀντὶ πολεμίων φιλίας ἐποίησα τοῖς
ἀποθανοῦσιν. ἐνταῦθ' ἐπιστὰς τοῖς πράγμασιν
ἔγραψα τὴν εἰρήνην· ὁμολογῶ. ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ
τιμάς· οὐκ ἀρνοῦμαι. δισχιλίους γὰρ αἰχμαλώτους
ἄνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα χωρὶς κή-
ρυκος καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἄνευ πρεσβείας λαβὼν ὑμῖν
ταῦτ' ἔγραψα. ἐπείληπτο δὲ τῆς γραφούσης χειρὸς 10
οὐχ ἡ δωροδοκία τῶν Μακεδόνων, ὡς οὗτοι πλατ-
τόμενοι λέγουσιν, ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καὶ τὸ
τῆς πατρίδος συμφέρον καὶ ἡ τοῦ βασιλέως φιλαν-
θρωπία· ἐλθὼν γὰρ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν
ἀγώνων φίλος ἐχωρίσθη, τὸ τῶν νενικηκότων ἆθλον
τοῖς σφαλεῖσι προσθείς. πάλιν τοίνυν ἧκε τῇ πόλει 11
καιρὸς ἕτερος, ἵνα τοὺς μεταξὺ κινδύνους ἑκὼν ἐπι-
λάθωμαι· καὶ πάντες μὲν οἱ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντες
τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν ἀνεβίβαζον, καὶ
τοῖς ψηφίσμασιν ἀναπλάττοντες φρόνημα μεῖζον τοῦ
δέοντος ἀνδρὶ νέῳ καὶ φιλοδόξῳ περιέθηκαν· λοιποὶ
δ' ἦμεν ἡμεῖς καὶ Λακεδαιμόνιοι, πρόβλημα τῆς σω-
τηρίας ἔχοντες οὐ χρημάτων πλῆθος, οὐχ ὅπλων
παρασκευάς, οὐχ (ἱππέων καὶ) πεζῶν σύνταξιν, ἀλλ'
ἐπιθυμίαν (μὲν) μεγάλην, δύναμιν δ' ἀσθενῆ καὶ
ταπεινήν. ὧν μὲν γὰρ ἐσύλησε τὴν ἰσχὺν ὁ περὶ 12
Λεῦκτρα κίνδυνος, ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὢν πο- 180

ὀρωπὸν XMT, ὁρωπὸν N.
10. ἐπείληπτο] cf. Demad. fr. 8 S.
11. κινδύνους] cf. Dinarch. 1, 35. — περιέθηκα pr. X corr.², EIMNT. — οὐχ ἱππέων καὶ πεζῶν scripsi: οὐχὶ πεζῶν.
12. ὧν μὲν γὰρ] τῶν Λακεδαιμονίων ἐσύλησε — — Θηβαῖος e. 7. — ὁ δὲ] καὶ ὁ e. —

λεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας Βοιωτοὺς ἐν τῇ Λακω-
νικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν· ἀπέκειρε γὰρ τὴν
ἀκμὴν τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, καὶ τοὺς ὅρους τῆς
Λακωνικῆς τεθειμένους τὴν ἀκμὴν τῶν νέων συνέ-
κλεισε ταῖς τέφραις. τὰς δ' ἡμετέρας παρασκευὰς
ἀνάλωσεν ὁ πόλεμος, καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ζώντων
13 συνέτριψεν ἡ συμφορὰ τῶν ἀποθανόντων. Θηβαῖοι
δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν τὴν τῶν Μακεδόνων
φρουράν, ὑφ' ἧς οὐ μόνον τὰς χεῖρας συνεδέθησαν
ἀλλὰ καὶ τὴν παρρησίαν ἀφῄρηντο· τῷ γὰρ Ἐπαμι-
νώνδου σώματι συνέθαψε τὴν δύναμιν τῶν Θηβαίων
ὁ καιρός. ἤκμαζον δὲ τοῖς σύμπασιν οἱ Μακεδόνες,
οὓς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ Περσῶν σκῆπτρα καὶ
14 τοὺς θησαυροὺς ἡ τύχη διεβίβαζεν. ἐνταῦθ' ὁμοίως
Δημοσθένης μὲν ἐκύρωσε πόλεμον, καλὴν μὲν τοῖς
ὀνόμασιν οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν
εἰσηγησάμενος τοῖς πολίταις· ὡς δὲ πλησίον ἔστη τῆς
Ἀττικῆς ὁ πολέμιος, ἡ χώρα δ' εἰς τὴν πόλιν κατε-
κλείετο, καὶ τὸ περιμάχητον καὶ θαυμαζόμενον ὑπὸ
πάντων ἄστυ βοῶν καὶ προβάτων ὥσπερ ἔπαυλις
[καὶ τῶν βοσκημάτων] ἐπληροῦτο, βοηθείας δ' οὐ-
15 δαμόθεν ἦν ἐλπίς, ἔγραψα τὴν εἰρήνην. ὁμολογῶ,

εἶδεν Ald. et mal. S.: εἶχεν (etiam e.). — νεῶν XEIMNT· — καὶ τὴν . . ἀποθανόντων e. 7.

13. ἀφήρητο typographi errore Turr. — τῷ γὰρ . . καιρός] ἀλλὰ ὁ ὕστερον καιρὸς συνέθαψε τῷ Ἐ. σ. τὴν δ. τ. Θ. e. 7. — τῷ γὰρ Ἐπαμ.] cf. [Lys.] Epitaph. 60; Lyc. 50. — ἤκμαζον — — διεβίβαζεν e. 7. — τοῖς σύμπασιν scripsi: τοῖς σώμασιν (etiam e.). — ἐπὶ τὰ Περσῶν σκ. καὶ τοὺς θησ. scripsi: ἐπὶ τὰ σκ. καὶ τοὺς Περσῶν θησαυροὺς (etiam e.).

14. ὡς δὲ — — εἰρήνην e. 8. — ὁ πολέμιος add. e. — καὶ τῶν βοσκημάτων om. e.

καὶ φημὶ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραχέναι τοῦτο·
κρεῖττον γὰρ ἐπερχόμενον ἐκκλῖναι τὸ νέφος, ἢ
φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ῥεύματι. ἀξιῶ δ' ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην
ἐμοὶ παρ' ὑμῶν μηδεμίαν ἀπογεννῆσαι δυσμένειαν.
οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ τῆς τύχης, ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ βίου,
δι' ἣν κινδυνεύει. δεῖ δὲ τὸν σύμβουλον, καθάπερ
τὸν ἰατρόν, οὐ τῆς νόσου τὴν αἰτίαν ἔχειν, ἀλλὰ
τῆς θεραπείας τὴν χάριν ἀπολαμβάνειν. καταχωρί- 16
σαντες οὖν τὰ συμβάντα διὰ τὰς ἔξωθεν αἰτίας,
ψιλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνὴν θεωρήσατέ μου
τὴν πολιτείαν. μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τρίτος
ἐπήει κίνδυνος πάντων χαλεπώτατος, οὐκέτι πεμφθεὶς
ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε ῥητόρων ἐπαχθείς.
καί μοι τῶν πεπραγμένων ἀναμνήσθητε, ἡνίκα 17
Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος τῷ μὲν λόγῳ παρα-
ταττόμενοι τοὺς Μακεδόνας ἐνίκων ἐν Τριβαλλοῖς,
μόνον δ' οὐχ ὁρατὸν ἐπὶ τοῦ βήματος νεκρὸν τὸν
Ἀλέξανδρον προέθηκαν, ἐν τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες
λόγοις εὐπρεπέσι Θηβαίων τοὺς παρόντας φυγάδων
θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας ἠκόνησαν, ἐμὲ
δὲ στυγνὸν καὶ περίλυπον ἔφασκον εἶναι μὴ συνευ-
δοκοῦντα ......

* * *

15. κρεῖττον — — ῥεύματι e. 8. — οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ κτέ.] cf. Dem. 18, 194.

16. ἐπήει Scheibe: ἐπήγετο X v. Turr., ἐγένετο T Bk., ἐπὶ N, om. I.

17. τριβαλοῖς codd. Bekkeri. — Ἀλέξανδρον X: Ἀλεξάνδρου. — τοὺς θυμοὺς (sic) — — ἠκόνησαν e. 9. — δὲ post ἐμὲ om. codd. Bekkeri. Cf. autem Aesch. 3, 164.

18 ἔχει τι πικρὸν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος, ἐπειδάν τις ἀκράτῳ παρρησίᾳ χρώμενος μεγάλων ἀγαθῶν προσδοκίαν ἀφαιρῆται· τὰ δὲ προσηνῆ κἂν ᾖ ψευδῆ πείθει τοὺς ἀκούοντας. c.10

* * *

19 προσδόκιμος ἦν εἰς τὴν Ἀττικὴν ὁ κίνδυνος. 11

* * *

20 μετὰ βραχὺ δὲ καὶ αἱ τῶν Μακεδόνων ἐπιδορατίδες ἥπτοντ' ἤδη τῆς Ἀττικῆς, καὶ γειτνιώσης τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς Ἑλλάδος κατεπτηχυίας, ἔδει καταψᾶν καὶ τιθασεύειν τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως ἠρεθισμένην κατὰ τοῦ δήμου. 12

* * *

21 οὐχ ἡ δόσις τῶν χρημάτων λυπεῖ, ἀλλ' ἡ πρᾶξις τοῦ λαμβάνοντος, ἐὰν ᾖ κατὰ τοῦ συμφέροντος. 13

* * *

22 ταῦτα λέγων τὸν τοῦ πολέμου πυρσὸν αἴρει, καὶ ὁ πολέμιος ἐπὶ τῶν πυλῶν στρατοπεδεύει. 14

* * *

23 αἵματι τὸν πόλεμον διέκρινεν. 15

* * *

24 οὐ γὰρ ἵνα λάβω χρυσίον, ὡς αὐτοὶ πλαττόμενοι λέγουσιν, ἀλλ' ἵνα τόδε. 16

* * *

20. τῆς Ἑλλάδος κατεπτηχυίας] cf. Hyper. ἐπιτ. c. 4, 37. — τιθασσεύειν cod., em. Haupt.

24. αὐτοὶ] mal. οὗτοι. — ἵνα τόδε] cf. ἵνα τί.

e. 17 *σύμμαχον εἶχεν ὑποψίαν.* 25

* * *

18 *ὄφελον καὶ Θηβαίους ἔχειν Δημάδην· ἔτι γὰρ* 26
ἂν ἦσαν αἱ Θῆβαι πόλις· νῦν δ' εἰσὶν οἰκόπεδον πόλεως καὶ λείψανα κακῶν ταῖς τῶν ἐχθρῶν χερσὶν εἰς ἔδαφος ἀχθεῖσαι.

* * *

19 *πολέμιον αἷμα καὶ Μακεδονικὸν πῦρ εἰς τὴν* 27
Ἀττικὴν ὑποδέχεσθαι ἦν οὐ καλόν, οὐδὲ σιωπᾶν καὶ καρτερεῖν δρῶντα καταδυομένην ὥσπερ ναῦν τὴν πόλιν.

* * *

20 *ἀλλ' οἱ δείλαιοι σύμβουλοι ἐξαγαγόντες εἰς τὴν* 28
Βοιωτίαν τὴν ἀκμὴν τῆς πόλεως εἰσήγαγον εἰς πολυάνδριον.

* * *

21 *εἰρήνην δεῖ καὶ οὐ λόγον ἀντιτάττειν τῇ τῶν* 29
Μακεδόνων φάλαγγι· ἄπρακτος γὰρ ἡ σπουδὴ τοῦ

26. Plenius exstat ap. Tzetzem Chiliad. VI, 19 sqq., sed verbis ut versus politici fierent liberius immutatis: *ἀνάνδρους οὐ καλῶ καθάπερ Δημοσθένης, ἀναρριπίζων πόλεμον, εἰρήνην ἀπελαύνων. δειλός εἰμι καὶ ἐραστὴς καθέστηκα εἰρήνης· οὐ στέργω μάχης ἀραγμοὺς οὐδὲ πολέμων κρότους, οὐδὲ πρὸς πολυάνδριον θέλω φιλοτιμεῖσθαι. περὶ εἰρήνης λέγοντι ὦ ἄνδρες πείθεσθέ μοι, μὴ ὀχλοκόπῳ δὲ ἀνδρὶ μάτην ὀχλοκοποῦντι· ἀντιστροφὴ γὰρ γίνεται πραγμάτων τῷ πολέμῳ· θάπτει πατὴρ τὸν παῖδα γάρ, γέρων τὸν γηροτρόφον. εἴθ' ὤφελον Δημάδην μὲν ἔχειν καὶ οἱ Θηβαῖοι· ἔτι γὰρ ἂν Δημόσθενες ἦσαν αἱ Θῆβαι πόλις· νῦν δ' εἰσὶ πολυάνδριον καὶ τόπος οἰκοπέδων. δακρύσει καὶ πολέμιος νῦν παριὼν τὸν τόπον.* Cf. Haupt. p. 494 sq. — *ὄφελον*] de constr. cf. Orph. Arg. 1157.
29. *εἰρήνης* cod., em. H.

λόγου τῶν ἐλάττονα τῆς βουλήσεως ἐχόντων τὴν δύναμιν.

* * *

30 *πραΰνεται γὰρ ὁ τῶν ἠδικημένων θυμός, ἐπει-* e. 22
δὰν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων μὴ φιλονικῇ, κριτὴν δὲ ποιῇ τῆς εἰς αὑτὸν φιλανθρωπίας τὸν ἀδικούμενον.

* * *

31 *τοὺς πρέσβεις εἰς φρέαρ κατέχωσαν, εὐγενῶς* 23
μὲν τοῖς θυμοῖς παραστάντες, οὐκ εὐσεβῶς δὲ τῇ τιμωρίᾳ χρησάμενοι.

* * *

32 *ἐπόνει τοῖς κακοῖς ἡ Σπάρτη.* 24

* * *

33 *ὁ Δημοσθένης ὁ πικρὸς συκοφάντης διαστρέφων* 25
τὸ πρᾶγμα τῇ δεινότητι τῶν ῥημάτων διέβαλεν.

* * *

34 *ἐγίνωσκον ἀκριβῶς τὸν μὲν τῶν πολιτευομένων* 26
βίον εὐκίνητον ὄντα, τὸ δὲ μέλλον ἀόρατον, ποικίλας δὲ τὰς τῆς τύχης μεταβολάς, ἀκρίτους δὲ τοὺς τὴν Ἑλλάδα κατέχοντας καιρούς· ὃν οὖν καθ' ἑτέρων ἤμελλον τίθεσθαι νόμον

* * *

35 *οὐκ ἐγὼ ταῦτα συνεβούλευον, ἀλλ' ἡ πατρίς,* 27
ὁ καιρός, τὰ πράγματα διὰ τῆς ἐμῆς φωνῆς ἠξίου

30. *φιλονεικῇ* cod. — *αὐτὸν* cod.
34. *τύχης*] *ψυχῆς* cod.

ταῦτα πράττειν· οὐ δίκαιον οὖν τὸν σύμβουλον καιρῶν εὐθύνας ὑπέχειν καὶ ὧν ἐν τῇ τύχῃ τὸ τέλος.

* * *

e. 28 αὐτοχειρὶ σφαγεὶς τὸν βίον ἐξέλιπεν. 36

* * *

29 αἱ θυγατέρες Ἐρεχθέως τῷ καλῷ τῆς ἀρετῆς τὸ 37 θῆλυ τῆς ψυχῆς ἐνίκησαν, καὶ τὸ τῆς φύσεως ἀσθενὲς ἔπανδρον ἐποίησεν ἡ πρὸς τὸ θρέψαν ἔδαφος φιλοστοργία.

* * *

30 πρεσβῦται φιλοψυχοῦσιν ἐπὶ δυσμαῖς τοῦ βίου. 38

* * *

31 πολεμίῳ πυρὶ τὴν Ἑλλάδα περιέλαμψεν. 39

* * *

32 λόγος κενῶς μὲν ἐξενεχθεὶς θήγει τὰ ξίφη, δε- 40 ξιῶς δὲ τεθεὶς καὶ τὰς ἠκονημένας λόγχας ἀπαμβλύνει· οἰκονομία δ' ἀνύει πλέον ἢ βία.

* * *

33 ἐπίστευσεν ὁ βάρβαρος τὸν λόγον, οὐ τὸν νοῦν 41 ἠρεύνησεν· ἔκρινε γὰρ τοῖς ὠσὶ πρὸς ἡδονὴν τὴν ἐπαγγελίαν, οὐ πρὸς ἀλήθειαν. τὰ δ' οὐκ ἦν λόγος, ἀλλ' ἔργα εὐθέως ἠκολούθει.

* * *

41. ὁ βάρβαρος] Xerxes ut vid.

42 *βίᾳ μὲν οὐδὲ τῶν ἐλαχίστων δύναται κρατεῖν* e.34
*ἄνθρωπος, ἐπινοίᾳ δὲ καὶ μεθόδῳ ὑπέζευξε μὲν
ἀρότρῳ βοῦν πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας, ἐχαλί-
νωσε δὲ τὸν ἵππον, ἐλέφαντι δὲ παρέστησεν ἐπι-
βάτην καὶ ξύλῳ τὴν ἀμέτρητον θάλασσαν διεπέρασεν.
τούτων δὲ πάντων ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργός ἐστιν
ὁ νοῦς, ᾧ δεῖ καθηγεμόνι χρωμένους μὴ πάντα
ζητεῖν πρὸς τὰς ἰδίας ὀξύτητας, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν
πραγμάτων φύσεις καὶ μεταπτώσεις. οὕτω κἀγὼ
καθάπερ τι φοβερὸν θηρίον κεχαρισμένοις λόγοις
τιθασεύσας τὸν Ἀλέξανδρον ἐποίησα χειροήθη πρὸς
τὸ μέλλον.*

* * *

43 *ἄρρενα λόγον καὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων ὀνόματος* 35
ἀξίαν παρρησίαν.

* * *

44 *μισῶ τοὺς δημαγωγούς, ὅτι ταράττουσι τὸν δῆμον* 36
*καὶ τὸ κτῆμα τῆς ἐμῆς πολιτείας τὴν εἰρήνην ψηφί-
σματι πολέμου παραθραύουσιν.*

* * *

46 *οἱ πρόγονοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες πόλιν ἔσχον* 37
*τὴν θάλατταν· ἡ δ' ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἧττα καὶ
τὴν πεζὴν δύναμιν συνέτριψεν.*

* * *

45 *ἐλευθερία ὠτακουστὴν οὐκ εὐλαβεῖται.* 38

* * *

42. Inter *κρατεῖν* et *ἄνθρωπος* deletum in cod. *ἀλέ-
ξανδρος*.
45. *ἧττα* scil. *τῶν βαρβάρων*.

c. 39 ὀλισθηραὶ δὲ καὶ συνεχεῖς αἱ παρὰ τῶν πραγμάτων γινόμεναι μεταβολαί. 47

* * *

40 ψηφίσματι γὰρ εὐνοίας ὁ τῆς ἀθανασίας ἀφίδρυται βωμός. 48

* * *

41 ἐπιστήσεις αὐτοῖς κήρυκα τὸν χρόνον φθεγγόμενον. 49

* * *

42 Ἀλέξανδρος ὁ τὰς ἐλπίδας συνάπτων πρὸς τὴν τῆς οἰκουμένης ἡγεμονίαν. 50

* * *

43 ὁ Δημοσθένης ἀνθρωπάριον ἐκ συλλαβῶν καὶ γλώσσης συγκείμενον. 51

* * *

44 ἐκεῖνοι γὰρ οἱ λόγοι τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως ὥσπερ ὕπνῳ κατεκοίμησαν. 52

* * *

45 ἔτι γὰρ ἤκμαζον αἱ δυνάμεις τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ φρόνημα, καὶ συνέρρει ἡ τύχη τῷ δήμῳ· νῦν δ' ἐξωστράκισται μὲν πᾶν τὸ χρήσιμον ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐξῄρηται δὲ τὰ νεῦρα τῶν πόλεων, εἰς 53

51. Cf. Tzetzem Chil. VI, 112: *ὁ δὲ Δημάδης ἀνελεῖν τὸν Δημοσθένην λέγει, συγκείμενον ἀνθρώπιον ἐκ συλλαβῶν καὶ γλώττης.* De aliis in Demosthenem conviciis quae in proximis a Tz. excerpta sunt cf. Haupt. 495.
53. Post *Ἑλλάδος* duae litt. in cod. erasae.

ἄνεσιν δὲ καὶ τρυφὴν νενεύκασιν οἱ βίοι, τὰ δὲ τῆς ὁμονοίας οὐκέτι μένει, νόθαι δὲ γεγόνασιν αἱ τῶν φίλων ἐλπίδες.

* * *

54 *ὁ δὲ πόλεμος ὥσπερ νέφος ἐκ παντὸς τόπου τῆς* e.46
Εὐρώπης ἐπήρτητο, καὶ συνέκλειέ μου τὴν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας παρρησίαν, καὶ τὴν μετ' ἐλευθερίας καὶ δόξης φωνὴν ἀφῄρει.

* * *

55 *ἐκ τῶν πραγμάτων σκοπεῖτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ* 47
μὴ ψευδεῖς αἰτίας ὁμολογουμένων ἔργων προκρίνητε.

* * *

56 *διὰ τῶν πραγμάτων πολέμιον πῦρ προαγορεύει.* 48
αὕτη ἡ ['Αλεξάνδρου] ἐπιστολὴ συνέτριβέ μου τὴν διάνοιαν· αὕτη πόλεμον ἐν τύπῳ γραμμάτων περιέχουσα μονονοὺκ ἐπιλαβομένη μου τῆς χειρὸς ἐξήγειρεν· αὕτη πορευομένη διὰ τῶν λογισμῶν τὴν ἡσυχίαν ἄγειν οὐκ ἐπέτρεψεν· ἐν πύλαις γὰρ ὁ κίνδυνος.

* * *

57 *ἡ δ' ἐμὴ πολιτεία καὶ ὁ τότε θόρυβος συνε-* 49
πέστησε τὴν πόλιν, καὶ διεκώλυσεν ὥσπερ κῦμα πανταχόθεν ἐπικλύσαι τὴν 'Αττικήν, καὶ τὴν ἐν Βοιωτίᾳ παρασκευὴν ἔτρεψεν εἰς Πέρσας.

* * *

56. Secl. *'Αλεξάνδρου* (hiat.); cf. supra § 12 init v. l.
57. *συνεπέστησε*] *συν* a pr. m. supra v. scriptum. — *τὴν πόλιν*] an *τὸν πόλεμον*?

c. 50 οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει φαντασίαν ἐφεστηκὼς καὶ 58
διαλλαγεὶς ὁ τοῦ πολέμου φόβος ὥσπερ γνόφος.

* * *

51 διὸ καὶ πάντων δοκεῖ χαλεπώτατον, ἐν εἰρήνῃ 59
λόγον ὑποσχεῖν τῶν ἐν πολέμῳ πεπολιτευμένων· κρίνει γὰρ ἕκαστος πρὸς τὴν παροῦσαν ἡσυχίαν, οὐ πρὸς τὸν παρελθόντα κίνδυνον. ὅταν δέ τις ἀνέλῃ τῶν πραγμάτων τὸν καιρόν, ἀνταναιρεῖται καὶ τὸ δίκαιον τῆς πράξεως.

* * *

52 ἕκαστον τῶν ἀδικημάτων ἰδίας ἔχει τὰς οἰκονο- 60
μίας· ἃ μὲν γάρ ἐστι δέομενα τῆς (ἐξ) Ἀρείου πάγου βουλῆς, ἃ δὲ τῶν ἐλαττόνων δικαστηρίων, ἃ δὲ τῆς ἡλιαίας· πάντα δὲ ταῦτα διώρισται τοῖς ὀνόμασι, τοῖς πράγμασι, τοῖς χρόνοις, τοῖς ἐπιτιμίοις, ταῖς ἀγωγαῖς καὶ τῷ πλήθει τῶν δικαζόντων.

* * *

53 ἀδίκους οἱ συκοφάνται μου ποιοῦνται τὰς διώ- 61
ξεις· οὐ γὰρ βουλεύσεως ἐγκαλοῦσιν, οἷς ἀνώμοτος ἡ κακία· τοῖς δὲ δικασταῖς ἔνορκος ἡ κρίσις.

* * *

54 ἄδικος κρίσις ἀδίκου τιμωρίας ὀνόματι μόνον 62
διαφέρει.

* * *

55 ὑποβρύχιον ὤσειν μ' ὑπολαμβάνουσιν. 63

* * *

60. Addidi ἐξ.

64 *οὐ δίκαιόν ἐστι τὴν τοῦ κινδυνεύοντος σωτηρίαν* e.56
ἐφόδιον γενέσθαι συκοφαντίας τοῖς πάντα τολμᾶν προῃρημένοις, οὐδὲ τὴν ἐκ τῶν λόγων κατηγορίαν ἰσχυροτέραν ἡγεῖσθαι τῆς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπολογίας.

* * *

65 *ἑτερόφθαλμος γέγονεν ἡ Ἑλλὰς τῆς τῶν Θηβαίων* 57
ἀναιρεθείσης πόλεως.

64. *οὐ δίκαιον — γενέσθαι* superscr. a pr. m.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIUM.

A.

B.

Γ.

Δ.

E.

Λ.

Μ.

Ν.

Ξ.

O.

Π.

P.

Σ.

T.

Υ.